

इक्षीयतुल मुस्लेमीनां

मुस्लेमीनां दीन.

भीर सैयदअली भीन सैयद अमीरअली
कादरी.

प्रसिद्ध / इस्लाम डे. - देहली / इस्लाम. भीलीमोरा.

मस्जिद मुस्लेमीनां

सने १८१७ दसिरी.

सने १३३५ हीजरी.

आवृत्ती १७मी.

नकल, २०००

००००००००

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૧૬૪ વાર્ષિક

પુસ્તકનું નામ ૯૬૨૫૭૮૧ મુસ્લિમાન

વિષય ૫૭

ગુજરાત વિદ્યા.
અમદાવ.—
ગુજરાતી કૉપીરાઈટ-સંગ્રહ
૭૮૬

દીબાચો.

હાલના જમાનામાં મુસલમાન બાપ્તિસ્મા દીનની કેળવણીમાં તદ્દન પછાત પડેલા છે, અને દીની કિતાબો અરબી ભાષામાં છે. અને જો કે તેનો તરજુમો ઉરદુ, ફારસી, ભાષામાં થયેલો છે, તો પણ કેટલાક ઉરદુ, ફારસી, પણ શીખેલા નહીં હોવાથી પોતાના મજદબુથી બિલકુલ નાવાકેફ છે, એ ઘણી દીલગીરીની વાત છે.

આ તરફનાં કેટલાક મુસલમાન બાપ્તિસ્મા પોતાનો મજદબુથી હક્ક નહીં શીખતાં, ઘણાં જણાં ગુજરાતી ભાષા શીખેલા છે. અને શીખે છે, તેથી જો મજદબુ કિતાબો ગુજરાતીમાં તરજુમો થઈ છપાવેલી હોય. તો તે વાંચી પોતાના ખેદ કરનારને ઓળખી જણાવતા અંવારામાંથી બહાર આવી શકે, એમ ધારી તથા કેટલાક બાપ્તિસ્માની માંગણી ઉપરથી મેં આ કિતાબ ઉરદુ જગ્યાને અને ગુજરાતી હરફોમાં છપાવી છે. એની હજારો નકલો ખપી જવાથી એમાં ઘણો સુધારો વધારો કીધો છે. અને તેથી આગળ કરતાં એના કદમાં પણ વધારો થયો છે, અને હાલ કાગલોનો ભાવ ત્રણ ગણો થવાથી નાચારીએ કીમત વધારી છે.

આ કિતાબ મુસલમાનોમાં ઘણી ઉપયોગી હોવાથી, તેમજ રજીસ્ટર્ડ થયેલી હોવાથી કેટલાક લાલચુઓએ ફેરફાર કરી એની નકલ કીધી છે. પરંતુ તે ગલત હોવાથી નમાઝ મકરુફ થાય છે. અને સવાબને બદલે ઉલટા ગુનેહગાર થાય છે. માટે એવી નકલી કિતાબો ખરીદવી નહીં, અમારી રજીસ્ટર્ડ થયેલી નામ વાંચીનેજ ખરીદવી.

આ રીસાલામાં જ્યાંને ઉરદુ એટલાજ માટે રાખી છે, કે ઘણાં ખરા ઉરદુ જ્યાંન ખોલી જાણે છે, અને એ જ્યાંન ખોલવાનો જેને મહાવરો નથી, તેઓ પણ સારી પેઠે સમજી શકે છે, એમાં અરખી આયતો દાખલ કરેલી છે, અને તે ગુજરાતી દરજ્જામાં લખી છે. પરંતુ અરખી અક્ષરો અને ગુજરાતીનાં કેટલાક અક્ષરોનાં ઉચ્ચારમાં ઘણો ફેરફાર છે, તેથી ગુજરાતીમાં ખરાબર લખી ઉચ્ચાર કરવો મુશ્કેલ છે, તો પણ ઘણાંખરા ‘કલામે શરીફ’ પઢી જાણે છે, તેઓ સારી રીતે ઉચ્ચાર કરી શકશે, એમ આશા છે. એમાં સારી રીતે સમજ પડે, એ પ્રમાણે જ્યાંન કરવાની કાળજી રાખી છે, તોપણ જે તદ્દનજ નાવાકેદ હોય, અને જેને સમજ નજ પડી શકતી હોય, તેણે કોઈ જાણીતાની પાસે સમજ લેવી, એટલે મતલબ હાંસલ થશે.

અગર કોઈ સાહેબને એમાં કોઈ જગાએ ભુલ માલમ પડે, તો દુરસ્ત કરી પઢી લેશો. અને સેવકને દરગુજર કરશે, એવી મારી વિનંતી છે. કેમકે માણસ માત્ર ભુલથી ભરેલું છે. અને કોઈથી ભુલ નજ થાય, એમ ખનવું મુશ્કેલ છે.

આ રિસાલામાં અરખી આયતો તથા અમના પા સીપારાની સુરતો વીગેરે દાખલ કરેલું છે. માટે બીજી કિતાબોની પેઠે એની તાઝીમ કરવી; અને જે કોઈ એની બેઅદબી કરશે, તો ગુનાહ ગાર થશે.

લી. દુઆગો.

મીર સૈયદઅલી કાદરી.

ખાખત.

સફા નંબર.

ઇસલામકા પેહલા રકુન કલમયે શહાદત સાતોં

કલમે ઓર અકાયેદકા ખ્યાન.

૬

દુસરા રકુન ઇસલામકા નમાઝ, પંજવકતા નમાઝકી નીયતે

૧૨

દુઆએ કુતુત, ઓર અત તહીયાત.

૧૬

ખ્યાન પુઝુકા.

૧૭

નવાકીઝ પુઝુકે.

૧૮

ખ્યાન તયમ-મુમકા.

૧૯

ખ્યાન પાનીકા.

૨૦

ખ્યાન નજસતકા.

૨૧

ખ્યાન ગુસ્લકા મયે નીયતોંકે.

૨૩

ખ્યાન નમાઝકે ફરઝોંકા.

૨૫

ખ્યાન વાજેખાતે નમાઝકા.

૨૭

ખ્યાન નમાઝકી સુન્નતોંકા.

૩૦

ખ્યાન જમાઅતકા.

૩૧

ખ્યાન ઈમામતકા.

૩૨

ખ્યાન અગ્નનકા.

૩૩

ખ્યાન તરકીબમેં નમાઝ પરહનેકે.

૩૪

હીપારયે અમ, પા હીપારેકી સુરતેં.

૪૦

મદ્દ ઓર ઔરતકી નમાઝકા ફર્ક, ઓર નમાઝકે મકરહાત. ૪૭-૪૮

ખ્યાન ખીમારકી નમાઝમેં.

૪૯

ખ્યાન મુસાશીરકી નમાઝ, ઓર નમાઝે જુમઅ કા.

૫૦-૫૧

ખ્યાન નમાઝે હદેનકા. મયે નીયતોંકે.

૫૭

ખ્યાન નમાઝે તરાવીહકા.

૫૮

ખ્યાન આશુરેકી નમાઝકા, ઓર ખ્યાન તહજજુદકી નમાઝકા.	૬૧
ખ્યાન કુશુક ઓર ખુશુકી નમાઝકા, ઓર ખ્યાન શહીદકા.	૬૨
ખ્યાન જનાજેકી નમાઝકા, મયે નીયતોંકે.	૬૩
ખ્યાન જકાતકા.	૬૬
ખ્યાન સદકયે શીતરકા, ઓર કુરખાનીકા.	૬૯
ઇસલામકા ચવથા રકુન રોઝે રમઝાનકે.	૭૦
ઇસલામકા પાંચવાં રકુન હજ.	૭૩
ખ્યાન અકીકેકા, નયે નીયતકે.	૭૪
ખ્યાન મુતહરરેકાત નીયતોંકા, ઓર દુઆ ઓર ફાતેહાઓંકા.	૭૫
સુ-ર-યે યાસીન.	૮૪
સુ-ર-તુલ મુલ્ક, (તખારક.)	૯૦
સુ-રયે મુઝમ્મીલ.	૯૫
કસીદા ગૌસીયા.	૯૮
અહદ નામા.	૧૦૧
દુઆયે મુરયાની મયે તરજુમા.	૧૦૫
મૈયતકી તલકીન.	૧૧૮
હઝરત પીરાને પીર દસ્તગીરકે ગ્યારા નામ.	૧૨૨
ઇસલામી બારા મહીનેકે નામ, ઓર ઉસકે ફઝાયેલ.	૧૨૩
ખ્યાન યુનાહે સગીરા વ કખીરાકા.	૧૨૮

❖ હદીયતુલ મુસ્લેમીન, ❖

— યાને —

❖ ઝુરરીયાતે દીન. ❖

❖ ખિસમીલા હીર રહમા નીર રહીમ. ❖

“અલ્લ-હમદા લીલાહે અલા નવાલીહી, વસ્સલાતો વસ્સલામો અલ્લા રમુલીની મોહમ મર્દાવ, વ આલીની વ અસહા-બીહી અજ મહાન.” અય અઝીઝો સમજો તુમ ઇસ ખાતકો, કે મુસલમાન હોના ખડી નેઅમત હે. વંત કોઈ મુસલમાન હુવા, દુનિયામેંબી ઉસપર રહમત હો, ઝોર આકેખતમેં બડે બડે દરજે બેદિસ્તમેં પાવે, ઝોર બજેર મુસલમાન હુયે, કોઈ ઇમાદત કુબુલ નહીં હોતી, ઇસી વાસ્તે દર ઇનસાનપર લાઝીમ હે, કે પેદલે ઇમાન ઝોર ઇસલામકે મસા-યેલ ગીબે, ઝોર અપની અવલાદ. ઝોર સખ ઘરકે આદમીઓંકો સીખાવે, તો મરનેકે બાદ નખત અજબસે પાવે. ઝોર નહીં તો બહોત અજબ દેખેગા. વોહબી ઝોર ઉસકે ઘર વાલેબી.

અબ તુમ મસાયેલ દીનકે દીલસે મુનો. પક્કી પક્કી કિતાબોં મોનેખરસે નીકાલ કર ખ્યાન કરતા હું ફરમાયા “રમુલે ખુદા, સલ લલાહો અલ્લય-હે વ આલીહી વસલમ” ને, કે ખુનયાદ ઇસલામકી પાંચ ચીઝેં હે. અબલ કલેમા શહાદતકા, દુસરી ‘નમાઝ,’ તીસરી ‘જકાત,’ ચવથી ‘હજ,’ પાંચવીં રોઝે રમઝાનકે.”

ઈસલામકા પેહલા રૂકુન-કલમયે

શહાદત.

અવ્વલ કલમે તૈયય, લા ઇલાહા. ઇલ લલાહો મોહમદર રસુલુલાહ.,-દોયુમ કલમે શહાદત. અશ-હદો અલ લા ઇલાહા ઇલ લલાહો વહ-દહુ લા શરીકા લહુ, વ અશ-હદો અનના મોહમ મદન અબ્બદો-હુ વ રસુલો-સૈયુમ કલમે તમજીદ, સુખહા નલ્લાહે વલ હમદો લીલ્લાહે, વ લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહો, વલ્લાહો અકબર, વલા હવલા વલા કુબ્રતા, ઇલ્લા ખીલ્લા હીલ અલી-ઇલ અઝીમ-અહાઝમ કલમે તવ-હીદ. લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહો, વહ-દહુ લા શરીકા લહુ, લહુલ મુલકો વત્ર-હુલ હમદો, યોહયી વ યોમીતો વહોવા હૈયુન, લા યમુતો વલા યનામો વ-લા યટુતો અબ્બ-દન ખે યદે હીલ ખયેર, વહોવા અત્રા કુલ્લે શેખન કદીર-પંજુમ કલમે રદ કુદર, અલ્લા હુમ્મા ઇનની આહિન્ને એકા મીન અન ઉશરેકા એકા શેઅવ, વ અના આ-ત્રમો ખીહી, અસતગ ફેરોકા લે-માલા આ લમો ખીહી, તુખતો વ રખતો અનહો, વ અસ-લમતો, વ અકુલો ઇનની અશહદો અલ લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહો, વહ-દહુ લા શરીકા લહુ વ અશ હદો અનના મોહમ મદન અબ્બ-દોહુ વ રસુલો. (ઇમાને મુફરિસલ) આ-મનતો ખીલ્લાહે વ મલાએ-ક-તીહી, વ કાતો-ખીહી વ રોસોલીહી, વલ યોમીલ આખેરે વલ કદરે ખય-રીહી વ શર રીહી, મીનલ્લાહે તઆલા વલ આઅસે બાદલ મોતે હક. (ઇમાને મુજમ્મીલ) આ-મનતો ખીલ્લાહે કમા હોવા ખે અસમા-ઇહી, વ સીદાતીહી વ કખીલ

તો જંમીઆ અહકા મીઠી, અશ-હદો અલ લા'ઇલાહા ખલ લલ્લાહો વહ-દહુ લા શરીકા લહુ, વ અશ-હદો અનના મોહમ મદન અબ્દોહુ વ રસુલો-શશુમ કલમે અસ-તગ-ફાર, અસતગ શીરલ્લા હીલ અઝી-મીલ લજી, લા ઇલાહા ઇલ્લાહુ અલ હેયુલ કૈયુમ. વ અતુમો ઇલય-કા મીનજ જન-ખીલ, લજી, લા આ-લમો. ઇન-નકા અનતા અલ્લામુલ ગુયુખ. યા ગફફ-રજ જુનુખ, જે રહ-મતેકા યા અર હમર રાહે-મીન-હફુમ કલમે સૈયદુલ અસ-તગ-ફાર, અલ્લા હુમ્મા અનતા રખ્ખી, લા ઇલાહા ઇલ્લા અનતા ખલક-તની, વ અના અબ્દોકા વ અના અલા અહ-દેકા, મસ તતાતો આઉન્ને ખેકા, મીન શરરે મા સનાતો અબુઓ લકા, જે નેઅ-મતેકા અ-લઇયા. વ અબુઓ જે જનખી ફગ-ફેર લી, ફઇન-નહુ લા યગ-ફેરજ જુનુખા ઇલ્લા અનતા જે રહ-મતેકા યા અર હમર રાહેમીન.

અબ સુતે! તુમ, પેહલે કલમેકે માયને ફર્જ પેહી હે, મુસલ-માન પર હે, કે જખાનસે ઇકરાર કરે, ઓર દીલસે સચ જાને, કે પયદા કરને-વાલા સારી જહાનકા એક હે, અલ્લાહ ઉસકા નામે પાક હે, કોઇ ઉસકા શરીક નહીં, સખ બડાઈયાં ઓર કમાલ ઉસીકો હે, ઓર વોહ સખ અયમોસે પાક હે. કીસી કામમે કીસીકા મોહતાજ નહીં. ઓર સખ ઉસકે મોહતાજ હે, સખ ચીન્નેકી ઉસે ખબર હે, એક જરરા ઉસસે છુપા નહીં, ઉસે સખ ચીન્નેકી કુદરત હે. જે ચાહે સો કરે; કોઇ ઉસકે હુકમકો ફેર નહીં સકતા, ઓર જે કુછ બંદે કામ કરતે હે, બલા યા ખુરા, બલકે જે દુની-યામે હોતા હે, સખ ખુદાકી તકદીરસે હોતા હે, ખુદાને પેહલેહી મુકરર કર રખ્યા થા, કે ફુલાનેસે ફુલાને વક્ત અયસા અયસા હોગા; ઓર ઇખાન લાવે, કે ફરિશતે બંદે ખુદા કે હે. પયદા હુયે તુરસે.

પાક હેં, ગુનાહ નહીં કરતે, જીસ જીસ કામ પર ખુદાને મુકરર હૈર
 દીયા હે. ઉસપર કાયેમ હેં, ન મરદ હેં ન અવરત, ખાતે પીતે નહી.
 ખુદાકા જીવ ઉનકી જાંઘી હે, ગીનતી ઉનકી ખુદાકે સીવા કોઈ નહીં
 જાનતા, ઉનમેં ચાર ફરિશત્રે બહોત નામવર હેં. જીજીલ, કે કિ-
 તાબેં ખુદાકી ઓર હુકમ ખુદાકે પયગંબરોં કે પાસ લાયા કરતે થે,
 મીકાઇલ, કે રોજ ખુદાકે હુકમસે બંદોંકો પહોંચાતે હેં, ઓર મેંહકી
 નેયારી બી કરતે હેં, ઇસ્રાઇલ, કે સુર મોહમેં લીયે ખડે ક્યામતકે
 દીન પુકેમે, ઇસ્રાઇલ, કે મરતે વક્ત જાન નીકાલતે હેં, ઓર
 ઇમાન લાવે. કે ખુદાને કિતાબેં પયગંબરોંકો ભેજી હેં, તવરત,
 હઝરત મુસા પર, ઇનજીલ, હઝરત ઇસા પર, ઝખુર, હઝરત
 ઘાઉઠ પર, કુરઆન, હઝરત મોહંમદ મુસતફા પર. અલય હીસ-
 સલાનો વરસલામ, ઓર બાતી કિતાબેં, ઓર પયગંબરોં પર. જે
 કુજ ખુદાકી કિતાબોંમેં લીખ્યા હે, સખ હક હે, ઉસપર ઇ-
 માન લાવે, ઓર ઇમાન લાવે. કે ખુદાને બંદોંકી હીદાયત કે વાસ્તે
 દુન્યામેં પયગંબરોંકો ભેજી; ઓર હુકમ કીયા, કે જીસ રાહપર
 પયગંબર ચલે, ઉસી રાહપર ચલો, તો દીન દુનિયા તુમહારા દુસ્ત
 રહે. જે કોઈ દુસરી રાહ ચલેગા, દોજખી હોગા. સખ પયગંબર
 બરહક હેં, ઓર ગુનાહોંસે પાક, ઓર સારી ખુદાઈસે અફઝલ હેં.
 ઉનકે દરજેકો કોઈ નહીં પહોંચતા હે. અબ્વલ પયગંબર હઝરત
 આદમ હેં, બાપ સખ આંદમીઓંકે, ઉનકે પીછે અવલાહસે ઉનકે
 ઓર બહોતસે પયગંબર હુયે, ગીનતી ઉનકી ખુદાકો માઅલુમ હે.
 આખીર સખસે પીછે દુનિયામેં હઝરત મોહંમદ મુસતફા સલ
 લલાહો અલયહે વ આલીહી વ સલ્લમ આયે હેં; ઓર પયગંબરી
 હઝરત પર ખતમ હુઈ. પર તુર હઝરતકા સખસે પેહલે પયદા

હુવા થા, હાસી વાસ્તે હઝરત સખ પયગંબરોંકે સરદાર હેં. પમદા હુયે મકકે શરીફમેં, જખ ચાલીસ બરસકે હુયે, તખ ખુદાકી તરફસે પયગંબરી મીલી, ઓર ફરઆને શરીફ ઉતરના શુર હુવા. શીર તેરા બરસ મકકે શરીફમેં રહે, વહાં મેઆરાજ હુઈ, હઝરત જાબ્રઇલ ખુરાક લેકર આયે. હઝરતકો સવાર કરકે મસજીદે અમસામેં લે-ગયે. ઓર વહાંસે માતવેં આસમાન પર હઝરત તશરીફ લે-ગયે, અર્શ ઓર ફરસી સખ કુછ દેખા, ઓર બેહીસ્ત ઓર દોજખ કીબી સયેર કી, ઓર દસ રાતમેં બડી બડી નેઅમતેં ખુદાકી તરફસે પાઈ. ઓર પાંચાં નમાઝ બી વહાં ફર્જ હુઈ. શીર જખ હઝરત તીરપન બરસકે હુયે, ખુદાકે હુકમસે મકકે શરીફસે મદીને પાકમેં આયે. દસ બરસ વહાં રહે, જખ તીરસઠ બરસકે હુયે વફાત પાઈ. યુનાંચે મઝારે શરીફ હઝરતકો વહાં બના.

ચાર ફરસી હઝરતકી ચે હે.

મોહમદ ખીન અબ્દુલ્લા, ખીન અબ્દુલ મુતલિબ, ખીન હાશીમ, ખીન અમ્દે મુનાફ.

ઓર ઇમાન લાવે, કે મરનેકે પીછે આદમીકે પાસ દો ફરિસ્તે મુનકર નકીર, આકર સવાલ કરતે હેં. રખ તેરા કેન હે ? મુરદા અગર બા-ઇમાન હે, જવાબ ઉનકો દેતા હે, રખ મેરા અલ્લાહ, દીન મેરા ઇસલામ, ઓર ચે શખ્સ રસુલ ખુદાંકે હેં. હમારે વાસ્તે ખુદાકે હુકમ લેકર આયે ચે. શીર જીસ મુરદેપર ખુદાકી રહમત હોતી હે, બેહીસ્તકી તરફ દરવાઝા ઉરકે વાસ્તે ખોલ દેતે હેં. ઓર

जे येह सुरदा जे-धमान था. मुनकर नकीरका जवाय उसे नहीं आता.
 हरबार कहता है. में नहीं मनता, शीर इसपर अग्रय सप्त
 करते हैं. और हरबाजा होजणकी तरफ जोल देते हैं. और धमान
 लावे, के अग्रय आनी पर हक है. उसी दिन हजरत घसिराकील
 सुर पुकेजे, आसमान दूर जवेगे, तारे दूर जवेगे. और दूर कर
 गीर पडेगे, और पहाड उठने कीरेगे, जयसे इधर गाले. शीर
 आसमान और सारा जमान इना होगा. जय दूसरी बार सुर
 पुकेजे. शीर कुछ मौजुद हो-मनवेगा. सुरदे जोरोंसे नीकलेगे. और
 तराणु अमलकी पडी होगी. और नामे आमाजके दिनके हाथोंमें
 देगे, और दिसाय करेगे. हाथ पाडे उसके गवाही देगे, के लले
 काम डिगे थे. या पुरे, और होजणकी पीछपर पुल-सिरात पडा
 होगा, आलसे आरीक और तलवारसे तेज, इसपर सयके खड्गे
 हुकम होगा, नेक अयसे सजे जमगे, के जयसे जीजली, या जयसे
 भाव, या जयसे घोडा तेज. और आगे प्याहोंकी तरफ, और
 जहातसे होजणमें उट कर गीरेगे, और धमान लावे, के हक-
 तयालाने हजरत पयगंबरको होजे कवसर दीया है, पानी उसका
 शहेदसे भीठा है. और दुधसे जियादा सुदेह है, कुजे उसके जहात
 हैं. और धमान लावे, के हजरत रसुले जुदा, और सारे पयगंबर
 और अवलीया, और नेक आदमी शहायत गुनाहगारोंकी कयामतके
 दिन करेगे, और धमान लावे, के मुसलमानोंको पडी पडी नेअमतों
 जेहिस्तमें गावेगी. पानेको मेवे, और पीनेको शरअत, पीदमतको
 दुरें और गीलमान रहनेको भकान अच्छे अच्छे, सयसे पडी
 नेअमत जेहिस्तमें दीदार जुदाका है, के अपने इज्जो करमसे
 मुसलमानोंको नसीय करेगा. और काशीरोंका होजणमें पडे पडे

અળખ હોંગે, આગ, સાંપ, ખીછછુ, ગરમ પાની તોડો જાંજીર, કાંટે, બદામુકે મકાન, ઓર બહોતસે અળખ હેં.

હક તઆલા દુન્યાસે સાથ ઇમાનકે ઉઠાલે. ઓર સખ મુસલમાનોંકો અળખસે બચાવે. ઓર ઇમાન લાવે, કે જો કુછ કુરઆન ઓર હદીસમેં બેહિસ્તી ઓર દોજખકા એહવાલ, ઓર અગલી પીછલી બાતેં લીખ્ખી હેં. સખ હક હે. ઓર જો બાત મોવાશીક શરેઅકે હે હક હે, ઓર જો બાત ખીલાફે કુરઆન ઓર હદીસકે હે, સખ બાતીલ હે, ઓર ખુરી હે. ઓર દર મુસલમાન પર લાઝીમ હે, કે હઝરત રસુલે ખુદા, કી ખુશી કે વાસ્તે હઝરતકી અદલે-બયેત ઓર અઝવાજે મુતલ-હેરાતસે ઓર હઝરતકે ચારોંસે મોહબ્બત ઓર એતેકાદ રખમે. ઓર તમામ ઉમ્મતમેં ઉનકો અફઝલ ઓર બેહતર સમજે. ઓર ઉન સખકી તાઝીમ કરે, જખ કીસીકા નામ ઉનમેં સે સુને. રદી અલ્લાહો અનહો કહે. કુરઆનમેં ઉનકી બડી તાઅરીફ હે. ઉન સખમેં હઝરત અખુયકર, હઝરત ઉમર, હઝરત ઉસમાન, ઓર હઝરત અલી, ઇન સખકી તાઝીમ કરે. કયું કે હઝરતને ઉનકી બહોતસી ખુબીયાં બયાન કી હેં, દોસ્તદાર ઉનકા બેહિસ્તી. ઓર દુશ્મન ઉનકા દોખખી હે. રદી અલ્લાહો અનહુમ અજ મહન ઇન સખ બાતો પર એતેકાદ કરકે, હક જનકે પક્કા મુસલમાન હોકે, મસઅલે વુજુ ઓર નમાઝકે સીખે, ઓર નમાઝકો સારી ઇબ્પાદતોંમે અફઝલ બેહતર, ફર્જ ખુદાકા સમજકે; પાંચોં વક્ત નમાઝકો જમાઅતસે અદા કરે, ઓર સુસ્તીસે કબી તર્ક ન કરે, ફરમાયા રસુલે ખુદા સલ લલ્લાહો અલય-હે વસલ્લમને. જો કોઈ મોહાફેઝત ન કરે નમાઝ પર, ન ઉસે નુર હો, ન હુજ્જત ન નખત. ઓર હો વોહ શખ્સ દીન ક્યામતકે સાથ કાશન, ઓર શીરઓન

ઔર હામાન, ઔર અખી ખીન ખસકે કે. ઔર ફરમાયા હજરતને,
કહે તુમ અપની અવલાદકો નમાઝ પરહે. જખ સાત ખરસકે હોં,
ઔર જખ દસ ખરસકે હોં, મારકે નમાઝ પરહાવ.

દુસરા રકુન ઇસલામકા નમાઝ.

નમાઝ ફજરકી. ૪. રકઆત (દો સુન્નત, ૨ ફરઝ)

૨, દો રકઆત, સુન્નતકી નિયત.

નવયતો અન ઓસલીઆ લીલાહે તઆલા, રકઆ-તયને સુન
નતા રસુ-લીલાહે તઆલા. સુન્ન-તત્ત ફજરે, મુ-ત-વજ જેહન ઇલા
જે-હ તીલ કાખતીશ શરી ફતે, અલાહો અકબર.

૨, દો રકઆત ફરઝકી નિયત

નવયતો અન ઓસલીઆ લીલાહે તઆલા, રકઆ-તયને
સલા-તત્ત ફજરે, ફર દુલાહે તઆલા ફરદ કાજલ વકતે, ' ઇક
ત-દયતો ખે હાજલ ઇમામ ' મુ-ત-વજ જેહન ઇલા જે-હ તીલ
કાખતીશ શરી-ફતે, અલાહો અકબર.

* એ નિશાની કે અંદર જે લીખ્યા હુવા હે, વોહ આગે
ઇમામ ફરઝ નમાઝમેં હો તો પરહે. ઔર અગર અકેલા નમાઝ
પરહતા હો, તો ઇતના છોડકે નિયત પરહે. ઇસી ત્રારેહ તમામ ફરઝોંકા
નિયતોમેં અમલ કરે, ઔર થેહ ફક્ત ફરઝ નમાઝ કે વાસ્તેહી હે,
અગર ફરઝમેં આપ ઇમામ હોવે, તો " ઇક ત-દયતો ખે-હાજલ
ઇમામ. " લીખ્યા હે, વહાં " અના ઇમામુન ક્લેમન હકરા. " પરહે.

નમાઝ ઝોહરકી. ૧૨, રકઆત (૪ રકઆત સુન્નત, ૪ ફરઝ ૨, સુન્નત. ૨, નશીલ.)

૪ રકઆત સુન્નતકી નિયત.

“ નવયતો અન ઓસહીઆ લીલાહે તઆલા અરબા રકઆ તીન, સલાતઝ ઝોહરે, સુન્નતા રસુલીલાહે તઆલા મુ-ત-વજ જે હન ધલા જે-હ-તીલ કામતીશ શરી-ફતે અલાહો અકબર.

૪, રકઆત ફરઝકી નિયત.

“ નવયતો અન ઓસહીઆ લીલાહે તઆલા અરબા રકઆ તીન સલાતઝ ઝોહરે, * ફરદુલાહે તઆલા ફરદ હાજલ વકતે * ” ઇક ત-દયતો બે હાજલ ઇમામ * “ મુ-ત-વજ જેહન ધલા જેહ તીલ કામતીશ શરી-ફતે, અલાહો અકબર. ”

૨ રકઆત સુન્નતકી નિયત.

“ નવયતો અન ઓસહીઆ લીલાહે તઆલા, રકઆ-તયને સલા-તઝ ઝોહરે, સુન્નતા રસુલીલાહે તઆલા, મુ-ત-વજ જેહન ધલા જે-હ-તીલ કામતીશ શરી-ફતે, અલાહો અકબર.

• ૨ રકઆત નશીલકી નિયત.

“ નવયતો અન ઓસહીઆ લીલાહે તઆલા, રકઆ-તયને સલાતા ન-ફ-લીઝ ઝોહરે, મુ-ત-વજ જેહન ધલા જે-હ-તીલ કામતીશ શરી-ફતે, અલાહો અકબર.

નમાઝ અસરકી ૮, રકઆત, (૪, રકઆત સુન્નત, ૪, રકઆત ફરઝ.)

૪, રકઆત સુન્નતકી નિયત.

નવયતો અન ઓસહીઆ લીલાહે તઆલા, અરબા રકઆતીન

સુખતા રસુલીલાહે તઆલા, સલાતલ અસરે. મુ-ત-વજ જેહન,
 ઇલા-જે-હ તીલ કાખતીશ શરી-ફતે, અલાહો અકબર.

૪, રકઆત ફરઝકી નિયત.

નવયતો અન ઓસલીઆ લીલાહે તઆલા, અરઆ રકઆ
 તીન, સલાતલ અસરે, ફરદુલાહે તઆલા ફરદ હાજલ વકતે “ ઇક
 ત-હયતો બે હાજલ ઇમામ ” મુ-ત-વજ જેહન ઇલા જે-હ-તીલ
 કાખતીશ શરી-ફતે, અલાહો અકબર.

નમાઝ મગરેઅકી. ૭ રકઆત, (૩, રકઆત ફરઝ, ૨, સુન્નત
 ૨, નરીલ.)

૩, રકઆત ફરઝકી નિયત.

નવયતો અન ઓસલીઆ લીલાહે તઆલા, સલાસા રકઆ
 તીન સલાતલ મગરેબે. ફરદુલાહે તઆલા, ફરદ હાજલ વકતે x ઇક
 ત-હયતો બે હાજલ ઇમામ. x મુ-ત-વજ જેહન ઇલા જે-હ તીલ
 કાખતીશ શરી-ફતે, અલાહો અકબર.

૨, રકઆત સુન્નતકી નિયત.

નવયતો અન ઓસલીઆ લીલાહે તઆલા, રકઆ-તયને
 સલાતલ મગરેબે, સુતના રસુલીલાહે તઆલા, મુ-ત-વજ જેહન
 ઇલા જે-હ-તીલ કાખતીશ શરી-ફતે, અલાહો અકબર.

૨, રકઆત નરીલકી નિયત.

નવયતો અન ઓસલીઆ લીલાહે તઆલા, રકઆ-તયને
 સલાતા નફલીલ મગરેબે, મુ-ત-વજ જેહન ઇલા જે હ-તીલ કાખ-
 તીશ શરી-ફતે અલાહો અકબર.

નમાઝ ઈશાકી ૧૭, રકઆત, (૪, રકઆત સુન્નત, ૪, ફરજ ૨, સુન્નત, ૨, નરીઝ ૩, વીતરે વાજેખ, ૨ નરીઝ.)

૪, રકઆત સુન્નતકી નિયત.

નવયતો અન ઓસલ્લીઆ લીલ્લાહે તઆલા, અરખા રકઆ તયને સલા-તલ ઇશાએ, સુન્નતા રમુલીલ્લાહે તઆલા, મુ-ત-વજ જેહન ઇલા જે-હ-તીલ કામતીશ શરી-ફતે, અલ્લાહો અકબર.

૪, રકઆત ફરજકી નિયત.

નવય-તો અન ઓસલ્લીઆ લીલ્લાહે તઆલા, અરખા રકઆ તીન સલાતલ ઇશાએ, ફરદુલ્લાહે તઆલા, ફરદ હાજલ વકતે * ઇક તદય-તો ખે હાજલ ઇમામ * મુ-ત-વજ જેહન ઇલા જે-હ-તીલ કામતીશ શરી-ફતે, અલ્લાહો અકબર.

૨, રકઆત સુન્નતકી નિયત.

નવય-તો અન ઓસલ્લીઆ લીલ્લાહે તઆલા રકઆ-તયને સલાતા બાદલ ઇશાએ, સુન્નતા રમુલીલ્લાહે તઆલા, મુ-ત-વજ જેહન ઇલા જે-હ-તીલ કામતીશ શરી-ફતે, અલ્લાહો અકબર.

૨, રકઆત નરીઝકી નિયત.

નવય-તો અન ઓસલ્લીઆ લીલ્લાહે તઆલા, રકઆ-તયને સલાતા નરીઝીલ ઇશાએ, મુ-ત-વજ જેહન ઇલા જે-હ-તીલ કામતીશ શરી-ફતે અલ્લાહો અકબર.

૩, રકઆત + વિતરે વાજેખકી નિયત.

નવયતો અન ઓસલ્લીઆ લીલ્લાહે તઆલા, સલાસા રકઆ તીન, સલાતા વીતરે, હાજેહીલ લયસે બાદલ ઇશાએ, મુ-ત-વજ જેહન ઇલા જે-હ-તીલ કામતીશ શરી-ફતે, અલ્લાહો અકબર.

+ રમઝાનમેં તસવીહકે અંદર વિતર ઇમામ કે સાથ પરહે, ઉસ વકત જહાં બાદલ ઇશાએ લીખ્યા હે, ઉસકે પીછે "ઇક તદય-તો ખે હાજલ ઇમામ" સાથ મીલાકે પરહે.

૨, રકચ્ચાત નરીલકી નિયત.

નવય-તો અન ઓસલ્લીઆ લીલ્લાહે તચ્ચાલા, રકચ્ચા-તયનો
સલાતા નદ્લીલ ઇશાગે, મુ-ત-વજ જોલન ઇલા જોહ-નીલ કામ-
તીશ શરી-ફતે, અલ્લાહે અકબર.

^x દુઆયે કુનુત.

અલ્લા હુમ્મા ઇનના નસ્ત-ઇ-નોકા, વ નસતગ ફેરોકા, વનુ
મેનો ખેકા, વ-ન તવક-ફલો અ-લયકા, વનુસની અલય કલ ખયેર. વ
નસકોરોકા વલા નક-ફેરોકા, વ નખ-લગો વ નતરોકા મહેયક-જોરોકા
અલ્લા હુમ્મા ઇયાકા નાઅમુદો વ લકા નોસલ્લી, વ નસજોદો વ
ઇલય-કા નસચા વ નહ-ફેદો, વ નરજુ રહ-મ-ત-કા, વ નખશા
અગ્ન-અકા, ઇના અગ્ન-અકા, ખીલ કુદ્દારે મુલ-હેક.

અત્ત તહિયાત.

અત્ત તહી-યાતો લીલ્લાહે, વસ સ-લ-વાતો, વત તૈયે-ખાતો,
અસ્સલામો અ-લયકા, ઐયો-હન નખીઓ, વ રહ-મતુલ્લાહે, વ ખ-
ર-કા-તોહુ, અસ્સલામો અ-લયના, વ અલા, ઇબ્રાહીલ્લાહીસ સાલેહિન.

^x યેહ દુઆયે કુનુત ઇશાકી નમાઝમેં, વિતરકી તીસરી રક-
આતમેં અલ-હમદો, ઓર દુસરી સુરત પરહકે, રકચ્ચાત તોડકે
શીર બાંધે ઓર યેહ દુઆ પરહે. બાહ શુક્રમેં જાવે.

અણ-હદો અણ લા ઇલાહા હલ લલ્લાહો, વ અણ-હદો અનના
 મોહમ મદન અમ-દોહુ વ રસુલો. (દુરુદ) અલ્લા હુમ્મા સલ્લે અલા
 મોહમ મદીવ, વ અલા આલે મોહમ મદીન, કમા સલ-સયતા અલા
 ઇબ્રાહીમા, વ અલા આલે ઇબ્રાહીમા ઇન-નકા હમીદુમ મજીદ,
 અલ્લા હુમ્મા બારેક અલા મોહમ મદીવ. વ અલા આલે મોહમ
 મદીવ, કમા બા-રકત્તા અલા ઇબ્રા-હીમા, વ અલા આલે ઇબ્રાહીમા
 ઇન-નકા હમીદુમ મજીદ, (દુઆયે માસુરા) અલ્લા-હુમ મજ-ફર
 લી, વલે વાલે દદ્યા વલે-મન તવા-લદા, વર હમ હોમા કમા રખ
 ખયાની, સગી-રંવ, વગ ફરીસ્લા. હુમ્મા લે જમી-પલ મોમે-નીના
 વલ મોમેનાત, વલ મુસ્લે-મીના વલ મુસ્લેમાત, અલ અહીયાયે
 મીન-હુમ વલ અમ-વાત, બે-રહ મતેકા યા અર હમર રાહેમીન.

ખયાન વુઝુકા.

‘વુઝુકી નિયત’—નવયતો અન અ-ત-વદ દયા, લૈ હસ
 તેયા હતીસ સલાતે, તકર રૌખન ઇ-લક્ષાહે તઆલા.

વુઝુકે ફરઝ ચાર હે. એક મોંહ ધોના, માથેકે બાલોંસે હુડી
 કે નીચે તક. ઓર દોનોં કાનોં તક, દુસરે-દોનોં હાથ ધોના કોહ

* અત્ત તહીયાત હર નમાઝકે કાયદેમેં ખાહ ફર્જ હો, ખાહ
 સુન્નત, ખાહ નશીલ કે પરહે. અગર દો રકઆત હો, તો પુરી અત્ત
 તહીયાત પરહે, ઓર સલામ ફેરે. અગર તીન યા ચાર રકઆત હો,
 તો પેહલે દો રકઆત પરહકે, કાયદેમેં બેઠકે અત્ત તહીયાત પરહે, લેકીન
 દુરુદ ઓર દુઆયે માસુરા ન પરહે, ઓર દુસરે કાયદેમેં તઆમ પરહે.

નીચે તક, ત્રીસરે—ચોથાજ સરકા મસાહ કરના, ચોથા દોનો પાઉં ધોના ટપનો સમેટ. ઇન ચાર ચીજોસે અગર બાલ બરાબર બી સુખા રહે, વુઝુ સહીહ નહો.

તરકીબ વુઝુકી—સુન્નત યું હે, કે ઉપર લીખ્યા હુધ નિયત, ઓર “બિસમીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ.” પરહકે દોનો હાથ પહોંચે તક ત્રીન બાર ધોવે, શીર ત્રીન કુહી કરે. મીસવાક સમેત, ઓર ત્રીનબાર નાકમેં દાહને હાથસે પાની ડાલકે બાયેં હાથસે નાક ઝાડે, ઓર ત્રીનબાર મોંહ ધોવે, ઓર ત્રીનબાર દોનો હાથ ડાહનીચેં સમેત ધોકર, એક બાર સારે સરકા મસાહ કરકે કાનોંકા મસાહ કરે, ઓર ત્રીનબાર ટપનો સમેત દોનો પાઉં ધોવે, વુઝુ તમામ હુવા. વુઝુ કરતે હુયે કલેમા શલાહતકા પરહે. અશ-હદો અલ લા ખલાહા ઇલ લલાહો, વહ-હલુ લા શરીફા લહુ, વ અશ-હદો અનના મોહમ મદન અબ-દોહુ વ રસુલો. પરહે. ઓર ચેહ દુઆ પરહે—અલ્લા-હુમ મજ અલની મીનત તબ્વા-બીન, વજ અલની મીનલ મુ-ત-તહ હેરીન, સુબહા નકલ્લા હુમ્મા વમે હમદેકા અસતગ ફેરોકા વા-તુબો ઇલેક.” વુઝુ તમામ હુવા. વુઝુ કરતે હુયે દુનિયાકી બાતેં કરતી મકરૂહ હે. ઓર બહોત પાની ડાલના ખુરા હે.

નવાકીઝ વુઝુકે.

જે નજસત આદમી કે આગે પીછેસે નીકળે, વુઝુ હુટ જાયે, ઓર લહુ ઓર પીપ નીકલ કર બહે, વુઝુ હુટ જાયે, ઓર જે કામદા બહોબરત નમાઝકેમેં સો-જાયે, ખડા યા રકુઅમેં યા

સીજદેમેં યા બચકા હો, વુજુ નહીં દુટા, જો ઢીલા ન હુવા હો, ઓર જો નશા પીકર મસ્ત હો, યા ખીમારીસે ગશી (ખે-હોશ) હો, યા બગાયત ઝંઝૂ હો, યા બાવલા હો તો, વુજુ દુટ જાયે. ઓર નમાઝમેં કેહ-કહા (જોરસે હંસના) કરનેસેબી વુજુ દુટ જાતા હે.

ખયાન તયમ-મુમકા.

તયમ-મુમકી નિયત--'નવયતો અન અ-ત-યમ મમા લે રફ ઇલ હદસ, વલ ઇસતેઆ હતીસ સલાતે તકર રોખન ઇ-લલાહે તઆલા'—અગર નમાઝીકો પાની ન મીલે. એક કોસબર દુર હો, યા ખીમારીસે પાની ખલલ કરતા હો, યા ઇદેનકી નમાઝ જાનેકા ખૌફ હો, પાક મીટી પર તયમમુમ કરકે નમાઝ પરહે, હરગીઝ નમાઝ તરક ન કરે—તરબાય તયમમુમકી—પેહલે નિયત કરકે દોનોં હાથ જમીન પર મારકે મોંહ પર મલે, ઓર અયસી તરેહ મલે. કે જીતના મોંહ હાથ ધોનાં ફરજ હે. સબ જગે હાથ પહોંચે, ઓર અગર હાથમેં અંગુઠી હો ઉસેબી હીલાવે, તયમમુમ ગુસલ ઓર વુજુકા એકસા હે, જયસા આદમી વુજુ ઓર ગુસલસે પાક હોતા હે. તયમમુમસેબી પાક હોતા હે, જે વીસવાસ નમાઝ ઓર કુરઆન પરહા કરે, જબ તલક પાની ન મીલે, જબ પાની મીલા તયમમુમ દુટા. ઓર જીન ચીજોંસે વુજુ દુટ જાતા હે, ઉનહીસે તયમમુમ દુટ જાતા હે, અગર બદન યા કપડા નાપાક હો, ઓર પાક કરને વાસ્તે પાની નહીં મીલતા, ઉસી તરેહ નમાઝ ફરજ પરહે. પર જો સતરકે મુવાશીક કપડા પાક મીલે, તો સારે કપડે નાપાક ઉતારકે નમાઝ પરહે.

બચાન પાનીકા.

અગર કુંએમેં નળસત પડે, યા કોઇ હયવાન કુલે યા ફટ જાવે, યા મર જાવે, માનીંદ આદમી યા બકરીકે, તો સખ પાની નીકાલા જાવે. અગર મુમકીન હો તો, ઝોર મુમકીન નહો, તો સાહેબે બસારત જીતના પાની બતાવે, નીકાલ ડાલે. અગર કખુતર યા મુરગી મરજાવે, તો ચાલીસ ડોલ તક પાની નીકાલે. ઝોર અગર ચીડીયા યા ચુહે જયસા મરા હો, તો બીસ ડોલસે તીસ ડોલ તક નીકાલે, ઝોર ડોલ દરમ્યાની હો, અગર ડોલસે છોટા બડા હો, તો હીસાબ કરકે બરાબર લે. અગર કુંએમેં નળસત યા હયવાન મરા હુવા નીકાલા, તો જીસ વક્ત કે નળસત યા હયવાન માલુમ હોવે, ઉસ વક્તસે હુકમ નળસતકા કરેંગે. ઝોર અગર માલુમ નહીં કે કય ગીરા થા, તો ઉસકો એક દિન રાતસે નાપાક ઠેરાવેંગે. ઝોર અગર કુલા ફટા હે, તો નળસતકા હુકમ તીન દીન રાતસે કીયા જાયેગા, ઝોર આદમી ઝોર ઘોડેકા ઝુટા. ઝોર જીસ જાનવરા ગોસ્ત હલાલ હે, ઉસકા ઝુટા પાક હે, ઝોર ચાર પાય શીકારી જાનવરોંકા ઝુટા નાપાક હે, ઝોર જો જાનવર કે ઘરોંકે સુરાખોંમેં રહા કરતે હે, ઝોર બીલ્લી છોટી ઝોર છોટી શીરતી મુરગી. ઝોર પરીંદે શીકારી જાનવરોંકા ઝુટા મકરહ હે, ઝોર ગધે ઝોર ખમ્બરકા ઝુટા મશકુક હે. અગર પાની ન મીલે. તો મશકુક પાનીસે વુઝુ કરે, ઝોર જીસકા ઝુટા પાક હે, ઉસકા પંસીનાબી પાક હે.

બ્યાન નળસતકા.

અગર બદન યા જગા યા કપડા નજસ હો-જાવે, અથસી નળસતસે કે દીખાઈ દેતી હો, તો પાનીસે ઓર અથસી ચીજસે કે જો બેહતી હો, ઓર નાપાકીકો દુર કરતી હો, ઉસસે પાક કરે. અગરચે ઉસકા અસર બાકી રેહ-જાવે, ઓર ઝાંખલ નહોવે, તોભી પાક હોતા હે. ઓર જો ચીજ કે નજસ હો-જાવે, વોહ નળસત કે જો દીખાઈ નહીં દે, તો ઉસકો તીન બારકે ઘોનેસે ઓર નીચો-ડનેસે પાક હો-જાવેગી, ઓર જીસકા નીચોડના મુમકીન નહીં હો, તો તીન બારકે ઘોને ઓર હરબારકે છોડ દેનેસે, યહાંતક કે કતરા ટપકના મૈકુફ હોજાવે, પાક હો-જાવેગી, અગર બદન યા કપડેપર તર મની લગી હો, તો વોહ ઘોનેસે ઓર અગર ખુશ્ક હો, તો ખુર-ચનેસે પાક હો-જાતા હે. ઓર મોઝેપર અગર ઘાડી નાપાકી લગી હો તો જમીનપર રગડનેસે, ઓર અગર પતલી નાપાકી હો. તો ઘોનેસે પાક હો-જાતી હે. ફક્ત તલવાર ઓર જો ઉસકે મીસલ ચીજ હો, જમીનપર મલનેસે પાક હો-જાતી હે. ઓર જો બીછોના અથસા હો, કે ઘોના ઉસકા દુશવાર હો, એક દીન રાત ઉસપર પાની છાંનેસે પાક હો-જાતા હે. જમીન ઓર જો ચીજ કે ઉસકે મુત-તસીલ હો, માનીંદ પથ્થર, ઇંટ, ઘાસ, કે જબ ખુશ્ક હો-જાવે, ઓર નળસતકા અસર જતા રહે, તો પાક હો-જાતી હે, ઓર વહાં નમાઝ જાયેઝ હે, લેકીન ત્રયમ-મુમ ઉસસે દુશસ્ત નહીં. અગર ચો-આઠસે કમ કપડા ખશીફ નાપાકી, જયસા ઘોડેકા ઓર હલાલ જાનવસોંકા પેશાબ ઓર હરામ ચીડીયોંકા બેટસે નજસ હો-જાવે

તો મોઆશ હે, ઓર હલાલ તાએગ્કી એટ પાક હે, મગ મુંગી
 ઓર બતખકી એટ ગલીઝ નાપાક હે માર્નીદ બજુરર ઓર પેશાખ
 ઓર ખુન ઓર શરાખ કે, પસ મોઆશીક હે કદર એક દીરદમ
 કે, કે વોહ એક મીસકાલ હે કસીકમેં, ઓર હતેલીકે ગડહેકા અરઝ
 હે રફીકમેં. ઓર અગર પેશાખકે છીંટે સુછકે બરાબર પડ જાવે.
 તો ઉસકા ઘોના વાજેખ નહીં, જો પાનીકે નજસ ચીજપર પડ
 જાવે. વોહ બી નજસ હે, યા નજસ ચીજ પાનીમેં પડ જાવે.
 તખ બી પાની નજસ હે, ઓર નજસકી રાખ નજમ નહીં.
 માર્નીદ ગધેકે, કે નમકદાનમેં ગીર પડા. ઓર નમક હો-ગયા, તો
 પાક હે, ઓર જસ કપડેકા અસતર નજસ હો, ઓર સીયા નહો
 ઉસપર નમાઝ દુરસ્ત હે, એક તરફકે હીલાનેસે દુસરી તરફ હીલે
 યા ન હીલે. ઓર અગર નજસ કપડેકા પાક કપડેકે સાથ લપેટે
 ઓર ઉસકી તરી પાક કપડેપર આ-જાવે, તો નમાઝ ઉસપર દુરસ્ત
 હે, અગર જમીન ખુશ્ક અયસી મીટીસે કે જસમેં જોખર મીઝા
 હુવા હે, લીપી ગધ હો, તો ઉસપર તર કપડા ખીજાકર નમાઝ
 પરહના દુરસ્ત હે. ઓર અગર એક કિનારા કપડેકા જો નજસ
 હુવાથા જુમ ગયા, ઓર દુસરા કિનારા ઘોલીયા. તો નમાઝ ઉસપર
 જાયેઝ હે, માર્નીદ ગીહુકે કે રોંધનેમેં ગધેને પેશાખ કીયા, તો
 શીર બાઝે ગીહુ બાંટે ગયે, યા ઉસમેં સે કુછ ફકીરકો દીયે, તો
 સખ પાક હો-જાઈગે.

બચાન ગુસલકા.

એહતે-લામ કે ગુસલકી નિયત.

નવય-તો અન અગ તસેલા “ મીન ગુસલીલ એહ-નેલામે, મીન રગ-બતીશ શયતાને ઇમતે-સાલલ લે અમ-રીલાહે તઆલા, વ તહા રતલ લીલ બદને, લે ઇસતેબા-હતીસ સલાતે, વ રફ-ઇલ હદસ.

જનાબતકે ગુસલકી નિયત.

નવય-તો અન અગ-તસેલા * “ મીનગુ સલીલ જના-બત, ” ઇમતે-સાલલ લે અમરીલાહે તઆલા, વ તહા-રતલ લીલ બદને લે ઇસ-તેબા-હતીસ સલાતે, વ રફ-ઇલ હદસ.

ગુસલ કે અંદર ફર્જ ત્રીન ચીજે હે. ફક્લી કરના, નાકમે.

* ઉપર જનાબત, કે ગુસલકી નિયત લીખ્ખી હે, મગર હયેઝ ‘યા નીદાસ યા જુમાઅ ‘યા ‘ઈદ’ યા ‘એહરામ’ કા ગુસલ હો, તો ઉપર લીખ્ખી હુઈ તમામ નિયત પરહે, લેકીન જહાં ‘મીન ગુસલીલ જનાબતે’, લીખ્ખા હે. વહાં અગર હચઝકા ગુસલ હો, તો “મીન ગુસલીલ હયઝે,” “અગર નીદાસકા હો તો, “મીન ગુસલીલ નીદાસે” “ઐર અગર જુમઆકા હો, તો “મીન ગુસલીલ જુમાઅતે” અગર ઈદકા હો, તો ‘મીન ગુસલીલ ઈદે’, અગર એહરામ કા હો, તો ‘મીન ગુસલીલ એહરામે, ઇસતરેહ પરહે, ઐર બાકીકી તમામ નિયત પુરી કરે.

પાની ડાલના, ઓર સારે બદનપર એકબાર પાની બહાના, પર સુખત થું હે, કે પેહલે દોનો હાથ ધોયે, ઓર નાપાકી બદનસે દુર કરે, શીર વુઝુ કરે, શીર બદનપર પાની બહાવે, ગુસલ જમાઅસે ફર્જ હોતા હે દોનોપર, મની નીકલે યા ન નીકલે. ઓર જો સોતા ઉઠા, બદનપર ચા કપડેપર મની પાવે ગુસલ ફર્જ હે, એહતેલામ યાદ હો, યા ન હો, પર જો એહતેલામ યાદ હો, ઓર બદન પર યા કપડેપર અસર મનીકા નપાવે, ગુસલ વાજેબ નહીં, અગર ઔરતકે પાસ બયઠા, ઉસે હાથ લગાયા, ઓર ખેસા લીયા, ઓર વયસીહી ઓર શહવત હોકે ચીપસા નીકલા, ઉસે મળે કેહતે હે, ઉસકે નીકલનેસે ગુસલ વાજેબ નહીં હોતા, પર જો હાથ લમાનેસે મની શહવતસે કુદકે નીકલે. ઓર લજ્જત હોવે, તો ગુસલ વાજેબ હુવા, ઉલમા ફરમાતે હે. કે જો સોતા ઉઠા, ઓર નાખઝે પર તરાવત મજીકી પાઈ, તો ઉસે ચાહીયે, કે એહતીયાત-કે વાસ્તે ગુસલ કરલે. જબ ઔરત હયઝ ઓર નીફાસસે પાક હો, ઉસપર ગુસલ વાજેબ હુવા. કમતર મુદત હયઝકે ત્રીન દીન હે. જ્યાદા દસ રોજ હે, ઇસ મુદતકે અંદર જીસ રંગકા લડુ નીકલે, વોહ હયઝ હે, જબ સુફેદ પાની આયા, હયઝ હૈ-ચુકા, ગુસલ કરકે નમાઝ પરહે. જનનેકે પીછે જબ તલક લડુ નીકલે, નમઝ મૌકુફ કરે. જબ ખુશ્ક હો-જાયે નમાઝ પરહે, જો લડુ ચાલીસ દીનસે આગે ચલા, ગુસલ કરકે નમાઝ પરહે. હયઝ ઓર નીફાસમેં નમાઝ ન પરહે, ઓર રોઝા ન રખ્યે. જબ સુખ જાયે નમાઝકી કઝા નહીં, પર રોઝે જીતને ખાવે, ઉતને કઝા કરે. ઔરતસે હયઝ ઓર નીફાસમેં જમાઅ કરના હરામ હે, ઓર ઇસ્તેહાઝામેં રવા હે. જો વુઝુ વાલેકો કુરઆન પર હાથ લમાના રવા નહીં, પર યાદ

ખર પરહના રવા હે, ઓર હા-જતે ગુસલ વાસેકો દોનોં ખાતેં
રવા નહીં. ઓર મસજીદમેં જનાબી રવા નહીં, ઓર કાઅમે શરીફ
કે ગીર્દ શીરના-બી રવા નહીં.

બયાન નમાઝકે ફરઝોંકા.

ફર્ઝ નમાઝકે તેરા હેં, સાત બાહર નમાઝસે હેં. ઓર છે
અંદર નમાઝકે, બાહર કે સાત યેહ હેં, અવ્વલ પાકી બદનકી,
દુસરા પાકી કપડેકી, તીસરી પાકી જાયે નમાઝકી, ચોથી સતર
ઢાંકના, પાંચવીં વક્ત પર નમાઝ પરહની. છઠ્ઠા કીબલે કે તરફ ખડા
હોના, સાતવીં નિયત નમાઝકી દાલમેં કરની, યાને જુમેં સમજના
કે ફજરકી નમાઝ ફરઝ પરહતા હુ, નિયત જબાનસે ઝુરર નહીં.
ચાહે કરે યા ન કરે, અગર આદમી કે બદનમેં ફેડા હે, યા જખમ
હે, ઓર હર વક્ત બેહતા હે, યા કીસીકા હર વક્ત પેશાબ ટપકતા હે;
યા બાવ સીરતી હે, બંદ નહીં હોતી, યા દસ્ત બંદ નહીં હોતે,
યા નકસીર ચલતી હે, બદ નહીં હોતી અયસા આદમી હર નમા-
ઝકે વક્ત વુજુ તાજા કીયા કરે. ઓર બે-ખતર નમાઝ પરહા કરે
નમાઝ તરફ નકરે, ઓર શીર જબ વક્ત નમાઝકા ગયા વુજુ ઢુટા,
મરદકો સતર ઢાંકના નાફસે ઝાનુ સમેત ફરઝ હે, ઓર અવરત
આઝાદ બીબીકો સારા બદન ઢાંકના ફરઝ હે, સીવા મોંહ ઓર
દોનોં હથેલી ઓર દોનોં પાઉંકે. ઓર બાંદીકો પેટ ઓર પીઠસે
ધુંટનોં સમેત ઢાંકના ફરઝ હે, ઓર બાકી મુસ્તહબ હે. જીતના સતર
ફર્ઝ હે, ઉસમેંસે જોનસે અબ્દુકી ચોથાઇ નમાઝમે ખુલખવે, નમાઝ.

દૂર જાવે. જયસે ચોથામ સતરકી. યા ચોથામ જરકરી, યા ચોથામ
ચુતકરી, યા ચોથામ ઔરત કે ચરકરી, યા કહીં ઔર ખુલજાવે નમાઝ
ફાસીદ હોવે. જુસે કપડા મોયસ્સર ન હોગા, નમાઝ પરહે. તરફ
ન કરે. કે નમાઝ કે તરફકા બડા અખામ હું, જુસે પગડી, જામા
કુરતા મોયસ્સર હો, ઉસે ટોપીસે, યા અકેલી ઇમારતે નમાઝ મક-
રહ હે. સવાખ કમ હો-જાતા હે, પર નમાઝ જાતી નહીં. જો સતરે
ફર્જ ઢકા હો, અગર નમાઝી જંગલમેં અયસે મકાનપર હો, કે
કિબલા માલુમ ન હો, જહર હો યા અંધેરી રાત હો, ઔર કોમ
આદમી નમીલે. કે જુસે પુછે, અયમી જગે સોચ કરે, જુસ
તરફ દીલ ઉસ્કા શહાદત દે, ઉસી તરફ નમાઝ કરે, બગેર સોચકે
નમાઝ ફરજત નહીં. ઔર જો કઈ આદમી હો, તર આદમી અપની
સોચ યાને કીયાસ પર નમાઝ કરે, વક્ત નમાઝોંકે મશહુર હેં, પર
મુસ્તહબ યું હે. કે સુજ્હોકી નમાઝ જરા અબ્વલ વક્તસે ઉપર કરકે
પરહે, કીરાઅતસે પરહે, ઔર ઝોહરકી નમાઝ ગરમીયોંમેં જરા
ઉપરસે પરહે, ઔર મગરેબકી નમાઝ અબ્બરકે દીન ઉપર કરકે પરહે.
ઔર ઇશાકી નમાઝ બડી રાત ગયે પરહે. ઔર બાંકી નમાઝોં
અબ્વલ વક્ત પરહે બેહતર હે. જુસ વક્ત સુરજ છુપે. નમાઝ પર
હની ફરજત નહીં. ન ફરજ ન નશીલ. ન નમાઝ ન જનાઝેકી. ન
સીજદા તીલાવતકા, પર જુસને અસરકી નમાઝ ન પરહી હો, લાચારી
કે સુરજ કે છુપનેકે વક્ત પરહ લે. સુજ્હોકી નમાઝ પીછે, સુરજ
નીકલનેસે પેહલે, ઔર અસરકી નમાઝકે પીછે, સુરજ
છુપનેસે પેહલે, નશીલેં પરહની મકરહ હે, પર કઝા નમાઝ
જાયેઝ હે.

છે ફર્જ અંદર નમાઝકે ચેહ હેં, અબ્વલ તકબીરે તહરીમા,
 યાને “અશ્લાહો અકબર” દેહકે નમાઝ શુર કરની દુસરે ખડે
 હેકે નમાઝ પરહની. તીસરે કીરાઅત, યાને નમાઝ પરહનેમેં કુછ
 કુરઆને શરીફ પરહના, એ.થે રકુઅ, પાંચવે, દો સીજદે હર રકઆત
 મેં કરને, છદે કાયદે આખાર નમાઝકે અત્ત-નહીઆતકી કદર
 બેઠના, ફર્જ ઓર વીતર બેઠકે પરહના, બંગર ખીમારી કે સહીહ
 નહાં. ઓર સુન્નત ઓર નશીલ બેઠકેબી જાયેઝ હે. ફરઝ ખડે હોકે
 પરહના બહોત સવાબ હે ચેહ તેરા ફર્જ નમાઝકે હેં, ઇનમેંસે અગર
 એકબી તર્ક કરે, નમાઝ ટુટ જાયે, ફેરકે નમાઝ પરહે. ઇમામ
 આઝમ સાહેબ, કે મજહબમેં, એક આયતે કુરઆન પરહની નમાઝ
 મેં ફરઝ હે, ઓર એક આયતમેં જાહાદ પરહના વાજેબ હે. યા
 સુન્નત, પર ઓર ઇમામોંકે મજહબમેં ‘અલ્લહમ્મ’ સારી પરહની
 ફર્જ હે. કીરાઅત દો રકઆત ફરઝોંમેં ફરઝ હે, ઓર બાકીમેં સુન્નત
 હે ઓર જો વીતર ઓર સુન્નત, ઓર નશીલ હો, હર રકઆતમેં
 કીરાઅત ફરઝ હે.

બયાન વાજેબાતે નમાઝ.

વાજેબ નમાઝકે ચવદા હેં—અબ્વલ સારી અલ્લહમ્મ પરહની.
 દુમરી અલ્લહમ્મકે પીછે સુરત મીનીલૂછ પરહની, તીસરી રકુઅ સીજ-
 દોંમેં દેર કરના. ચવથી રકુઅ કરકે સીધા ખડા હોકે સીજદેકો
 જના, પાંચવીં એક સીજદા કરકે બેઠકે દુસરા સીજદા કરના,
 છટી દરમીઆન નમાઝકે અત્ત-નહીયાતકે વાસ્તે બેઠના, સાતવીં અત્ત-
 તહીયાત દોનોં કાયદોંમેં પરહની, આઠવીં પુકારકે પરહના, જહાં
 પુકારકે પરહને હેં, ઇમામકો ઓર આલીસ્તા પરહના, જહાં આલી-

ન્તા પરહતે હેં. નજવી “ અસ્સલામો અલય-કુમ, ” આખીર નમાઝકે
 કેહના, દસવી દુઆયે કુનુત વીતરમેં પરહના, આરહવી છે છે તક-
 ખીરેં દોનોં ઈદકી નમાઝમેં પરહના. આરહવી ચાર રકઆત ફરઝમેં
 મેં દો રકઆતે અવ્વલકે વાસ્તે કીરાઅતકે મુકરર કરના. તેરહવી જો
 ફરઝ આરખાર હર રકઆતમેં આતે હેં. ઉસમેં રેઆયત કરના,
 ચોધવી હર વાજેમમેં તરતીય નીગાહ રખની, સબ વાજેખં ચવદા
 હુયે, ઇનમેંસે અગર કરદ કરકે એકબી તરક કરેગા, નમાઝ જાતી
 નહીં, પર નીહાયત મકરહ હોતી હે, ઓર જાનેકે પાસ હો-જાતી હે,
 વાજેખ હે, કે ફેરકે ઉસ નમાઝકે પરહલે, ઓર જો ઇન વાજેખોં
 મેંસે એક યા જુઆદા એકસે જુલકે તરક કીયા. ઓર આખીર
 નમાઝકે સીજદા સહુકા કરલીયા, નમાઝ સહીહ હુઈ, ઓર જો
 સીજદા સહુકા નકીયા, વાજેખ હે, કે નમાઝ ફેરકે પરહે. ઓર જો
 ફેરકે નમાઝ ન પરહી ફરઝ ઉતર ગયા, પર વાજેખકે તરકસે
 ગુનાહ સરપર રહા, સીજદા સહુકા ચેહ હે, કે જબ આખીરકી અત્ત-
 તહીયાત પરહ ચુકે, સલામ ફેરકે દો સીજદે કરે, શીર અત્તતહીયાત
 ફરદ, દુઆ પરહકે સલામ ફેરે, લાજમ હે હર મુસલમાન પર, કે અલ-
 હન્દ, ઓર કઇ સુરતેં કુરઆનકી, ઓર જો અીજ કે નમાઝકે અંદર
 પરહી જાયે; ખુબ સહીહ કરકે યાદ કરે, ઓર નહીં તો ગુનેહગાર
 હોગા, બલકે બાઝી ગલતીયોંસે નમાઝ જાતી રહેગી. અગર અલ-
 હન્દસે પેહલે જુલ કે સુરત પરહ ગયા, યા એક આયત પરહ ગયા.
 સીજદા સહુકા વાજેખ હો-ગયા, જો અલહન્દ કે પીછે સુરત પરહના
 જુલ ગયા, તીસરી યા ચોથીમેં અલહન્દ કે પીછે સુરત પરહલે ઓર
 સીજદયે સહુ કરે. ઇમામ પર વાજેખ હે, કે દો રકઆત મુખ્હો ઓર

મગરેય, ઓર ધશા, ઓર જુમઆ, ઓર ઇદેન, ઓર તમામ તરાવીહમે કીરાઅત પુકારકે પરહે, અદા પરહતા હો, યા કઝા, અમર ભુલકે આહીસ્તા પરહે. સીજદયે સહુ ન કરે. ઓર અકેલા આદમી મુખ તાર હે, આહે ઉન નામઝોંકો પુકારકે પરહે યા આહિસ્તા, અગર વક્ત પર પરહતા હો, પુકારકે પહરના અછછા હે, ઓર જો અકેલા કઝા પરહતા હો આહિસ્તા પરહે, પુકારકે જાયેઝ નહીં, ઓર ઝોહર અસરકી નમાઝમે, ઓર દીનકે નશીલોમે સખ આહિસ્તા પરહે, પુકારકે જાયેઝ નહીં, અગર હો રકઆત પરહકે અત્તહીઆતકે વારતે બેઠના ભુલ ગયા, જખ તલક ગીધા ખડા નહી હુવા, બેઠ જાગે ઓર અત્તહીઆત પરહે, ઓર સીજદા સહુકા લાજમ નહીં. ઓર જો સીધા ખડા હો ગયા, શીર ન બેઠે, આખીર નમાઝકે સીજદા સહુકા કરે. ઓર જો બેઠ જાયેગા નમાઝ દુટ જાયેગી, ઓર જો ચાર રકઆત પરહકે પાંચવીંકે વાગતે ખડા હો-ગયા, ઓર અત્તહીયાત ભુલ ગયા, જખ તલક પાંચવીં રકઆતકા સીજદા નહીં કીયા, બેઠ જાયે, ઓર અત્તહીયાત પરહે ઓર સીજદા સહુકા કરકે સલામ ફેરે, નમાઝ દુરસ્ત હુઈ, ઓર જો પાંચવીં રકઆતકા સીજદા કીયા, ફરઝ ખાતીલ હુયે, યે નમાઝ નશીલ હુઈ; આહીયે અત્તહીયાત પરહકે સીજદા સહુકા કરકે સલામ દે, અખ ચાર રકઆત નશીલ હુઈ, ઓર એક રકઆત ઝાયે હુઈ, ઓર જો આહે પાંચવીંકે સાથ એક રકઆત ઓર પરહકે છે પુરી કરકે સીજદા સહુકા કરકે સલામ દે, અખ છેઉ નશીલે હો જાયેગી, ઓર ચાર રકઆત-કે પીછે અત્તહીયાત પરહકે ભુલકે પાંચવીંકી તરફ ખડા હો-જાયે, જખ યાદ આ-જાયે બેઠ જાયે. ઓર સીજદા સહુકા કરકે સલામ દે. ઓર પાંચવીં રકઆત પરહકે છૂટી રકઆત ઉસકે સાથ મીલાકર સીજદા

સહુકા કરકે સલામ દેગા. તોજી નમાઝ સહી હોગી, આર ફરજ, દો નરીસ હો-ગયે.

પ્રયાન નમાઝકી સુખતોંકા.

સુખને મવક-કેદા નમાઝમેં બારા હેં-એક રહેઅ યદેન. યાને દોનોં હાથ કાંતો તલક શુરઅકે વક્ત ઉઠાને, દુસરે દોનોં હાથ બાંધકે નમાઝ પરહની, તીસરે 'સુઅહા નકલ્લા હુમ્મા વખે હમદેકા, વ તબ્બા ૨ હસમોકા વ તબ્બાલા જદ દોકા, વ લા ઇલાહા મપરોકા, પરહની, પેહલી રકઆતમેં. ચોથે 'આલ્હો ખીલાહે મીનસ શયતા નીર રહમ.' પેહલી રકઆતમેં પરહના, પાંચવીં હર રકઆતમેં 'ખીરમીશ્લા હીર રહમા નીર રહીમ' પરહના. છઠી તકખીરાત ઇનતે-કાલાતકે કેહને, યાને ઉઠતે બેઠતે 'અલ્લાહો અકબર' કેહના, સાતવીં રકુઅ મે, " સુઅહાના રખ્ખી-યલ અઝીમ " તીન બાર, યા પાંચ બાર, યા સાત બાર કેહના, આઠવીં " સમેઅ અલ્લાહો લેમન હમેદા, રખ્ખના લકલ હમદો " કેહના, નવવીં સીજદેમેં "સુઅહાના રખ્ખી યલ આલા " તીનબાર યા પાંચબાર યા સાતબાર કેહના, દસવીં અત-તહીમાતકે પીછે ફરક, જો અતતહીમાતકે સાથ આગે લીખ્ખા હે, હસકે પીછે જો દુઆ લીખ્ખી હુઇ હે, વોહ પરહની. જીસે વોહ દુઆ યાદ નહો, ફરઆનમેંસે યા હદીસમેંસે યાદ કરકે ફરકે પીછે પરહે-બારહવીં સુરયે અલ હમ્દકે આખીર આમીન કેહના-યેહ બારા સુખતે મવક-કેદા નમાઝમેં હે. ઉસકે સીવા ઝોર બાઝી ચીજેં કિતાબોમેં સુખત લીખ્ખી હેં, ઝોર બાઝેમેં મુસ્તહબ, અમર યેહ સારી સુખતેં

નમાઝમેં બળ લાયા, નમાઝ કામીલ હુઇ. ઓર જો ધનમેંસે કોઇ સુરત તરક કરે, નમાઝ સહીહ હે, પર મકરહ હોતી હે, યાને સવાબ્ય કમ હો-ગતા હે, નમાઝ સુન્નત ઓર નશીલ ઇસ વાસ્તે મુકરર હુયે હે. કે જો ફર્ઝ નમાઝમેં કુછ તુકસાન યા ખલલ હુવા હો, કયામત કે દીન સુન્નત ઓર નશીલસે પુરી કરદે. ઓર ઉસ શખ્સકી નગત હો, ઇસ વાસ્તે હર ઇનસાન-પર લાજમ હે. કે ફરજોંકે અદા કરનેમેં બહોત કાશીસ કરે. સબ કારોબાર છોડકે ફરજ અદા કરે, અગર નમાઝકા વકત લંગ હો, યા પીમારીસે નમાઝ પરહની મુશ-કીલ પડે. યા સફરમેં કાશીલા ગતા હો, ફરજકો અદા કરલે, બાકી નમાઝકી પુરસત મીલે, તો ઉસેબી પરહે, નહીં તો ખયર, કયું કે કયામતકે દીન ફરજોંકે તરકસે બડા અનબ્ય હોગા, પર સુન્નતસે કમ, ઓર સુન્નતકે તરકસે કયામતકે દીન ઉસે ગુશ્સા કરેગે. ઝીડ-કેંગે, પર અનબ્ય સખ્ત ન કરેગે, ઓર મુસ્તહબ ઓર નશીલકે તરક કરનેવાસે બડે દરજેસે મહરમ રહેગે.

બયાન જમાઅતકા.

જમાઅતસે નમાઝ પરહની સુન્નતે મવક-કેદા હે. બલકે બાજે ઉલમાને વાજેબ્ય કહા હે. મુસલમાન પર લાજમ હે, કે જમાઅતકા તકયુદ બહોત રખ્ખે. અગર જમાઅતસે એક નમાઝ પરહેગા. સત્તા-ઇસ નમાઝોંકા સવાબ્ય પાવેગા, ઓર ફરજ નમાઝ મસજીદમેં પરહે, અગર ઘરમેં યા દુકાનમેં પરહેગા, એક નમાઝકા સવાબ્ય મીલેગા. ઓર જો જુમઆકી મસજીદમેં પરહેગા. પાનસો નમાઝકા સવાબ્ય મીલેગા. ઓર જો મસજીદે અકસામેં પરહેગા; હજર નમાઝકા સવાબ્ય મીલેગા, ઓર જો " રમુઝ અલય-હીસ સજામ, "કી મસજીદમેં

પરહેગા, પચાસ હજાર નમાઝકા સવાબ મીલેગા, ઓર જો કામ્યબ શરીફકી મસજીદમે પરહેગા, લાખ નમાઝકા સવાબ મીલેગા.

ખયાન ઈમામતકા.

ઈમામત અવસા આદમી કરે કે, સારી જમાઅતકે લોગોંમે ઈસ્લમ દીનકા જીયાદા રખતા હો, ઓર ફરઆને શરીફ ખુબ સહી પરહતા હો, અગર જાહીલ ઈમામ હોગા, અપની ઓર તમામ મુક્તદીયોંકી નમાઝ ખો-દેગા. ઓર જીસ શખ્સકે મજહબમે ખલલ હો. નમાઝ ઉસકે પીછે મકરહ હો, ઓર નમાઝ ફાસીક કે પીછેભી સહી. પર મકરહ હો, ફાસીક વોહ હો, કે ગુનાહે કબીરા જીસને કીયા યા સગીરા, પર ખો પકડે હમેશા કીયા કરતા હો, લડકે ના-બાલીગ કે પીછે નમાઝ સહીદ નહીં. પર તરાવીહકો બાજે ઉલમાને જાએઝ રખ્યા હો, ઓર બાજોંને નહીં રખ્યા. અગર ઈમામ ખીમારીસે બેઠકે નમાઝ પરહતા હો. ઓર મુક્તદી ખડે, યા ઈમામ ઉજરસે તવમમુમ કરે, ઓર મુક્તદી વુજુ કરકે પરહે જાએઝ હો, ઓર નમાઝ સખકી સહીદ હો, સારી સફ કે પીછે જુદા હોકે, એક આદમીકો ખડા હોના મકરહ હો. ઓર બહોત ખુરા હો. સુન્નત યુ હો, કે જખતક સફે અવ્વલ સારી બર ન લે, પીછે કોઈ ખડા નહો, ઓર જો સફમે જગા ન રહે; આહીયે, કે એક આદમી સફસે નીકલકે પીછલેકે પાસ આકે દો હો-જાએ, ઉસે અકેલા ન છોડે. મુક્તદી સખ કંધેમે કંધા મીલાકર બરાબર ખડે હોં, ખીચમે જગા ન છોડે, ઓર પાઉ આગે પીછે કરકે સફકો ખીંગા ન કરે, કે બહોત ખુરા હો.

* ખયાન અળનકા.

અળન કેહની ફરજોંકે વાસ્તે સુન્નત હે. વક્ત પર પરહે યા કઝા, ઓર મુસાફીર જંગલમેંબી અળન કેહકે નમાઝ પરહે, ઓર ચાહે નીરી અકામત કહે, જખ મોઅજ્જન કહે, “અલ્લાહો અકબર, અલ્લાહો અકબર, અલ્લાહો અકબર, અલ્લાહો અકબર.” સુનનેવાલાબી ઉસી તરેહ ચાર બાર કહે. જખ વોહ કહે, અશહદો અનના મોહમ્મદ રસુલુલ્લાહ, અશહદો અનના મોહમ્મદ રસુલુલ્લાહ ” યેહબી કહે, જખ વોહ કહે, હૈયા અલસ સલાહ, હૈયા અલસ સલાહ. ” યેહ કહે, “લા હવલા વલા કુવ્વતા ઇલાહીલાહ” જખ વોહ કહે, હૈયા અલલ ફલાહ, હૈયા અલલ ફલાહ ” સુનસે વાલાબી વોલી કહે, જખ વોહ કહે, અલ્લાહો અકબર. અલ્લાહો અકબર. લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહ, યેહબી કહે, જો કોઇ બાદ અળનકે કલમયે શહાદત પરહકે યેહ દુઆ પરહે. વોહ દુઆ યેહ હે, “અલ્લા હુમ્મા રખ્ખા હાજે હીદ દાઅ-વતીત તામ-મતે, વસ

‘ઉપર જો અળન લીખ્ખી હુઇ હે, ઉસી તરેહ પાંચોં વકતોંકી નમાઝકે વાસ્તે અળન કહે. લેકીન સુખ્હોકી અળનમેં “હૈયા અલલ ફલાહ” કેહકે ઉસકે પીછે અસ્સલાતો ખયરમ મીનન નોમ” દોબાર કેહકે બાકી અળન તમામ કરે, ઓર ‘અકામત મેં હૈયા અલલ ફલાહ. કે બાદ દોબાર, “કદ કા-મતીસ સલાત” કેહકે બાકી તમામ કરે. અકામતબી અળનકી તરેહ પરહે. લેકીન જો ફરક ઉપર લીખ્ખા હે, ઉતનાહી ફરક હે.

સલાતીસ કાચે-મતે, આતે મોહમ-મદા નીલ વસી-લતા, વલ દદી
લતા, વદ દર જતર રફીઆ, વળ અસહો મકામન મહમુદા, નીલ
લજ વાઅત તહુ વરજ્જેકના શફા-અ-ત-હુ યૌમલ કીયામા, ઇન
નકા બા તુખલે-પુલ મીયાદ. ” હક તઆલા ઉસકે ગુનાહ બખશે;
ઓર હઝરત ઉસકી શફાઅત કરે. જીસ તોર જવાબ અજનકા
હે, ઉસીતોર જવાબ અકામતકા હે, પર જળ મોઅજ્જન કહે,
‘કદ કા-મતીસ સલાત’ યે કહે, અકા મ-હલાહો જ અદા મદા.
અજનકે પીછે દુઆ કરે જો ચાહે, ઉમ્મીદ કુપુલકી હે.

બયાન તરકીબમેં નમાઝ પરહનેકે.

અજન સુનકે નમાઝકે વાસ્તે આહિસ્તા આહિસ્તા ચલકે
આવે, દોડકે નચલે, કે ખુરા હે. ઓર જમાઅતકે વાસ્તેમી દોડકે
ન ચલે, અગર ઇનસાન ચાહે, કે જલ્દ નમાઝ પરહે. અયસે તોરસેકે
જીસમેં ફરજ વાજેબ મુસ્તહબ અદા હોં, ઓર મકર-હાતસે ખાલી
હો, વોહ નમાઝ યું હે. કે અજન કહે, ઓર ઉસકે પીછે અકા-
મત યાને તકબીર હો, ઓર “ હૈયા અલસ સલાત ” કે વકત
ઇમામ ઉઠે, ઓર દીલકો ખુદાકી તરફ મુતવજ્જ કરકે, નિયત
કરકે ઓર “કદ કા-મતીસ સલાત” કે વકત દોનોં હાથ કાનોંતક ઉઠાકે,
“અલાહો અકબર” કહે. ઓર મુકતદી ઇમામ કે પીછે, “ અલાહો
અકબર” કહે. ઓર અવરત મુઠોં તલક હાથ ઉઠાવે, ઓર હાથોં
હાથ બાંધેકે ઉપર મરદ નાફસે નીચે, ઓર અવરત છાતીપર બાંધે.
ઇમામ આઝમ સાહેબ કે મજહબમેં, ઓર ઉલમાકે મજહબમેં

મદેલી ઢાંતી પર બાંધે. ઓર “મુખદા નકશા હુમ્મા વખે હમદેકા વ તખા-ર કસમેકા, વ તઆલા જદદેકા, વ લા ઇલાહા ગયરેકા.” સખ નમાઝી આહીસ્તા પરહે. ઇમામ હો યા મુકતદી, યા અકેલા. શીર ઇમામ અકેલા “આઉન્ને ખીલાહે મીનશ શયતા નીર રજીમ, ખીસમીલા હીર રહમા નીર રહીમ. આહીસ્તા પરહે, મુકતદી શીર ન પરહે. ઇમામ ઓર હુનફરદ અકેલા ‘અત્તહમ્દ’ પરહે. હીર સારે ‘આમીન’ આહીસ્તા કહે, ઇમામ આઝમકે મજહબમે ઇમામ યા મુકતદી, અગર ઇમામદી અત્તહમ્દ સુને, હીર ઇમામ ઓર અકેલા સુરત પરહે, ઓર મુકતદી ચુપકે સુના કરે, જખ ધીરાઅત પરદ ચુકે “અલાહો અકબર” કેહતા હુવા રકુઅમે જાવે, ઓર મુકતદી ઇમામસે પીછે રકુઅ કરે, ઓર ઉંગલીયાં દોનોં હાથોંકી દુઆદા કરકે છુટને મજાબુત પકડે, ઓર દોનોં હાથ સીધે રખ્ખે. જગસે કમાનકા ચીલા, ઓર સર કમર સુરોં હમવાર યરાબર રહે. સર ઉચા નીચા નહો. ઓર “મુખદાના રખ્ખીલ અઝીમ” તીન-બાર, યા પાંચબાર યા સાતબાર કહે. હીર ઇમામ પીછે ઉસકે મુ-કતદી સર ઉઠાકે ખડે હોં. ઇમામ સર ઉઠાતે વકત ‘સમેઅ અલા હો લેમન હમેદા” કહે. ઓર મુકતદી “રખ-ખના લકલ હમદો” કહે. ઓર અકેલા નમાઝી દોનોં કહે. ઓર સાહેબેનકે નજદીક ઇમામ ચેહી દોનોં કહે. બહોત ઉલમાકા ઇસપર અમલ હે. જખ કવમા પુરા કરે, અબ્વલ ઇમામ પીછે ઉસકે મુકતદી “અલાહો અકબર” કેહતે હુયે સીજદેમે જાવે, પેહલે જમીનપર છુટને હીર દોનોં હાથકી ઉંગલીયાં મીલાકે કીબલેકી તરફ કરકે યરાબર કાનોંકે રખ્ખે. ઓર બાબુકો બમલસે ઓર પેટકો જાનુસે, ઓર પીંડલીકા ઓર બાહોંકા જમીનસે મરદ દુર રખ્ખે. ઓર બીરતે

ધન સખકો મીલાકે રખ્ખે. ઝોર તીનઝાર યા પાંચ ઝાર, યા સાત ઝાર, “સુખહાના રખ્ખી યલ આલા” કહે. ઇમામ પીછે ઉસકે મુકતદી “અલ્લાહો અકબર” કહેતે હુયે, સીજદેમે સર ઉઠાકે ચયેન તસલીમે બેઠકે પરહે. અલ્લા હુમ મગ ફેર લી, વર હમની વહ-દેની વર જોકની, વર ફાઅની વજ ઝોરની” ઝોર જો સારે કલમે ન પરહ સકે, એક યા દો કલમે પરહે, ગની મત હે. ફીર ઇમામ પીછે ઉસકે મુકતદી “અલ્લાહો અકબર” કહેતે હુયે દુસરે સીજદેમે જયે, તીનઝાર, યા પાંચ ઝાર, યા સાત ઝાર, “સુખહાના રખ્ખી-યલ આલા” કહે. ફીર ઇમામ પીછે ઉસકે મુકતદી “અલ્લાહો અકબર” કહેતે હુયે, દુસરી રકઆત કે વાસ્તે ઉઠે, પેહલે માયા, નાક, ફીર દોનો ધુટને ઉઠાકે ખડે હાકે. જસતોર પેહલી રકઆત પરહી થી, દુસરી રકઆત પરહે, ફીર “સુખહા નકલ્લા હુમ્મા, ” ઝોર “આઝિજો” ન પરહે, જખ દુસરી રકઆત પરહ લે, દાહના પાલ ખડા કરકે ઉગલીયાં ઉસકી કીઅલેકી તરફ કરે, ઝોર ખાયાં પાઉ ખીચાકે ઉસકે ઉપર બેઠે, ઝોર ઉગલીયાં દોનોં હાથોંકી કાબલેકી તરફ કરકે દોનોં જાનુપર રખકે અત્ત-તહીયાત પરહે, અગર નમાઝ દુગાના હે દુરદ અત્તતહીયાતકે પીછે ઝોર દુઆયે માસુરા (જો અત્તતહીયાતકે સાથ શામીલ હે) પરહકે, દોનોં તરફ સલામ દે, યાને “અસ સલામો અલય-કુમ વ રહ-મતુલ્લા” કહે,

અકેલા નમાઝી સલામકે વકત જોમેં યું નિચત કરે, કે સલામ દોનોં તરફકે ફરીસ્તોંકા કરતા હું. ઝોર ઇમામ યું નિચત કરે કે, સલામ મુકતદીયોંકા ઝોર ફરીસ્તોંકા કરતા હું, ઝોર મુકતદી યું સમજે, કે સલામ ઇમામકા ઝોર ધધિર ઉધર મુકતદીયોંકા, ઝોર

ફરીસ્તોંકો કરતા હું, ઓર જો નમાઝ ત્રીન યા ચાર રકઆત હે.
 દો રકઆતકે પીછે અત્તહીયાત પરહકે, ખડા હોકે નીસરી યા ચૌથી
 રકઆત નિરી અલહમ્દસે પરહકે, આખીરકે અત્તહીયાતકે પીછે
 દુરૂદ પરહકે સલામ દે, નમાઝી નમાઝમેં સીધા ખડા રહે. ઓર
 બોઝા દોનોં પાડેં પર બરાબર રખ્ખે, ઓર દોનોં પાડકે બીચ
 ચાર ઉંગલ ખુલ્લા રખ્ખે, બહોત ચવડા ઓર બહોત તંગ ન કરે,
 ઓર નઝર સીજદેકી જગા પર રખ્ખે, ધધર ઉધર ન દેખે, ઓર
 ઇમામકી મુતાબેઅત હર બાતમેં કરે, યાને રકુઅ, યા કવમા, યા
 સીજદા, યા જલસેમેં ઇમામસે જલદી ન કરે, કે બહોત ગુનાહ
 હે, જો કોઈ ઇમામસે જલદી કરેગા. સર ઉસકા ગધેકા-સા હોગા.
 ઓર કમવા જલસેકો ખુબ અદા કરે, ઓર નહીં તો ખડા ગુનાહ-
 ગાર હોગા; બલકે ખુદાકે ચોગેંમેં લીખ્યા જાયેગા. ઓર નમાઝીકો
 લાગેક હે, કે નમાઝમેં દીલ ખુદાકી તરફ મતવજ્જન રખ્ખે, ધધર
 ઉધર ન લે-જાયે કે, બહોત ખુરા હે. ઓર જો ખુદા તવશીક દે,
 બાદ સલામ કે, “આ-ય-તુલ્લ ફરસી, એકબાર, ઓર ‘સુબ્હાનલ્લાહ’
 તેંતીસ બાર, ‘અલહમ્દો ત્રિલાહ’ તેંતીસ બાર, ઓર “અલ્લાહો
 અકબર” ચોંતીસ બાર, ઓર “લા ઇલાહા ઇલ્લા લલ્લાહો
 વહ-દહુ લા શરીકા લહુ, લહુલ મુલકો, વ-લ-હુલ હમદો,
 ચોહ-ઇ, વ ચોમીતો, બે-યદે-હીલ ખ-ગ-ર, વ હોવા અલ્લા ફુલ્લે
 શયઈન કદીર,” એકબાર પરહે, ઓર દુઆ જનાબે મુન્નાહીમેં માંગે,
 ઓર વઝીફકી દુઆયેં હદીસ શરીફમેં બહોત હેં, જો ચાહે સો
 પરે.

જો કોઈ ઇમામકો રકુઅમેં પાવે. નિયત કરકે ખડા દોકે
 ‘અલ્લાહો અકબર’ કીયા, દુસરે બાર ‘અલ્લાહો અકબર’

દેવતા હુવા રૂકુઅમેં શરીક હો-જયે, ઝોર નો ખડા હોકે એકબાર
 ‘અલાહો અકબર’ કહા, ઝોર રૂકુઅ કીયા, તો નમાઝ
 મેં દાખીલ હુવા. ઝોર નમાઝ સહીહ હુઈ, પર બાઝે ઉલમાને
 જગતક દોબાર ન કહે. સહી નહીં રખ્યા હે, ઝોર નો નિયત
 કરકે ‘અલાહો અકબર’ ઝુકકે રૂકુઅકે નજદીક હોકે કહા,
 નમાઝ સહી ન હુઈ, સખ ઉલમાકે મજહબમેં, અગર ફરજ
 નમાઝ કઝા હો. ઝોર દુસરી નમાઝકા વક્ત આવે; યા વીતર કઝા
 હો, ઝોર ફજર કી નમાઝકા વક્ત આવે, વાજેય હે કે, પેહલે કઝા
 પરહકે પીછે ઉસકે અદા પરહે, ઝોર નો દો-ચાર નમાઝેં
 કઝા હોં, વાજેય હે, કે તરતીયસે પરહે, ચાને પેહલે સુખ્હોકી, શીર
 જોહરકી, ઇસીતોર આખીર તક. અગર એક નમાઝ કઝા હો.
 ઝોર ઉસકી યાદ પર દુસરે વક્તકી પરહે, અદા નમાઝ સહી ન હુઈ.
 અગર કઝા નમાઝ યાદ હે, ઝોર વક્ત અદાકા તંગ હે, કે દોનોં
 નમાઝેં નહીં પરહ સક્તા, ચાહીયે અવ્વલ નમાઝ અદા પરહે.
 પીછે ઉસકે કઝા પરહે. ઝોર નો કઝા નમાઝ ભુલ ગયા,
 ઝોર અદા પરહલી તોભી જાયેઝ હે. યાદ ઉસકે કઝા પરહ લે,
 ઝોર નો કીસી શખ્સને છે નમાઝેં કઝા કીં, અખ સાતવીં નમાઝ
 ઉસકી યાદપર પરહની જાયેઝ હે. જગત ઉન છેયોંકો પરહ ચુકેગા,
 શીર સાહેબે તરતીય હો-જયેગા, અગર યાદ ઉસકે એક યા દો, યા
 ત્રીન યા ચાર યા પાંચ નમાઝેં કઝા હોં, પેહલે ઉનકો પરહલે, તખ
 વક્તકી નમાઝ પરહેગા, ઝોર નો છે કઝા હુઈ, ફીર તરતીય સાકેત
 હુઈ, શીર જગત ઉન છેયોંકો પરહ લીયા, સાહેબે તરતીય હો-મયા.
 અગર નમાઝી નમાઝકે અંદર કુછ ખાત ખોલ ઉઠે. જાનકે યા ભુલકે
 યા કીસીકો સલામ કરે. યા જવાબ સલામકા હે. ઝખાનસે ખાવે

યા પીવે. યા આવાઝ કરકે રોયે દઈ મુસીબતમે, યા આહ કરે, યા
 અખ અખ ખાંસે, યા છીંકને વાંસેકા 'વર હગો કુમુદવા' કાંક, યા
 કાસીને અપની ખબર નેક યા ખુશીકી આત કહી, ઓર કિસને જવા-
 ખમે કહા, 'સુખલા નહલા' યા 'અલહમ્દો લીલાહ' યા નમાઝમે
 કુરઆન અયસા ગલત પરહા, છરસે માઅને ઓર હો-ગયે. યા
 અપને ઇમામકે સિવાયે કીમી ઓરકો ગલતી ખતયા, યા નમઝમે
 કુરઆન ભુલ ગયા, ઓર અપને મુકતદીકે સીવા કીસી ઓરકે ખત-
 લાનેસે લુકમા બે-લીયા, યા નમસત પર સીજદા કીયા. યા કીલ્લેદી
 તરફસે છાતી ઉસકી ફેરે, યા નમાઝમે કોઈ ફરજ જે-કોઈ તરફ
 કીયા. યા કુરઆન દેખકે પરહા, યા નમાઝમે ઇમામકે આગે ખડા
 હો-ગયા, નમાઝ ઉસકી ઇત સખ સુરતોમે ખાતીન હુઈ, યાને ટુટ
 ગઈ, ઓર જાતી રહી, શીર નમાઝ પરહે. ઓર જો નમાઝકે અંદર
 અમલે કસીર કીયા, નમાઝ ટુટી, અમલે કસીર વોહ હે, કે જો કામ
 દોનો હાથોસે હુવા કરતા હે. ઓર નમાઝને કિસી કામકો દોનો હાથોગે
 કીયા, યાં એક હાથમે કીયા. નમાઝ ટુટી, અગર નમાઝને મુસ-
 કુરાયા, ખગેર આવાઝ કે, ન વુજુ જાયે ન નમાઝ, ઓર જો આ-
 વાઝસે હંસા, પર ઉસને સુના ગયરને ન સુના, અયસી હસીને
 નમાઝ જાતી હે, પર વુજુમે ખલલ નહાં હોતા. ઓર જો ખીલ
 ખીલાકર હંસા, ગયરોને સુના, વુજુલી ગયા, ઓર નમાઝબી ગઈ,
 અગર કરહ કરકે વુજુ તોડે, નમાઝ ફરીદ હુઈ, અગર તીન ખાર
 એક રકુતકે અંદર નમાઝમે બદલ ખુજલાયા, નમાઝ ફરીદ હુઈ.

સિંધા-રયે અમ.

સુ-ર તુલ ફાતેહા.

બિસમિલ્લા હિર રહમા નીર રહીમ.

અલ હમ્દો લિલ્લાહે રખ્ખીલ આ-લ-મીન. અર રહમા નિર રહિમ, માલેકે યવમીદ દીન, ધયાકા નાઅ-ખુદો વધવાકા નસ્ત ઇન, એહદે નસ સિરાતલ મુસ-ત-કીમ, સિરાતલ લજના અન અમતા અલય હીમ, ગયરીલ મગદુબે અલય હીમ, વલદ દાક્ષીન. (આમીન)

સુ-ર તુન નાસ.

બિસમિલ્લા હિર રહમા નીર રહીમ.

કુલ આઉન્ને બે રખ્ખીન નાસે, મલેકીન નાસે, ઇલાહીન નાસ, મીન શર રીલ વસવા-સીલ ખત્રાસ, અલ લજ યો-વસવેસો શી સદુરીન નાસે, મીનલ જન-નતે વન નાસ.

સુ-ર તુલ ફલક.

બિસમિલ્લા હિર રહમા નીર રહીમ.

કુલ આઉન્ને બે રખ્ખીલ ફ-લ-કે, મીન શરરે-મા ખ-લ-ક,

વમીન શરરે ગાસેકીન ઇળ વ-ક-ખ, વમીન શરરીન નક્કા-સાતે શીલ
ઓ-ક-દે, વમીન શરરે હાસેકીન ઇળ હસદ.

સુ-ર તુલ ઈખલાસ.

ખિસમિલ્લા હિર રહમા નીર રહીમ.

કુલ હો-વલાહો અહદ, અલા-હુસ સમદ, લમ યલીદ, વલમ
યુ-લદ, વલમ યકુલ લહુ કોફો-વન અહદ.

સુ-ર યે તખ-ખત.

ખિસમિલ્લા હિર રહમા નીર રહીમ.

તખ-ખત ચદા અખી લ-હ-ખીવ. વ તખ્યા મા અગના
અનહો માલોહુ વમા કસખ, સ-યસલા નારન જતા લ-હ-ખીવ,
વમરા અવોહ, હમમા લતલ હ-ત-એ, શી-જી-દેહા હખલુમ મીમ
મસદ.

સુ-ર તુન નસર.

ખિસમિલ્લા હિર રહમા નીર રહીમ.

ઇળ જાઆ નસ-રલાહે વલ ફતહો, વ-ર અય-તન નાસા
યદ ખુલુના, શી દી-નીલાહે અફવાન, ફસખ-એહ, એ-હમદે રખ્ખેકા
વસ-તગ ફેરહો, ઇન-નહુ કાના તવવા-ખા.

સુ-ર તુલ કાફેરન,
ખિસમિલ્લા હિર રહમા નીર રહીમ.

—❖❖❖❖❖❖—

કુલ યા અધયો—હલ કાફેરના, લા આપુદો માના ખુદુના વલા
અનતુમ આખેદુના માઆપુદ, વલા અના આખેદુમ મા અખદ—તુમ,
વલા અન—તુમ આખેદુના માઆપુદ, લકુમ હી નોકુમ વલે યદીન,

—❖❖❖❖❖❖—

સુ-ર તુલ કવસર.
ખીસમીલ્લા હિર રહમા નીર રહીમ.

ઇન્ના આ—તયના કલ કવસર, ફસલ્લે લે રખ્ખેકા વન—હર,
ઇનના શાને—અકા હોવલ અખ—તર.

—❖❖❖❖❖❖—

સુ-ર તુલ માઉન.
ખીસમીલ્લા હિર રહમા નીર રહીમ.

અ-ર-અય તલ લજ યો—કજ્જેખો ખીદ—દીન, ફ—ગલ્લે—કલ
લજ યદો—હલ યતીમા, વલા યહુદો અલા તઆમીલ મીસકીન, ફ
વય—લુલ લીલ મુસક્કી નલ લજ નહુમ, અન સલા—તીહીમ સાહુન,
અલ લજ ન—હુમ યોરા—ઉના, વ યમના ઉનલ માઉન.

—❖❖❖❖❖❖—

સુ-ર તુલ કુરેશ. બીસમીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ.

લે ઇલાહે કુરય-શીન, ઇલાહે-હીમ રેહ-લતશ શીનાયે વસ-સેદ
ફલ યામુદુ રખ્ખા હાજલ ખયતીલ લજ અત-આ ગલુમ મીન જુ
ઈવ, વચ્ચા મ-ન-હુમ મીન ખેાફ.

સુ-ર તુલ ફીલ. બીસમીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ.

અલમ તરા કયફા ફાઆલા રખ્ખોકા ખે અસહા-ખીલ શીલ,
અલમ યજ અલ કય-દહુમ. શી તદલી લીવ. વ અર સલા અલય
હીમતય-રન અખાખીલ, તરમી-હીમ ખે હીમ-રતીમ મીન સીજીલીન,
ફ-જાઆ લહુમ કાઅસ-શીમ માફુલ.

સુ-ર તુલ હો-મ-ઝા. બીસમીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ.

વય-લુલ્લે કુલ્લે હો મ-ઝતીલ લો-મ-ઝા, નીલ-લજ જ-મ-આ
મા-લંબ. વ અદ દ-દ-હુ, યહ-સખો અનના મા-લહુ અખ-લ
દા, કલા લયુન ખજનના પ્રીત હો-ત-મતે, વમા અદરાકા મલ હો
ત-મા, નારહા હીત મુ ક-દ-તુલ લતી તત તલે-ઓ અલલ અફ-યેદા
ઇન નહા અલય હીમ મુ સ-દ-તુન, શી અ-મ-દીમ મોમદ-દદા.

સુ-ર તુલ અસર.

ખિસમિલ્લા હિર રહમા નીર રહિમ,

વલ અસરે, ઇત-નલ ઇતસાના લફી ખુસરીન, ઇલિ લલ
લજના આ-મનુ વઆમેલુસ સાલેહાતે, વ-ત-વા સવખીલ હકકે. વ-
ત-વા સવખીસ સખરે.

સુ-ર તુત તકાસોર.

ખિસમિલ્લા હિર રહમા નીર રહિમ,

અલ-હાકો મુત તકાસોરો, હતતા જુરતો મુલ મકા ખેર,
કલ્લા સવફા તા-લ મુના, સુમમા કલ્લા સવફા તા-લ-મુન, કલ્લા
લવ તા-લ-મુના ઇલિ-મલ મકીન, લ-ત-રા વુન-નલ જહીમા,
સુમમા લ-ત-રા વુન-નહા અય-નલ યકીન. સુમમા લતુસ અનુનના
યવમા હજન અનીન નઈમ.

સુ-ર તુલ કારેઆ.

ખિસમિલ્લા હિર રહમા નીર રહિમ.

અલ કારે અતો મલ કારેઆ. વમા અદરાકા મલ કારેઆ,
યવમા યકુતુન નાસો કલ ફરાશીલ મખસુસે, વ-ત-કુનુલ જુઆલો

કલ એહનીલ મનકુશ, કઅમ્મા મન સંકોલત મવાજી-નોહુ, ફહોવા
 શી-ષ સતીર રાદીયા, વ અમમા મન ખફ-ફત મવાજી-નોહુ, ફહમ
 મોહુ હાવીયા, વમા અદરાકા માહીયા, નારન હામીયા.

સુ-ર તુલ આદીયા.

ખિસમિલ્લા હીર રહમા નીર રહિમ.

વલ આદે-યાને દખ-હન, ફલ મુરીયાતે કદ-હન, ફલ મુગી-
 સુખહા, ફઆ-અરના ખીહી નક-અન. ફ-વ-સતના ખીહી
 જમઆ, ઇન-નલ ઇનસાના લે રખખીહી લ-ક-નુદ, વ ઇન-નહુ
 અલા જલેકા લ-શહીદ, વઇન-નહુ લે હુખખીલ ખયરે લ-શહીદ,
 અ-ફ-લા યા-લમો ઇજા ખોઅ-સેરા માફીલ કુખુરે, વ-હુસ-સેલા
 માફીસ સુદુર. ઇનના રખ-ખહુમ ખીહીમ યવમા ઇજલ લ-ખખીર.

સુ-ર તુજ ઝીલઝાલ.

ખિસમીક્ષા હીર રહમા નીર રહીમ.

ઇજા જુલઝે લતીલ અરદો ઝીલ ઝા-લહા, વ અખ-ર જતીલ,
 અરદો અસકા-લહા, વ કાલલ ઇનસાનો મા-લહા, યવમા ઇજન
 તોહદ-દેસો અખખા-રહા. ખેઅન્ના રખ-ખકા અવહા-લહા. યવમા
 ઇજિં મસદુરન નાસો અશતા-તલ, લે યો-રવ આમા લહુમ, ફમંય
 યાઅ-મલ મિસકાલા જર રતીન ખેરંય યરા, વ-મયં યાઅ-મલ મિસકાલા
 જર રતીન જર રંય મરા.

સુ-ર તુલ ઐયેના.

ખિસમિલ્લા હિર રહમા નીર રહીમ.

લમ-પદો નીલ લજ્જના ક ક-૩, મીન અહલીલ કિતાબે વલ
મુશરેફીના મુન ફકકીના હતતા નાતીયા હુમલ ઐયેના, રસુલુમ મી-
નલાહે ચતલુ સોહોદમ સુતલ હ-૨ તન; શીહા કોતોયુન કૈયેમા. વમા
તદર રકલ લજ્જના ઉતુલ કિતાબા ધલા મિન ખાઅદે માગ્ગ-અન
હુમુલ ઐયેના, વમા હમેર ધલા લે-મા બુદુલાહા મુખલે સીના લહુદ
દીના, હો-વ-ફાઆ, વ મોકી-મુસ સલાતા વ યુ-તુઝ ઝકાતા વ
ગલેકા દીનુલ કૈયેમા, ઇન-નલ લજ્જના ક-ફ-૩, મીન અહલીલ
કિતાબે વલ મુશરેફીના શી નારે જહન-નમા ખાલેદીના શીહા, ઓલા-
એકા હુમ શરફ જરીયા, ઇન-નલ લજ્જના આ-મનુ વઆ-મેલુસ
સાલેલાતે, ઓલા-એકા હુમ ખમરલ જરીયા, જઝા ઝોહુમ ઇનદા
રખ ખીદિમ જનનાતો અદનીન જરી. મીન તહતે હલ અન-હારે
ખાલેલીના શીહા અ-ખ-દા, રદી મલ્લાહો અનહુમ વ રદુ અનહો,
જલેકા લેમન ખશીયા રખ્યા.

સુ-ર તુલ કંઠર.

ખિસમિલ્લા હિર રહમા નીર રહીમ.

ઇનના અન ઝલનાહો શી લય-તીલ કંદરે, વમા અદરાકા મા
લય-લતુલ કંદરે, લય-લતુલ કંદરે. ખય-રખ મીન અલફે કંઠર. ત-

નિઝ ઝલુલ મલા-યે-ક-તો વર રહો શીહા બે-ઇજને રૂશ-ખીહીમ
મીન કુલ્લે અમરીન, સલામુન, હીયા હતતા મત-લઇલ, ફજરે,

ખયાન ફરકમેં મર્દ ઔર અવરતકી નમાઝમેં.

ઔરત તકપીરે બહરીમમેં મુઠોં તક હાથ ઉઠાયે, ઔર મર્દ
કાનોં તપ, ઔરતોં સીનેપર હાથ બાંધે. ઔર મર્દ નીચે નાફકે બાધે.
ઔરતે સીજદેમેં હાથ જમીનસે ઔર રાન પેસે મીલી રખે,
ઔર મરદ અલાહેદા, અવરતોં અત્ત-તઘીયાત પરહનેકે લીયે દોનોં
પાઉં દાહને તરફ નીકાલકર બેઠે. ઔર મરદ બાયેં પાઉપર હાસ
તરેહ બેઠે, કે ઉમલીયોંકા મોંહ દાહની જનીબ રહે, અવરતોં બ આ-
વાજે ખુત્તંદ એક હરફબી ન પરહે, ઔર તકપીરે તક્ષરીબી
ઔરતે આહીસ્તા કહે. ઔર મરદ જહદીમેં જહદ કરે, નમાઝ
જુમઆકી અવરતોંપર ફરજ નહીં, મરદોંપર ફરજ હે. નમાઝ હનેન
અવરતોંપર વાજેબ નહીં, મરદોંપર વાજેબ હે. જમાઆમે નમઝ
પરહની અવરતોંપર સુન્નતે મવકફેલ નહીં, મરદોંપર સુન્નતે મવક-
ફેલ હે. અવરતોં સીરફ અવરતોંકી ઇમામલ કર સકતી હે, ઔર
મરદ દોનોંકી, અવરત ઇમામ હો, તો સફકે દરમીયાનમેં ખડી રહે.
અવરતકો સફે આખીરમેં જુઆદ સબાબ હે, ઔર મરદોંકો સફે
અવ્વલમેં જુઆદ સબાબ મીલના હે.

બયાન મકરહાતે નમાઝકા.

—❦❦❦❦❦❦—

મકરહાત નમાઝકે બહોત હેં, બાઝે ઝુરરી બયાન હોતે હેં. અગર વાજેબ નમાઝકા તરક કીયા, મકરહાતે તહરીમી હુધ, યાને બહોત મકરહાત હુધ, વાજેબ હે, કે અયસી નમાઝ ફેરકે પરહે. ઝોર જો સુન્નતે મવકકેદા તરક કી, તોભી ફેરકર પરહે. ઝોર જો મુસ્તદબ તરક કીયા, નમાઝ સહીહ હે, પર થોડાસા સવાબ કમ હુવા. નમાઝમેં હરકતે અબસ યાને બે ફાયેદા કરની મકરહાત હે, અગર થોડી હે, ઝોર જો બહોત હે, નમાઝ ફાસીદ હોતી હે. નમાઝમેં માથેકી મીટી પુછની મકરહાત હે. ઝોર કપડેકા મીટીસે બયાને કે વાસ્તે ઉઠાના મકરહાત હે, ઝોર કપડેકા કાંધેપર ડાલ કે દોનોં તરફસે લટકાના, યા કુરતા, યા જામા ફેરકે બંદ ઉસકે ન બાંધને મકરહાત હે, સર નાંગે નમાઝ કરની મકરહાત હે. સરપર બાલોંકા જુડા બાંધકે નમાઝ મકરહાત હે, બલકે સવાબ યું હે. કે બાલોંકા નમાઝકે વક્ત ખોલદે, તો વોકળી સીજદા કરે, માથે કે આગેસે કંકર મીટી દુર કરની મકરહાત હે. જો સીજદા હો-સકે, અગર જો ન હો-સકે, એકબાર યા દોબાર દુર કરે, તીનબાર ન કરે, ઉંગલી યાં નમાઝમેં ચટકાની મકરહાત હેં, નમાઝમેં ઇધર ઉધર દેખના યા આસમાનકી તરફ દેખના, યા હીલના દાહને તરફ બાંધે તરફ ઝોર જમાઇ લેના, અંગડાખ ફૂતોડની, જમીનપર સીજદા કરતેમેં બાંહે ડાલની, યા પેટસે રાન મીલાની મકરહાત હે, ઝોર મરદકો લાલ, જર્દ કપડોંસે, યા રેશમી કપડોંસે, યા ઘેરા પધડી સરપર બાંધકે નમાઝ મકરહાત હે. ઝોર જીન કપડોંમે આદમી યા જાન વરકી મુસ્ત હો. નમાઝ પરહની મકરહાત હે. ઝોર નમાઝકે આગે

ચલા જના બહોત બડા ગુનાહ હે. ઇસ વાસ્તે નમાઝીકો લાયક હે, કે ઇસ જગે રસ્તા ચલતા હો. નમાઝ ન પરહે. બલકે એક લકડી અપને આગે ખડી કરકે પરહે. નમાઝમે ખાંસના ખુબ નહીં. જખ તલક જોર ન કરે, લાચારીકો મોઆફ હે. ઇસ વક્ત ભુક ગાલીબ હો, ઝોર ખાનાબી તૈયાર હો, ઝોર વક્ત બડા હે, યા ઇનસાનકો મકાને એહતીયાને જા-ઝુફર યા પેશાબકી હો, નમાઝ મકરૂહ હે, અવ્વલ ખાતીર જમા કરકે નમાઝ પરહે. જો નમાઝ મકરૂહ હે, ફેરકે પરહના ખુબ હે, તો કયામત કે અબ્જલસે છુટે, ઝોર જો નમાઝ ન પરહા, ફરજ સરસે ઉતરા, પર તકસીરવાર હુવા.

બયાન બીમારકી નમાઝમે.

અગર ઇનસાન બીમાર હો, અયસા કે ખડા ન હો-સકે, બેઠે નમાઝ પરહે. ઝોર રકુઅ : સીજદા કરે, ઝોર જો રકુઅ સીજદાબી ન હો-સકે, તો દોનોં કે વાસ્તે ઇશારા કરે, પર રકુઅ કે વાસ્તે થોડા ઝુકાવે, સીજદા કે વાતે બહોત ઝુકાવે, ઝોર જો બેઠેની તાકત નહો. લેટકે નમાઝ ઇશારેસે પરહે, ચીત લેટે, ઝોર પાઉં કીબલેકે તરફ કરકે, યા જયસા ગોરમેં લીટાતે હેં, ઉસી તોરસે લેટકર કીબલેકી તરફ મોંહ કરકે, ઝોર જો અયસા બીમાર હો. કે ઇશારતકે વાસ્તેબી સર ઉઠા નહીં સકતા, નમાઝ મવકુફ રખમે, જખતકે હક-તઆલા સર ઉઠાનેકી તાકત હે. જખ તાકત સર ઉઠા નેકી આવે, નમાઝ શુર કરે, ઝોર બાઝે હલમાને કહા હે, ઇસ તાકત સર ઉઠાનેકી નહો. દીલમેં નિયત કરકે દીલસે નમાઝ પરહે. ઝોર પલકોંસે ઇશારા રકુઅ સીજદોંકા કરે, ગરજ નમાઝ ન છોડે,

કે છોડના નમાઝકા બહોત બદ અઘીર હે. કયામતકે દીન બેનમાઝી કો સખ્ત અજબ હોગા.

બયાન મુસાફીરકી નમાઝમેં.

અગર ઇન પાન ત્રીન માઝીબ યા જીઝાદા સફરના ઇસ્તિદા કરકે અપને ઘરમેં બાહર નીકલે. ઓર હમરત ગઢેર-ગીસેં બાહર હો, અથ યે રાખ્સ મુસાફીર હુવા, ગાલીબેકે ચાર રઝ્યાન કરઝ કો દો રકઆત પરહે, યાને ઝોદર, અતાર, ઓર ઇસાફી નમાઝ દો રકઆત પરહે, ઓર ફજર ઓર મગરેબકી નમાઝ પુરી પઢે, કમ ન કરે, ઓર જો મુસાફીર હમામ હો, ઓર મુનીમ મુક્તદી હો. મુસાફીર અપની દો રકઆત પરહકે સલામ કરે, ઓર મફીમ મુક્તદી ખડા હોકે, દો રકઆત અપની ગાફી પરહકે સલામ કરે, યાગર મુસાફીર અપને ઘર આયા, અથ સફર તમામ હુવા. ચરેં રકઆત આકે ઘરમેં પરહે, ઓર જો રાહમેં મુસાફીરને કીગી શેહર મેં, યા કીગી ગાંવમેં પંધરા દીન યા પંધરા દીનમેં જીઝાદા, રેહનેકા ઇરાદા કીયા, તોબી ચાર રકઆત પરહા કરે, જથ ઉસ મકાનસે સફર કઢેગા. ઘીર દુગાના પરહેગા. મુસાફીર સુન્નતોંકો કમ ન કરે. પર જો રાહમેં ચલા જતા હો. ઓર સુન્નત પરહનેકી દુરસત ન પાવે, તો સુન્નત મવકુફ કરે, ઓર ફરઝ પરહવે.

બયાન નમાઝે જુમઆકા.

૨. રકઆત તહયતલ વુજુ, ૧. રકઆત કબજલ જુમઆ સુન્નત.

૨. રકઆત ફર્જ, ૪, રકઆત બાદલ જુમઆ સુન્નત, ૨, રકઆત બાદલ જુમઆ સુન્નત, ૨. રકઆત બાદલ જુમઆ નરીલ, ઇસ તોર ૧૬, રકઆત જુમઆકી હે.

૨. રકઆત તહય-તલ વુજુકી નિયત.

નવય-તો અન ઓસલ્લીઆ લીલાહે તઆલા રકઆ-તયને સલાતન તહ-યતલ વુજુએ, મુ-ત વજ જોહન ઇલા જોહ-તીલ, કા-બતીશ શરી-ફતે અલાહો અકબર.

૪. રકઆત કબજલ જુમઆ સુન્નતકી નિયત.

નવય તો અન ઓસલ્લીઆ લીલાહે તઆલા અરબા રકઆ તીન કબજલ જુમો-અતે, સુન્નતા રસુલીલાહે તઆલા મુ-ત-વજ જોહન ઇલા જો-હ-તીલ કા બતીશ શરી-ફતે અલાહો અકબર.

૨. હા રકઆત ફરજકી નિયત.

નવય-તો અન ઉસકેતા ફરજ ઝોહરે, અન જુમ-મતી બે અદાએ રકઆ-તયને સલાતલ જુમોઅતે, ઇફિ ત-દયતો બે હાજલ હમામ મુ-ત-વજ જોહન ઇલા જોહ તીલ કા-બતીશ શરી-ફતે અલાહો અકબર.

૪. રકઆત બાદલ જુમઆ સુન્નતકી નિયત.

નવય-તો અન ઓસલ્લીઆ લીલાહે તઆલા અરબા રકઆતીન બાદલ જુમો-અતે, સુન્નતા રસુલીલાહે તઆલા, મુ-ત વજ જોહન ઇલા જો-હ-તીલ કા-બતીશ શરીફતે અલાહો અકબર.

૨. રકબ્યાત બાદલ જુમઆ સુન્નતકી નિયત.

નવય-તો અન ઓસલ્લીઆ લીલાહે તઆલા, રકબ્યા-તીન સલાતલ બાદલ જુમો-અતે સુન્નતા રસુલીલાહે તઆલા મુ-ત-વજ જેહન ઇલા જે-હ-તીલ કા-બતીશ શરી-ફતે અલાહો અકબર.

૨. રકબ્યાત નશીલ બાદલ જુમઆકી નિયત.

નવય-તો અન ઓસલ્લીઆ લીલાહે તઆલા, રકબ્યા-તયને નશ-લીલ બાદલ જુમોઅતે, મુ-ત વજ જેહન ઇલા જે-હ-તીલ કા-બતીશ શરી-ફતે અલાહો અકબર.

નમાઝ જુમઆકી ફરઝ હે, દો રકબ્યાતસે શેહરમેં, અકેલે પીઠ નહીં, ગાઉમેંબી સહી નહીં, જુમઆકે ફરઝ પરહનેસે ઝોહરકી નમાઝ સરસે ઉતર જતી હે. જુમઆકે દીન દે. પહેરકે બાદ વક્ત અજનકે, ખરીદો ફરોખ્ત હરામ હે, તૈયારી નમાઝકી કરે, ઓર દુનિયાકે કારોબાર મવકુફ કરે, જબ હમામ પુતબા પરહે, ઉસકી તરફ સબ મુ-ત-વજનહ હોકે, પુતબા સુને, અવ્વલસે આખીર તક; પુતબેકે વત બાતોં ન કરે, ઓર નમાઝ સુન્નત, નશીલ ન પરહે; ચુપ બયકે રહે. જબ નમાઝ હોલે, પરીદો ફરોખ્ત મુઆહ હુવે. જુમઆકે દીન શેહરમેં ઝોહરકી નમાઝ નમાઅતતે મકરહ હે, તરતીબ જુમઆકી નમાઝ પરહ-નેકી. પેહલે પુઝું કરકે દો રકબ્યાત તહ-યતલ પુઝું પરહે, બાદ મોઅનજન જબ સલાત કહે, ઉસવક્ત ચાર રકબ્યાત કબલલ જુમઆ સુન્નત પરહે, ઉસકે બાદ મોઅનજન અજનન કહે, ઓર ખતીબ પુતબા પરહે. જબ ખતીબ પુતબા પરહ ચુકે, તબ બાદ જમાઅતસે દો રકબ્યાત ફરઝ પરહે, બાદ ચાર રકબ્યાત સુન્નત બાદલ જુમઆ, શીર દો રકબ્યાત સુન્નત, ઓર દો રકબ્યાત નશીલ પરહે, નમાઝ તમામ હુકમ

બયાન નમાઝે ઈદેનકા.

ઇદુલ ફિતરકી નમાઝકી નિયત-નવય-તો અન ઓસલ્લીઆ લી-
લાહે તઆલા. રકઆ-તયને માઆ સીતતા તકબીરા-તીન સલાતા ઇદીલ
શીતરે, ઇક ત-યદતો બે-હાજલ ઇમામ, મુ-ત-વજ જોહન ઇલા જોહ
તીલ કા-બતીશ શરી-ફતે, અલાહો અકબર.

નિયત નમાઝે ઇદુલ હોહાકી.

નવય-તો અન ઓસલ્લીઆ લીલાહે તઆલા રકઆ-તયને
માઆ સીતતા તકબીરા-તીન સલાતા ઇદીલ અહદા. ઇક ત-યદતો
બે હાજલ ઇમામ, મુ-ત-વજ જોહન ઇલા જોહતીલ કા-બતીશ
શરી-ફતે, અલાહો અકબર.

ઇદુલ શીતરકે દીન સુન્નત યુ હે, કે પેહલે કુછ ખાવે, ઓર
મીસવાક કરે, ઓર ગુસલ કરકે અછછે કપડે પેહને, ઓર ખુશમુ
અગર મોયસ્સર હો લગાવે. ઓર સદકા શીતરકા ફદીરાંકો દેકે
ઇદગાહકો નમાઝકે વાસ્તે જાવે, ઓર રાહમેં આહિસ્તા આહિસ્તા
તકબીર કેહતા હુવા ચલા જાયે, ઓર જગ્ય ઇદગાહમેં પહોંચે,
તકબીર મવકુફ કરે, તકબીર યુ હે, “અલાહો અકબર, અલાહો
અકબર, લા ઇલાહા ઇલિ લલાહો વલાહો અકબર, અલાહો અકબર
વલીલા હીલ હમ્દ.” વક્ત નમાઝે ઇદેનકા ઇશીરાકકે વક્તસે હો
પરતક હે, ઇદેનકી નમાઝ યુ પરહે-પેહલે નિયત કરકે તકબીરે તલ-
લીમા કે બાદ હાથ બાંધકે, ‘સુબહા નકલ્લા હુમ્મા’ પુરી પરહે. જગ્ય
પરહ ચુકે, દોનોં હાથ કાનોં તલક ઉઠાકે ‘અલાહો અકબર’ કહે. ઓર
હાથ ઓડે. ફીર હાથ ઉઠાકે ‘અલાહો અકબર’ કેહકે હાથ બાંધલે, ઓર

કીરાઅત પરહે, ઓર રકુઅ સીજદે કરકે એક રકઆત પુરી કરે, ઓર દુસરી રકઆતમેં જળ કીરાઅત પરહ ચુકે; ઉસીતોર તીન બાર ‘અલ્લાહો અકબર’ કેહકે ફીર હાથ તીસરી બાર ન બાંધે, બલકે યાથી બાર ‘અલ્લાહો અકબર’ કેહકે રકુઅ કરે, ઓર દુસરી રકઆત-બી પુરી કરકે, અત-તહીયાત પરહકે નમાઝ તમામ કરે. ઇદુદ-દોહાકે દીનબી યુંદી કરે, જયસે ઇદુલ ફીતરમેં હે, પર નમાઝસે પેહલે ન ખાયે. બલકે બાદ નમાઝે ઇદિકે અપની કુરબાની-મેસે ખાવે, ઓર રાહમેં તકબીર પુકારકે પરહતા ચલે, ઓર દોનોં ઇદાંમેં બેહતર યું હે, કે એક રાહસે જાવે દુસરી રાહસે આવે. નવવીં તારીખ જીલહજ-કીમે તેરહવીં તારીખ અસરકી નમાઝ તલક, એક બાર પીછે હર નમાઝ ફરજકે તકબીર પુકારકે કેહે. વોહ ચે હે. “અલ્લાહો અકબર અલ્લાહો અકબર, લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહો વલ્લાહો અકબર, અલ્લાહો અકબર વસીલ્લા હીલ હમ્દ.”

ખયાન નમાઝે * તરાવીહકા.

નિયત તરાવીહકી નમાઝકી—નવય-તો અન ઓસહીઆ

* તરાવીહમેં દો રકઆતકી નિયત કરે, તો ઉપર જો નિયત લીખખી હુઠ હે વોહી પરહે. ઓર અગર અકેલા નમાઝ પરહે, તો ચેહ **નીશાનીકે જીયકી ઇબારત હોડ દે, ઓર ઇમામકે સાથ પરહતા હો, તો ઘરકો ન છોડે.

લીલાહે તઆલા રકઆ-નયને સુન્તત તરાવીહ, * ઇક-તદયતો
ખે-હાજલ ઇમામ * મુ-ત-વજ જેહન હલા જેહતીલ કા-ખતીશ
શરી-ફતે અલાહો અકબર.

જીસ રોજ રમઝાનકા આંદ દેખે. ઉસ રાતકો તરાવીહ શુર કરે.
ઔર શબ્વાલ મહીનેકા આંદ દેખકર મૌકુફ કરે. તરાવીહકી બીસ
રકઆતે હેં, ઔર ઉસકે પરહનેકી તરતીબ ઇસતોર હે-યાને પેહલે
ઇશાકી ચાર રકઆત સુન્નત, ઔર દો રકઆત નફીલ પરહે, બાદ
દો રકઆત સુન્નત, ઔર દો નફીલ પરહે, ઇસતોર ઇશાકી બાર
રકઆત પરહ કે, તરાવીહકે વાસ્તે સબ મીત્રકે સલાત કહે, વોહ ગેહ હે.

“અસ સલાતો સુન્નત તરાવીહ; વ રહ-મતુદ્દાહે લા ઇલાહ
ઇલલ્લાહોવલાહો અકબર, અલ્લાહો અકબર વલીલા હીજ હમ્દ.”
સલાત કહે, બાદ નિયત નમાઝકી કરકે દો રકઆત પરહે. જમ દો
રકઆત પરહ ને, તબ ગેહ પરહે. “ફદુમ મીનલ્લાહે વ નેન્ન
મતુવ. વ મગફે-રતુન વ રહમા, લા ઇલાહા ઇલ્લલ્લાહો વહુ
અકબર, અલાહો અકબર વલીલા હીજ હમ્દ,” ફીર દુમરી દો
રકઆત પરહે. બાદ ગેહ દુઆ પરહે. “સુબ્હાના જીઝ મુત્રકે વલ
મલકુત, સુબ્હાના જીઝ ઇન્જીને, વલ અગ-ગતે, વલ હગ-ગતે
વલ કુદરતે વલ બહાએ, વલ ફીઝીયાએ વલ જબરત, સુબ્હાનલ
મલેકીલ કુદુસ; સુબ્હાનલ મલેકીલ હેહલ લજી, લા યન.મો વના
યમુતો વલા યફુતો સુબ્હુ-દુન કુદુ-રુન, રખ્ખોના વ રખ્ખુલ
મલાએ-ક-તે વર રહ.” ઇસકે બાદ કોહ દુઆ, જે આગે દર
રીસાલેમે લીખ્ખી હુઇ હે, હનમેસે યા દુસરી કોહ પરહે, ઔર
દુઆકે બાદ, “નબીઓના મોહમંદ, નીલ બદરો સદુ અજય-હે

સલ લલ્લાહો અ-સયહે વ સલ્લમ, લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહો વલ્લાહે અકબર, અલ્લાહો અકબર વલીલ્લા હીલ હમ્દ.” પરહે.

ઉપર જે ખ્યાન લીખ્યા હે, ઇસતોર તમામ તરાવીહમેં અમલ કરે, યાને હર દો રકઆતકે બાદ “ફદલુમ મીનલ્લાહે,” તકબીર પુરી પરહે, ઐર જળ ચાર હોવે તળ, “સુબહાના જલ મુલક” પુરી પરહે. ઐર દુઆ પરહે; ઐર જળ ચાર રકઆત હોવે, ઐર દુઆ પરહે, ઉસકે બાદ, “નખીઓના મોહમ્દ” લીખ્યા હે, વોહ પુરી પરહે, ઐર જળ આઠ રકઆત હોવે, ઐર “સુબહાના જલ મુલકે” પરહકે દુઆ પરહે. બાદ “ખલીફતે રમુલીલ્લાહે ખીસ સીદકે વત તહકીક, કાતેલલ કુફ-રતે વજ જનદીક; અમીરીલ મોમીનીના, વ ઇમામીલ મુત-તકીના. સૈયદેના અખી-ગકરે નીસ સીદદીક, રદી અલ્લાહો તઆલા અનહો, લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહો વલ્લાહો અકબર, વલીલ્લા હીલ હમ્દ” પરહે, ઐર જળ બારા રકઆત હોવે. તળ “રહ-સુલ અસહાબે મુનવ-વેરલ મરજહે વલ મીમખરે વલ મેહરાખ. અમીરીલ મોમીનીના, વ ઇમામુલ આદેલીના, સૈયદેના ઈ-મ-રખ નીલ ખત-તાખ, રદી અલ્લાહો; તઆલા અનહો, લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહો વલ્લાહો અકબર, વલીલ્લા હીલ હમ્દ.” પરહે. ઐર જળ સોલા રકઆત હોવે, તળ “જમેઉલ કુરઆને ક-મસલીત તરતીખે, ફી લવહીર રહ માન, ઇમામુલ મુત-ત વરે ઇના, અમીરીલ મોમીનીના સૈયદેના ઉસમા-નખને અફફાન, રદી અલ્લાહો તઆલા અનહો, લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહો વલ્લાહો અકબર, વલીલ્લા હીલ હમ્દ,” પરહે, ઐર જળ ખીસ રકઆત હો-ગુકે, તળ “અ-સ-દુલ્લા હાલ ગાલેખ. મઝ-હરલ અજાએખે, વલ ગરાએખ, ઇમામુલ અશ-જઈના. અમીરીલ મોમીનીના સૈયદેના અલીયો ઇખને અખી તાલેખ, રદી અલ્લાહો તઆલા અનહો,

લા ઇલાહા ઇલ લલાહો વલ્લાહો અકબર, વલીલ્લા હીલ હમ્દ, " પરહે.—ઇસકે બાદ વિતરકી ત્રીન રકઆત ઇમામકે સાથ પરહે, ઓર દો રકઆત નશીલ ઇશાકી પરહે, બાદ કોઈ દુઆ પરહે.

બયાન આશુરેકી નમાઝકા.

આશુરેકે દીન છે રકઆત પરહે, હર રકઆતમેં બાદ સુરયે ફાતેહાકે વશ શમ્સ એકબાર, ઓર કદર એકબાર, ઓર સુરયે ઇમ્ન ઝુલજે લતીલ અરદો, એકબાર, ઓર ત્રીન કુલ એક એકબાર પરહે, બાદ સલામકે સીજદેમેં, કુલયા ઐયોહલ કાફરન, સાતબાર પરહે, તમામ બુનાહ બખ્શો. જાયે.

બયાન તહજ્જુદકી નમાઝકા.

બાર રકઆત નમાઝ તહજ્જુદકી હે, ઓર ઇસકે પરહનેતી બહોત તરકીમેં હે, લેકીન સહેલતર તરકીબ ચેહ હે, કે હર રકઆતમેં બાદ સુરયે ફાતેહાકે, સુરયે કુલહો વલ્લાહ, દો પેહલી રકઆતમેં બારા મરતબે, દુસરીમેં બારા મરતબે, ઓર ત્રીસરીમેં દસબાર, ઇસતોર હર રકઆતમેં એક એક બાર કમતી પરહે, તો આખીર કી રકઆતમેં એકબાર કુલહો વલ્લાહ, પરહની હોગી, યે નમાઝ બાદ ઇશાકે દેરસે પરહે, ઓર જીસકો પરહની મંજુર હો, તો ઇશામેં વીતર ન પરહે, જમ તહજ્જુદકી નમાઝ પરહલે, તબ બાદ વીતર પરહે.

બયાન કુશુક વ ખુશુક ઓર ઈસતીસ કાકી નમાઝકા.

જખ સુરજમેં ગહન લગે, તો કિસ વક્ત ઈમામે જુમઆ કો
ચાહીયે, કે દો રકઆત નમાઝ લોગોંકે સાથ પરહે, ઓર ઈસ
નમાઝકે લીયે અઘન, ઓર અકામત નહીં હે. બલકે ફક્ત
“અસ સલાતો જામેઆ” કે લફઝમે નીદા કરે, તાકે લોગ
જમા હો-જાયે, ઓર બાદ નમાઝકે બેઠા દુઆ કરતા રહે,
ઓર લોગ આમીન કેહતે રહે. ઈસ હદ તક કે આફતાબ સાફ
વ-રૌશન હો-જાયે.

ચાંદ ગહનકે વક્ત, ઓર આંધી ચલનેકે વક્ત, રાતકો હો
યા દીનકો, ઓર બ-વકતે સખ્ત તારીકો-કે દીનકો. ઓર તેજ
રૌશની હો-જાનેકે રાતકો, ઓર ખીમારીયોહી કસરતકે વક્ત, ઓર
દુશ્મનોંસે ધખરાહટ ઓર ખાફકે વક્ત, દો રકઆત નમાઝ અપને
ધરમેં તનહા પરહે, ઓર દુઆ કરતા રહે.

જખ ગુનાહોંકી શામતસે ખુશક સાલી હો, પાની ન ખરસે,
તો ઈમામકો ચાહીયે, કે ફક્ત મુસલમાનોંકો લેક જંગલમે જાયે,
ઓર બતોર ઇદકે નમાઝ પરહે, બાદ કિસકે સખ લોગ દુઆ, વ
ઈસતીગદાર કરતે રહે, યે અમલ તીન રોજ કરના ચાહીયે.

બયાન શહીદકા.

જાં શખ્સ મુસલમાન તાહેર ઓર બાલેગ હોવે, ઓર મારા

જાવે ઝુલ્મકી રાહસે; ઝોર ઉસ મારનેકે બદલેમે' માલ વાળેખ
 ન-હોવે, ઝોર ન કુછ જીંદગીકા ફાયેદા લેવે, યા લડાઇકે મય-
 દાનમેં 'ઝખમી મુરદા પાયા જાવે. તો વોહ શહીદ હે. પસ જો કપડા
 મુરદેકે વાસ્તે મુકરર હે, ઉસકે સીવાયે જો કુછ હોવે, ઉતાર લેવે,
 ઝોર અગર કફન-મેંસે કોઈ ચીજ કમ હો, તો જ્યાદા
 કરેં, ઝોર અગર જ્યાદા હો તો, કમ કરેં, ઝોર ઉસકો
 ગુસલ ન દેવેં, ઝોર નમાઝ પરહેં, ઝોર ખુન ભરા
 હુવા દફન કીયા જાવે, ઝોર જો શખ્સ કે શેહરમેં મારા હુવા
 પાયા જાવે, ઝોર ઉસરા કાનીલ ન માલુમ હોવે, ઝોર જો શખ્સ
 ઝખમી હુવા, ઝોર જીંદગીકા કુછ ફાયેદા લીયા, જયસા કે
 સોયા, યા ખાયા, યા પીયા, યા ઇલાજ કીયા, યા ઉસકો ખેમેમેં
 જગા દીયા, લડાઇકે મયદાનસે જીંદા બાહેર નીકલા, યા એક ન-
 માઝકે વક્ત તક હોશ રહા, યા કુછ વસીયત કી, ઇન સબ સુરતોમેં
 જો શખ્સ મરા હો, ઉસકો ગુસલ દેના ચાહીયે, ઝોર ઉસપર
 નમાઝ બી પરહના ચાહીયે, ઝોર અમર બગી હોતેકે સબબસે, યા
 રાહ-જનીકે સબબસે કતલ કીયા ગયા હો, તો ઉસકો ગુસલ દેવેં.
 લેકીન ઉસપર નમાઝ ન પરહેં.

ખયાન જનાઝેકી નમાઝકા.

મુરદયે મુસલમાનકો ગુસલ દેના, ઝોર કફન ગોર કરના.
 ઝોર નમાઝ જનાઝેકી પરહની ફરઝે કીફાયા હે, જો બાઝે મુસલ-
 માનબી યેહ કામ કર લેગે, સબકે સરસે ઉતર જાયેગા, ઝોર જો

કીસીને ન-કીયા, જસ જસકો મુરદેકા એહવાલ માલુમ
 હોગા. સખ યુનાહગાર હોંગે, ઓર મુસલમાન પર લાઝીમ હે, કે
 અપની મૈત યાદ રખ્ખે, હદીસે શરીફમેં લીખ્ખા હે, કે જો કોઈ
 અપની મૈતકો દીનમેં ખીસ મરતખે યાદ કરેગા. દરગ સહાદત
 કા પાયેગા. ઓર લાઝીમ હે, કે જો કીસીકા દેવ, યા હક, ઉસ
 પર આતા હો, યા નમાઝ, રોઝા, યા કુદારા કસમકા, યા કુછ ઓર
 ઉસકે જીમમે હો, ઉન સખ ચીજોકો લીખકર, અપને પાસ
 રખ્ખે, અગર અચાનક મૈત આવે, ઉસકે પીછે વારીસ ઉસકે
 અદા કરે, જખ ઇનસાન મરને લગે, ઉસકે પાસવાલે કલેમા પરહે,
 ઓર સુરયે યાસીન, જખ મરગવે જલદીસે ગુસલ કઢન કરકે
 નમાઝ જનાઝેકી પરહકે દઢન કરે. ઓર સખર કરે, રોના
 ચીલ્માના, ઓર હાયે હાયે કરના. ઓર બાલ નોખના, ઓર
 છાતી પીટના હરામ હે. બલકે હઝરતને અયસે લોગોંપર લાઅનન
 કી હે. લેકીન ફક્ત દીલસે ગમ કરના, ઓર આંસુસે આહિસ્તા
 રોના મુગ્મએકા નહીં, અગર બગેર નમાઝ પરહે મુરદેકો દઢન
 કીયા, તો તીન દીનકે અંદર નમાઝ ઉસકી ગોર પર પરહે. નમાઝ
 જનાઝેકી યું હે-પેહલે નિયત કરે. વોહ નિયત ચેહ હે, “નવય-તો
 અન ઓવદ-દીઆ લીલ્લાહે તઆલા, અરબા તકબી-રાતીન સલાતીલ
 જના-જતે, ફરદુલ કીફા-યતે, વસ સનાઓ લીલ્લાહે તઆલા, વસ
 સલાતો અલન નખીએ, વદ દોઆઓ લીલ મૈયતે, ઇક ત-દયતો ખે
 હાજલ ઇમામ. મુ-ત-વજ જેહન ઇલા જેહ-તીલ કા-બતીસ શરી.
 ફતે અલ્લાહો અકબર.” નિયત કરે બાદ દોનોં હાથ કાનોં તલક
 ઉઠાવે, ઓર બાંધલે, ફીર હાથ ન ઉઠાવે; ઓર ચેહ દુઆ પરહે.
 “સુબહા નકલ્લા હુમ્મા વખે હમદેકા વ ત-બા-ર કસમોકા, વ તઆ-

લા જદ-દોકા, વ જલ્લા સનાઓકા, વ-કા ધલાહા ગય-રોકા." ફીર અલ્લાહો અકબર, કેહકે યેહ પરહે. 'અલ્લા હુમ્મા સલ્તે અલા મો હમ મદીન, વ અલા આલે મોહમ-મદીન, કમા સલ-લયના અલા ધબરાહીમા, વ અલા આલે ધબરાહીમા, ધન-નકા હમીદુમ મજીદ." પરહે, ઓર તીસરી બાર, 'અલ્લાહો અકબર,' કેહકે અગર મરદ યા અવરત હો, તો યેહ પરહે. "અલ્લા-હુમ મગ-ફેર લે-હૈયેના, વ મૈયેતેના, વ શાહેદેના, વ ગાએબેના. વ સગીરેના વ કબીરેના, વ જક રેના, વ ઉનસાના વ હુરરેના, વ અબ્બદેના, અલ્લા હુમ્મા મન અહ-યય તહુ મીમા, ફ અહ-પેહી અલત્ત ઇસલામ, વમન તવફ-ફય તહુ મી નના, ફ તવફ-ફહુ અલલ ઇમાન, અલ્લા હુમ મગ ફેરહો, વર હમહો વ-આફેહી ફફે અનહો." ઓર અગર મૈયન લડકા હો, તો ઇસકે બદલે યેહ દુઆ પરહે. "અલ્લા હુમ મજ અલહો લના ફરતંવ, વજ અલહો લના અજ-રંવ, વ જુખ-રંવ, વજ અલહો લના શાફે અંવ, વ મુશફ-ફેઆ," અગર લડકી હો. તો ઇસકે બદલે "અલ્લા હુમ મજ અલહો લના ફર તંવ, વજ અલહો લના અજરંવ, વ જુખ રંવ, વજ અલહો લના શાફે-અંવ, વ મુશ-ફેઆ," પરહે. ફીર ચૌથી બાર, અલ્લાહો અકબર, કેહકે, "રખ્ખના આતેના ફીદ દુનીઆ હસ નતંવ, વફીલ આબે-રતે હસ-નતંવ, વકેના અજાબન નાર." પરહે દોનોં તરફ સલામ ફેરે. નમાઝ તમામ હુઇ.

તરીકા દફન ઓર કફનકા યે હે, કે જખ આદમી કરી-મુલ માન હો, ઉસકે મોંહકા કબલા રખ કરે. ઓર દહની (સીંધી) કરવટ લીટાયે, ઓર કક્ષમયે સહાદત ઇસ તોર પર તલકીન કરે, કે ખુદ હાજરીન ઉસકે પાસ બ-આવાઝ પરહે, તાકે ઉસકે કાનમેં આવાઝ પહોંચે, શૌ જખ રહ ઉસકી કબ્ર હો-મયે, તો આંખે ઓર

મોંઢ ઉસકા બંદ કરે, ઝોર કપડે ઉતારકે તખતે-પર નીહ-લાયે, ઝોર નાહસે જાનું તક ઢાંકે, કયું કે મુરદેકે ઉન આઝાકો દેખના મમનુ હે, શીર વુઝુ કરાગે, બગેર કુલી ઝોર નાકમેં પાની ડાલ ને કે, ઝોર અગર મૈયત જનાખત યા હયઝ યા નિદ્રાસકી હાલતમેં મરે હોં. તો મઝમઝા ઝોર ઈસતનશાક ખીલ ઇતેફાક કરાયે, ઝોર અગર અચસી હાલત મૈયતકી ન હો, તો તર કપડેસે ઉસકા મોંઢ ઝોર નાકકે નથને સાફ કીયે જાયે, ઉસકે ગુસલકે પાનીમેં ખેરીકે પત્તે ઝોર કાઇ મેલ છાંટને વાલી ચીજ ડાલકે જોશ દે, ઝોર ઉસકે સર ઝોર દાઢીકે ખાલ ગુલે ખેર વગેરાસે ધોયે, ઝોર પેહલે ઉસકો બાઈ કરવટ લીટાયે, ઝોર દહની (સીંધી) તરફસે પાની બહાયે, બાદ ઉસકે દહને બાઝુપર લીટાયે, ઝોર બાઈ જાનીબ ધોયે, બાદ ઉસકે મૈયતકો ખીલાકે પેટકો આહીસ્તા મલે, જો કુછ પાયખાનેકી રાહસે નીકલે સાફ કરે. ઝોર બાલોંમેં કંધી ન કરે. ઝોર નાખુન ઝોર બાલ ન તરાશે, કે યે સખ મકરહો તહરીમી હે; તીનબાર બદનકો ધોયે. મગર તીસરી બાર પાનીમેં કાકુર મીલાકે ધોયે, જખ ગુસલસે ફરાગત હો. બદનકો રમાલ યા કપડેસે ખુશ્ક કરે, બાદ ઉસકે કફન પેહનાયે, મરદોંકે લીયે કફન મેં સુન્નત તીન કપડે હે, પેહલા તેહબંદ, કે વોહ ચાદર હે સરસે કદમ તક, દુસરા કમીસ, યાને કફની ગરદનસે કદમ તક, ઉસકા ગીરેબાન શાનેકી તરફ હો, તીસરા લીલાફા, કે વોહબી ચાદર હે તેહબંદસે જ્યાદા લાંબી, ઝોર ઔરનોંકે લીયે સુન્નત કફનમેં પાંચ કપડે હે, કફની, તેહબંદ, ખીમાર યાને દામની, કે ઉસકા અરઝ એક બાલીસ્ત હો, ઝોર તુલ તીન હાથ, કે સરકે બાલ ઉસમેં લપેટકે સીનેપર રખે, ચૌથા લીલાફા, પાંચવાં એક પારખા.

જીસસે ઉનકા સિનાબંદ બનાવે. અરજ (ચોડાઈ) ઉસકા મૈયતકી બગલસે ઝાતુંતક હો, ઓર તુલ તીન હાથ હોં. સીનેબંદકો દોનોં ચાદરોંકે ખીચમેં રખના અવલા હે, ઓર કફનીકે ઉપર ઓઢની જીસમેં બાલ લપેટકે રખ્ખેં, ઉસકે ઉપર વોહ ચાદર જીસે તેહબંદ કેહતે હેં, ઉસકે ઉપર લીફાફા યાને બડી ચાદર, ઓર કફનકો તીન ધજજીયોંસે બાંધે, એકસે સરકી તરફકા સીરા, દુસરીસે કદમ, ઓર જીસ તરેહ નમાઝમેં પેહલે બાયાં હાથ રખકે ઉસકે ઉપર દહના હાથ રખતેં હે, ઇસી તરેહ કફનકા બાયાં હીરસા પેહલે મૈયતપર ડાલે. ઉસકે ઉપર દહની તરફકા કપડા ડાલે, જનાઝા ઉઠાનેમેં સુનત યું હે, કે ચાર આદમી અપને કાંધેપર ઉઠાયેં, ઓર જલદી જલદી ચંચે, પર દોડે નહીં. ઓર જનાઝેકે પીછે ચલના મુસ્તહબ હે, ઓર જનાઝા રખતેકે અબ્વલ બેઠના મકરૂહ હે, બાદ નમાઝકે મૈયતકો કબરમેં રખ્ખેં, ઓર રખતેવાલે કહેં, ‘બિસમોલ્લા વ અલા મિલ્લને રસુલીલ્લા’ ઓર મોંહ, કિબ્લેકી તરફ કર દેને, ઓર કફનકી ગીરેહ ખોલ દેવે, કબર બગલી ખોદી જાવે. ઓર કફનકે વક્ત ઓરતકી કબરપર પરદા કરે, ઓર કબરકો માહી પુસ્ત કરે.

જો બચ્ચા પયદા હોકે રોવે, યા હરકત કરે, કે જીના ઉસકા માલુમ હો, ઉસપર નમાઝ પરહે, ઓર જો મુરદા પયદા હો, ગુલસ દે કે કપડેમેં લપેટકે દફન કરદેં, નમાઝ ન પરહે, જીમ અવરતકા ખાવીંદ મરે, ઉસ અવરતપર વાળેબ હે, કે ચાર મહીનો ઓર દસ રોજ તક સોગ કરે, યાને બનાવ સીનગાર મવકુફ કરે, મેહદી, ચુડી, સુખ્ખ, જાફરાની કપડા ધરિનેમાલ ન કરે, ઓર સરમેં તેલ, મુરમા, કાજલ ન લગાવે, ઓર ખાવીંદકે ઘરસે બાહર ન જાયે, ઓર જો કોઈ કારોબાર સવદા સંબંધકો નહો, લાચારીકો

દીનમેં બાહર જાયા કરે, ઓર રાતકો ઉસી ઘરમેં રહા કરે, પર જો ચોરોંકો રાતકો ખતર હો, યા ઘર ગીરજાવે, યા કોઇ જખર દસ્તીસે ઉસે ઘરસે નીકાલે, લાચારીકો કીસી ઓર ઘરમેં જાકે સોગ કરે, પર સખરસે બચઠી રહે, પીટના ચીલાના હરામ હે, જખ ચાર મહીને દસ રોજ હોવે, સોગ દુર કરે, યાને મેહદી યા ખુશખુ લગાવે, ઓર જો ખાવીંદ સીવા કોઈ મરજાયે, ખાપ યા ભાઈ યા બેટા, યા ઓર કોઇ, તીન દીન તક સોગ કરના જાયેઝ હે, વાજેજ નહીં, ચાહે કરે ચાહે ન કરે, ઓર તીન દીનસે જ્યાદા સોગ કરના હરામ હે, કબ્રસ્તાન-મેં જ્યારતકે વાસ્તે જના સવાખ હે, પર કબરોંકો દેખકર અપની માત યાદ કરે, ઓર ખુદાસે અપને વાસ્તે ઓર મુરદોંકે વાસ્તે દુઆ રહમતકી ઓર બખશીશકી માંગે, ઓર અલ-હમ્દ, ઓર કુદ્દહો વધાહ, ઓર અલહાકો મુત તકાસીરો, યા ઓર કુછ કલમે પરહકે સવાખ ઉનકો બખશે, અબ્વલ કબ્રસ્તાનમેં જાકર યેહ દુઆ પરહે, “અસ્સલામો અલય કુમ, યા અહલલ કુ”પુરે મીનલ મુસ્લે-મીના, વલ મોમેનિન. અનતુમ લના સલકુન, વ નહનો લકુમ તખ-ઉન, ઇનશા અલ્લાહો બે-કુમ લાહેકુન, યર હમુલ્લા હુલ મુસતક-દેમીના મીનના વલ મુસતા ખેરીન, નસ-અ લુલ્લાહા લના, વ લ-કુ-મુલ આશી-યતા, ૩ યગ ફેરલાહો લના વ-લ-કુમ, વ યર હમો નલાહા વ ઇયા-કુમ.

જો ઇબ્રાહીમ ખુદાકે વાસ્તે કરે, નમાઝે નશીલ યા રોઝા, યા હજ, ફકીરોંકો ખીલાના, યા પાની પીલાના, ઓર ઉસ ઇબ્રાહીમકી સવાખ મુરદોંકી રહકો બખશે. ઉસે સવાખ પહોંચતા હે, પર જો નિયત ઉસ ઇબ્રાહીમમેં ખુદાકે વાસ્તે નકી, જયસા બાઝે જાહેલ કરતે હેં, યાને ગીરોંકે નામપર બકરા યા મુરગા પાલકે નીયાઝ કરતે હેં,

અયસી નીયાઝ કામકી નહીં, અયસી ખાતોંમેં પીર નાંખુશ હોતે હેં,
 ઓર યેહ લોગ ગુનાહગાર હોતે હેં, બલકે બાઝે ઉલમાને અયસે
 બકરે ઓર મુરગેકા ગોસ્ત ખાના હરામ લીખ્યા હે. ખુદા મુસલ-
 માનોંકો અયસી બલાઓંસે બચાવે, કબરોંકો સીજદા કરના હરામ
 હે. ઓર ઉનકે નામપર બેડીઆં પેહનની, ઓર ડોરે ડાલવાબી ખુરા
 હે, ઓર સરપર બાલ ચોટી ઉનકે નામપર રખનીબી નીહાયત
 ખુરા હે. યે રસમેં જાહીલોંકી હેં, હક તઆલા નખત દે, જીસે
 દુઆ અવલીયાકે વસીલેસે મંજુર હો, તો યું કહે. યા અલ્લાહ, મેરી
 મુરાદ પુલાને વલીકે તુફલસે ખરલા, ઓર યું ન કહે, યા પીર મેરી
 મુરાદ ખરલાવ, ઓર નીયાઝ યું કરે, યા અલ્લાહ, મુઝે બેટા હોગા,
 તો તેરે નામકા ફકીરોંકો ખાના ખીલાઉંગા, ઓર સવાખ ઉસકા
 વલીકી રહકો બખશુંગા, યું ન-કહે, કે યા પીર, તુ મુઝકો બેટા
 દેગા, તો તેરી નીયાઝ કરંગા. અયસી ખાતોં બહોત ખુરી હેં, ખુદા નેક
 અમલકી તવશીક દે, શખ ખરાતકો મુરદોંકી ગોરપર કબરોં-પર ચીરાગ
 જલાને, બલકે હર વક્ત જલાનેબી હરામ હેં, અવલીયાકી ગોર હો,
 યા શહીદકી, યા કીસી ઓરકી, ઓર લાલ તાગે બાસનપર બાંધકે
 મુરદોંકી ફાતેહા દેની બેહુદા ખાત હે, જીસે ફાતેહા દેની મંજુર હો,
 ખાના પાની ખુદાકે વાસ્તે મોહતાબોંકો દેકે સવાખ મુરદેકો બખશ
 દે, જીયાદા બખેડા બેવકુશી હે, ઓર શખ ખરાત કો, ધરોંકે અંદર
 બહોતસે ચીરાગ જલાના, ઓર આતશબાજ છોડના હરામ-હે, કયું
 કે યેહ રાત ખુઝુર્ગ હે, ઇસ રાતમેં ઇબાદત કરે, ખીદમતોંસે દુર રહે.

ઈસલામકા તીસરા રૂકુન જકાત.

ખયાન જકાતકા.

તીસરા રૂકુન ઇસલામકા જકાત હે. ઓર વોહ ફરજ હે; ઓર જો કોઈ ફજ નજને વોહ કાશીર હે. ઓર જીસપર જકાત ફર્જ હે. ઓર અદા ન કરે તો, કયામતકે દીન કસકા માલ સાંપ, ખીછધુ, હોકે ઉસકે ગલેમેં તૌક હોગા, ઓર સોના ચાંદી દોજખમેં ગરમ કરકે ઉસકે બદનપર દાગ દેંગે, જકાત ફર્જ હે, મુસલમાન આકીત ખાલીગ પર, જખ માલેક નીસાખકા હો, ઓર નીસાખ કારોખારે જુરરીસે ખચ રહે, ઓર નીસાખ પર એક બરસ પુરા ગુજરે, યાને ગુલામ પર જકાત નહીં, ઓર લડકે ઓર દીવાનેકે માલપર જકાત નહીં, “ઇમામ આઝમ. સાહેબકે મજહબમેં.” ઓર ઉલ્લમા ફરમાતે હેં, કે લડકે ઓર દીવાનેકે માલમેંબી જકાત ફરજ હે. ઉસકે તરફસે વાલી ઉનકા દેવે, ઓર જીસકે પાસ માલે નીસાખસે કમ હો, ઓર વોહ ઉતના યા ઉસસે જ્યાદા ફરજદાર હે, ઉસપર જકાત નહીં, રેહનેકે ઘરોમેં. પહેનનેકે કપડોમેં, ખીદમતકે ગુલામોમેં, સવારીકે જાનવરોમેં, લડાઇકે હથીયારોમેં, કસાખકે અવજા રોમેં, પરહનેકી કિતાબોમેં, ઓર જ્નેનસી ચીજેં, ઘરકે કારો ખારમેં કામ આતી હેં. જયસા તવા તગારી. પકાનેકે બરતન, ઇન મેંબી જકાત નહીં. જીસ માલમે, જકાત ફરજ હે, વોહ માલ તીન કીસમ હે. એક કાસમ—નકદી, યાને સોના ચાંદી, ખાહ રૂપીયા, અશરફી હો, યા. એબર, યા પતરે સોને ચાંદી કે હોં, નીસાખ

ચાંદીકે (૧૦૦) સો દીરમ હે, જનકે ખાવન તોલે ઝોર છે માશે ચાંદી
 હોતી હે, જસે હક તઆલા દે, ઝોર ખા પીકે ધનની ચાંદી ઉસકે
 પાસ બચે. ઝોર બરસ દીન ઉમપર ગુજરે, તો ચાલીસવાં હીસ્સા
 ફરજ જનકે ખુદાની રાહમેં દેવે. ઝોર નીસાખ મેનેદી બીસ
 મીસકાલ હે, જસકા સાત તોલે ૮ મ ૭ સોના હોતા હે, જસકે
 પાસ ધનના સોના, કારોબારે ઝુરરીસે વચ રહે. ઝોર બરસ રોજ
 ઉમપર ગુજર બચે, તો ચાલીસવાં હીસ્સા જકાત દે. જસકે પાસ
 નીસાખસે કમ ચાંદી હો, ઝોર નીસાખસે કમ સોના હો, મોલ કરકે
 પુરા કરલે; ઝોર ચાલીસવાં હીસ્સા જકાત દે. નીયત જકાતમેં ઝુરર
 હે, બગેર નીયતકે અદા નહીં હોતી, જસપર ફર્જ હો, વોહ ચાલીસવાં
 હીસ્સા જુદા કરે, ઉસે જકાત જનકર જુદા કર રખખે, ઝોર
 ફકીરોંકો દે. ઝોર જો જુદા ન-કરે, તો જખ કીમી ફકીરોંકો કુછ દે,
 ઉસ વક્ત જમે સમજ લે, કે જકાત ફરજ અદા કરતા હુ, અગર
 નીયત જકાતકી નકી. ઝોર સારા માલ ખાંટ દીયા, જકાત સરસે
 ઉતર ગઇ, ઝોર જો કુછ માલ રખખા, કુછ ફકીરોંકો દીયા, ઝોર
 નીયતકી નકી, ખાજે કલમાને કહા હે, સારે માલકી જકાત ઉસપર
 લાજમ હે, ઝોર ખાજોને કહા, જતના માલ ખાંટા, ઉસકી જકાત
 સરસે ઉતર ગઇ, જતના રહા ઉસકી જકાત દે.

દુસરી કીસમ જકાતકી યે હે, કે સવદાગરીકે વાસ્તે ખરીદા
 કપડા યા ગલ્લા. યા કુછ ઝોર, જખ અવસે માલ પર બરસ ગુજરે
 ઉસકી કીમત કરે, અગર ખાવન તોલે છે માશે ચાંદી, યા ઉસસે
 જ્યાદા કીમત, ઉસકી દેહરે, ચાલીસવાં હીસ્સા જકાત દે.

ત્રીસરી કીસમ, માલ જકાતકી જનવર હે, યાને બેંટ, ગાયે,
 બકરીયાં, નુર માદા, અગર સારે બરસ, યા આધે બરસસે જ્યાદા

જંગલમાં ચુગા કરે, જકાત ઉનમાં વાળેય છે, ઊંટફી જકાત કે મસાયેલ ખયાન નહીં. કીચે ગયે. (૩૦) તીસ ગાયે, બેલોંસે કમમાં જકાત નહીં. જખ તીસ પુરે હોં. ઝોર ખરસ ઉસપર ગુજરે, એક તખીયા યાને પડયા યા પડવા, ખરસ દીનસે ઝીયાદા, દો ખરસસે કમકી દેવે, જખ ચાલીસ હોં, એક મસના, યાને દો ખરસસે જીયાદા તીન ખરસસે કમકા પડયા, યા પડવા દેવે. જખ સાઠ હોં, દો તખીએ દે. જખ સત્તર હોં, એક મસના ઝોર એક તખીઆ, જખ અસ્સી હોં. દો મસને, જખ નવ્વે હોં. તીન તખીએ, ઝોર જખ સો હોં, દો તખીએ, ઝોર એક મસના દે, ઈમી તોરસે હરેક તીસમાં, તખીઆ, ઝોર ચાલીસમાં મસના દીયા કરે. ગાયે બેંમકી જકાત એક તોર છે, ચાલીસ બકરેસે કમમાં જકાત નહીં, જખ ચાલીસ પુરે હોં, ઝોર ખરસા ઉનપર ગુજરે, એક બકરી જકાત એક સો ખીસ તક. જખ એક સો ઇકીસ બકરે હોં તો, દો બકરે જકાત દે. દો-સો તલક; જખ દો-સોસે એક જીયાદા હો, તીન બકરે દે. એક કમ ચારસો તલક. જખ ચારસો પુરે હોં, ચાર બકરે દે. શીર હર સેંકડેમાં એક બકરી દીયા કરે, બેંસ ઝોર બકરીફી જકાત એક તોર છે. ચાહે બકરી દે, ચાહે બકરા દે, છોટે બડે સખ જનવર ગીનકે જકાત દે, મુસલમાનોંકો દે, કાશીરોંકો ન-દે. ફકીરોંકો દે, દવલત-મંદોંકો ન-દે, દવલત-મંદ વોહ છે, કે માલીક નીસાબકા હો, ઝોર જો નીસાબસે કમ માલ ઉસકે પાસ હો, જકાત ઉસે દેની જાયેઝ છે. જકાત અપને માં-બાપકો ઝોર દાદા દાદી, ઝોર નાની નાના, ઝોર અવલાદકો ન-દે, ઝોર અવરત અપને શૌહરકો, ઝોર શૌહર અપની અવરતકો, ઝોર અપને ગુલામ યા લોંડીઓંકો, ઝોર ઉન લોગોંકો ન-દીયા જાયે, જનપર ખુદ જકાત વાળેય છે.

ઔર જકાતકા પયસા સૈયદાંકે ન-દે. સીવા જકાતકે ઔર કુછ અબદસે ગુજરાને, અગર ચચે બાઈ કરાખત-વાલે મોહતાજ હોં. જકાત ઉનકે દેની ખુબ હે.

બયાન સદકયે ફીતરકા.

જો શખ્સ માલીક નીસાખકા હો, ઇદકે દીન સદકા ફીતરકા દેના ઉસપર વાજેખ હે, જીતને આદમી ધરકે હોં, હરએકકી તરફસે દાસેર ગંદુમ (ધીહું) યા ચાર સેર જવ, ફકીરોંકે દેકે ઇદકી નમાઝકા જાએ, પર અપની જોરકે તરફસે ઔર બેટા બેટી બાલીગોંકી તરફસે દેના જુરર નહીં, વોહ અપને પાસસે આપ દેવેં, અગર માલીક નીસાખ કે હોં, પર ગુલામ બાંદીકી તરફસે દે, જીસને સદકા ફીતરકા ઇદકે દીન નદીયા હો, જખ્ખ ચાહે દે, જો કોઇ કીસીકે ધર ઉતરે, તો તીન દીન તક ઝીયાફત ઉસકી ખુશીસે કરની સુખત હે, સવાલ કરના બગેર મોહતાજકે હંરામ હે.

બયાન કુરબાનીકા.

જો શખ્સ માલીક નીસાખ હો, ઇદ-દોહાકે દીન કુરબાની કુમપર વાજેખ હે. બકરી બરસ દીનકી યા જીયાદા ફી, ગાયે દો બરસ યા જીયાદા ફી, યા ઉંટ પાંચ બરસ યા જીયાદાકા જીબાહ કરે. એકર જો સાત આદમી એક ગાયે, યા ઉંટ સરીક હોકે કુરબાની કરે. જાયેઝ હે. અગર સખકી ગરઝ કુરબાની હો, જનવર ફરખા બેએખ

જુઆહ કરે, કુરઆની ઈફી નમાઝમે પેહલે કરના જાયેઝ નહીં, ઈફી નમાઝમે પીછે જુઆહ કરે, (કુરઆની) ત્રીન દીન તક જુઆહ સીહ હે, દમવી, ગ્યારવી, બગવી, અગ- ત્રીન દીનકે અંદર કુરઆની નકી, તો જીતી કુરઆની યા ઉસકી કીમત ફકીરોકાં દે, સદકા શીતરકા ઓર ઇદુદ-દોહાકા હર સાહેબે નીસાબ પર વાજેબ હે, નીમાઝમે બરહનેવાલે હો ચા ન હો, જયસા કપડા પેહનનેમે યા ધર રહેનેમે જુઆહ હો, ઓર કીમત ઉસકી નીસાબ હો, ઓર નીયત તીજરતકી ન હો, પર જકાત ફર્જ હોગી, જબ નીયત તીજરતકી ઉસમેં હોગી, ઓર બરસબી ઉસપર ગુજરેગા.

ઇસલામકા ચવથા રકુન રોઝે રમઝાનકે.

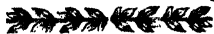
ચવથા રકુન ઇસલામકા રોઝે રમઝાનકે હે. જો કોઈ ફર્જ ન જાને, કાશીર હે, ઓર જીસપર ફરજ હોં; ઓર ન રખે તો બડા ગુનાહગાર હે, નીયત રોઝેકી ફરજ હે, બગેર નીયતકે રોઝા સહીહ નહિ, નીયત રોઝેકી હર રાત કીયા કરે, વક્ત નીયતકા સારી રાત હે. સુપ્હોકી નમાઝમે પેહલે સબ ઉલમાકે મજહબમેં હે, લેકીન હમામે આઝમકે નઝદીક જીસને નીયત રોઝેકી રાતમેં ન-કી હો, તો દીનમેં દો પહેરમે પેહલે કરલે, અગર કુછ ખાયા પીયા નહો, ઓર દો પહેર સે પીછે નીયત કરના કીસીકે મજહબમેં સહીહ નહીં. અગર કીસીને આંક રમઝાનકા આમની આંખોસે દેખા, ઓર હાઝીને ઉસકી બાત

पर अतेपार न कीया, ओर शहर वालोंको राजेका हुकम नकीया, उस याद देभने-वाले पर राजा रभना वानेय हुवा, ओर जे छटका याद अपनी आंघोसे देभा, ओर काजीने उसके केलनेसे छिद न-की, उस शम्सको राजा छितार करना जयेज नहीं, जलके सय मुसलमानों के साथ छद करे, ओर जे दोनों सुरतमें उसने राजा न रम्भा, या ओकमें न रम्भा, कजा उस राजेकी उसपर वानेय हे, पर कझरा वानेय नहीं. उसने रमजानके राजेमें करद करके भाया या पीया, गीज या दवा, या जमाय कीया, करदन उसका राजा दुटा. ओर उसपर कजा उस राजेकी वानेय दुध, ओर कझरा याने गुनाह-गारी बी वानेय दुध, ओक परदा आजाद करे, ओर जे परदा मोयस्सर न-होवे, तो हो महीनेके भीला इसल याने ओक लम्त राजे रम्भे; अगर कोछ राजा हो महीनेके अंदर उजरसे या गयेर उजरसे दुट गया, ईरके नये सीरसे हो महीनेके राजे रम्भे, पर जे अवरतने हयेज, ओर निहासके उजर से हो महीनेके अंदर कोछ राजा भाया, तो मुगयेका नहीं. ओर जे राजा रभनेकी ताकत नहो, (५०) साठ इकीरांका आना देवे, ओक ओक को छतना हो छतना सदकये शीतरमें देता हे, ओर जे रमजान के सीवा ओर कोछ राजा रम्भे ओर तोउदे, कझरत नहीं होती, जलके कजा वानेय हे, ओर रमजानका राजा अतासे तोडा, जयसे कुल्ली करते हुये ओकरद हल्लमें पानी उतर गया, या बीसीने जमे पछाउके जेरसे हल्लमें पानी, या ओर कुछ डाल दीया, या जाममें या नाकमें दार डाल दी, या जे यीज दवा या गीज नहीं, जे जे कंकर भीटटी, लकडी भाया, करद करके, या मोह लरके कय की, या र न प्यास करके आना सहरीका भाया, पीछे मालुम हुवा के रात नथी,

ਘਲਕੇ ਸੁਝਣੇ ਸਾਈਕ ਹੋ—ਗਠ ਥੀ, ਯਾ ਉਸਨੇ ਪਿਆਲ ਕੀਆ, ਕੇ, ਈਨ
ਆਪੀਰ ਹੋ—ਗਯਾ, ਐਰ ਰੋਝੇਕਾ ਵਕਤ ਹੋ—ਗਯਾ. ਥੇਹ ਆਤ ਪਿਆਲ
ਕਰਕੇ ਰੋਝਾ ਪੋਲਾ. ਪੀਝੇ ਈਨ ਨੀਕਲ ਆਯਾ. ਯਾ ਸੋਤੇ ਆਦਮੀਕੇ ਛੱਕਮੇਂ
ਪਾਨੀ ਨ-ਪਤਾ, ਈਨ ਸਘ ਸੁਰਤੋਂਮੇਂ ਰੋਝਾ ਟੁਟਾ, ਐਰ ਕਤਾ ਉਸਕੀ
ਵਾਨੇਘ ਛੁਧ, ਪਰ ਕਫ਼ਾਰਾ ਵਾਨੇਘ ਨਹੀਂ, ਐਰ ਨੇ ਰੋਝੇਕਾ ਖੁਲ
ਗਯਾ, ਐਰ ਖੁਲਕਰ ਆਯਾ, ਯਾ ਪਾਨੀ ਪੀਯਾ, ਯਾ ਭੁਮਾਘ ਕੀਆ, ਯਾ
ਗੁਸਲਕੀ ਛਾਯਤ ਛੁਧ, ਯਾ ਘਨਨਪਰ ਤੇਲ ਮਲਾ, ਯਾ ਆਪੋਂਮੇਂ ਸੁਰਮਾ
ਤਾਲਾ, ਤੋਲੀ ਰੋਝਾ ਨਹੀਂ ਟੁਟਾ, ਰੋਝੇਮੇਂ ਗੀਘਤ ਕਰਨਾ, ਯਾਨੇ ਗੀਲਾ
ਕੀਸੀਕਾ ਕਰਨਾ, ਐਰ ਕੀਸੀਕਾ ਗਾਲੀ ਦੇਨਾ, ਐਰ ਘੁਰਾ ਕੇਹਨਾ ਨੀਛਾ-
ਘਤ ਘਦ ਛੇ, ਸਵਾਘ ਰੋਝੇਕਾ ਯਤਾ ਰੇਹਤਾ ਛੇ, ਘਲਕੇ ਰੋਝੇਦਾਰ ਕੋ
ਲਾਘੇਕ ਛੇ ਕੇ, ਰੋਝੇਕੋ ਪਾਕ ਸਾਫ਼ ਰਖੇ, ਐਰ ਛਲਾਲ ਘੀਨੇਂਸੇ ਖੜ
ਤਾਰ ਕਰੇ, ਐਰ ਖਘਾਦਤਮੇਂ ਮਸ਼ਗੁਲ ਰਹੇ, ਝੁਟ ਛਗਾਘਾਭ ਮਵਕੁਫ਼ ਕਰੇ,
ਘਸ ਮਛੀਨੇ ਸੁਘਾਰਕੋ ਗਨੀਮਤ ਸਮਝੇ, ਐਕ ਖਘਾਦਤ ਘਸ ਮਛੀਨੇਕੀ
ਸਤਰ ਮਛੀਨੇਕੇ ਘਰਾਘਰ ਛੇ, ਝਕੀਰ ਗਰੀਘਕੀ ਘੀਦਮਤ ਗਨੀਮਤ ਨੇਨੇ,
ਐਰ ਸਦਕਾ ਘੀਤਰਕਾ ਖੜਕੇ ਈਨ ਨੀਛਾਘਤ ਘੁਸੀਸੇ ਘਦਾ ਕਰੇ. ਤੋ
ਰੋਝੇ ਉਸਕੇ ਮਕਘੁਲ ਹੋਂ, ਮਰੀਝ ਐਰ ਮੁਸਾਘੀਰਕੋ ਰੋਝੇ ਰਮਝਾਨਕੇ
ਘਾਨਾ ਨਘੇਝ ਛੇ, ਐਰ ਨੇ ਰੋਝਾ ਰਖੇ ਤੋਲੀ ਨਘੇਝ ਛੇ, ਪਰ ਨੇ
ਰੋਝਾ ਰਖਨੇਸੇ ਮਰਨੇਕਾ ਘਦੇਸ਼ਾ ਹੋ, ਤੋ ਰੋਝਾ ਰਖਨਾ ਘੁਨਾਛ ਛੇ, ਭੁਸ
ਮਰੀਝ ਮੁਸਾਘੀਰਨੇ ਰੋਝੇ ਰਮਝਾਨਕੇ ਘਾਘੇ ਥੇ, ਐਰ ਵੋਛ ਉਸੀ ਮਝਮੇਂ
ਮਰ ਗਯਾ, ਤੋ ਘੁਨਾਛਗਾਰ ਨਹੀਂ, ਐਰ ਘੀਮਾਰ ਘੰਗਾ ਹੋਛੇ ਮਰਾ, ਯਾ
ਮੁਸਾਘੀਰ ਮੁਕੀਮ ਹੋਛੇ ਭੁਤਾ ਰਹਾ, ਉਤਨੇ ਈਨੋਂਕੀ ਕਤਾ ਵਾਨੇਘ ਛੁਧ.
ਨਘਸੇ ਘਸ ਰੋਝੇ ਘੀਮਾਰੀ ਯਾ ਸਫ਼ਰਮੇਂ ਘਾਘੇ, ਘੀਰ ਘਛਛਾ ਹੋਛੇ ਯਾ
ਮੁਕੀਮ ਹੋਛੇ ਪਾਂਘ ਈਨ ਭੁਯਾ, ਘਘ ਉਸਪਰ ਪਾਂਘ ਰੋਝੇਂਕੀ ਕਤਾ ਵਾ
ਨੇਘ ਛੇ. ਅਗਰ ਕਤਾ ਨਕੀ, ਬਾਰੀਸ ਪਰ ਵਾਨੇਘ ਛੇ, ਕੇ ਛਰ ਰੋਝੇਕੇ

બહલે દો સેર ગંદુમ, (ધીંહું) મા ચાર સેર જવ ફકીરોંકો દે, પર દેના વારીસ પર જળ લાજીમ હે, કે મુરદા કેહ મરા હો. ઓર બગેર કહે વાજેળ નહીં. પર બગેર કહે વારીસને દીયા તોભી સહીહ હે, કઝા રમઝાનકી ચાહે એક લખ રખ્ખે, ચાહે ફરકસે રખ્ખે, લેકીન કફા રત એક લખ વાજેળ હે. જો શખ્સ નીહાયત ખુડહા હો, ઓર તાકત રોઝોંકી ન રહે, રોઝા ન રખ્ખે. ઓર ધવિઝ હર રોઝેકે બરાબર સદકચે શીતરકે ફકીરોંકો દે, શીર અગર તાકત રોઝેકી આનયે. ઉસ રોઝોંકો કઝા કરે. જો અવરત હમલસે હો, યા દુધ પીલાતી હો, અગર રોઝા રખનેસે ઉસકે બચ્ચેકો ધળ હો. રોઝા ખાવે, ઓર કઝા રોઝેકી ઉસપર વાજેળ હે, અવરત હયઝો નફાસવાલી રોઝા ખાવે, જળ પાક હો. ઉસકી કઝા કરે, જો કોઈ ઇદુદ દોહાકે અરફેકે દીન રોઝા રખ્ખે, એક બરસ અગલે ઓર એક બરસ પીછલે કે ગુનાહાં બખશે જવેં. ઓર જો રોઝા આશુ રેકા રખ્ખે, એક બરસકે ગુનાહાં બખશે જવેં. જયસે નમાઝ સીવા ખુદાકે કીસીકે વાસ્તે પરહની જાયેઝ નહીં, રોઝાભી કીસી ઓરકા રખના જાયેઝ નહીં, બરસમેં પાંચ રોઝે રખના હરામ હેં. ઇદુલ-શીતર. ઓર ઇદુદ દોહા, ઓર જીલ-હજકી આરવીં, આરવીં, ઓર તેરવીં, તારીખકો રોઝા નહીં રખ્ખે.

* ઈસલામકા પાંચવાં રકુન હજ.

પાંચવાં રકુન ઈસલામકા હજ હે, જીસે ખુદાયે તઆલા ખરચે

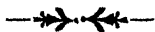
* હજકે બયાનમેં એક રિસાલા “તોહફતુલ બરકાત શી સફરહ હજ્જે વજીયારત” શીદવીને છપવાયા હે, જીસકો ખાહીશ હો, મંગાકે દેખે. કીમત ચાર આને હેં.

રાહ ઓર સવારી દે, ઓર રાહમેં અમન હો, હજ ઉસપર ફર્જ હો, જો કોઈ હજકો ફર્જ ન-જાને, વોહ કાશીર હો, ઓર જસપર ફર્જ હો, ઓર અદા ન કરે, વોહ ફાસીક, યાને બડા ગુનાહગાર હો. હજ સારી ઉમરમેં એકબાર ફર્જ હો. જબ ખુદા અસબાબ મોય-રસર કરે, ઉસવક્ત મસાયેલ માલુમ કરલે, ઇસવાસ્તે બાકી મસાયેલ બયાન ન કીયે.

બયાન અકીકેકા.

હદીસે શરીફમેં આયા હો, કે અકીકેકા ચેહ હક હો, કે જબ લડકા પયદા હોવે, તબ દો બકરે જુખાહ કરે, ઓર લડકી પયદા હોવે, તો એક બકરા જુખાહ કરે. ઓર હઝરત સલ લલાહો અલયહે વસલ્લમ ને, અપના અકીકા ચાલીસવેં બરસ, બાદ તુખુ વ્યતકે કીયા હો, ઓર જો શરાયેત ઓર એહકામ કુરબાનીકે હેં, વોહ શરાયેત ઓર એહકામ અકીકે કેબી હેં, ઓર પયદા હોને કે બાદ લડકેકે સીધે કાનમેં અજન કહે. ઓર બાથેં કાનમેં અકામત કહે, ઓર થોડીસી ખજુર, યા ઓર મીઠી ચીજ ચાખકે લડકેકે તાલુપર લખાવે. ઓર સુસ્તહબ હો, જબકે બચ્ચા બોલને લગે તબ ઉસકો કલમથે તૈયબ તાલીમ કરે, કે પેહલે ઉસકી બાત કલમથે શરીફ હોવે, જુખાહ કરનેવાલા વક્ત જુખાહકે ચેહ પરહે—“અલ્લા હુમ્મા હાન્જેહીલ અકી-કતો, લે ઇબની ફુલાને; હમોહા બે દમીહી વ લહમોહા બે લહ-મીહી, વ અઝ-મોહા બે અઝમીહી, વ જલદોહા બે જલદીહી, વ શાઅરોહા બે શાઅરીહી. મુખખોહા બે મુખખેહી,

અહીં હુમ-મળ અલહા ફીદાઅન, લે ઈબીની મીનન નાર, બિસ મીક્લાહે અલ્લાહે અકબર." ઝોર ધુલાનેકી જયેપર લડકેકા નામ લેવે, ઝોર મળખુહકે લડકો ન તોડે, ઝોર સંધ સંધ જુદા કરે, યા પકાકે પુરે પુરે અજુ નીકાલે, ઝોર એક રાત દાઘકો દેવે, ઝોર ગોસ્ત તસદ્દુક કરે. ઝોર માં-બાપ કિસકો ખાવે, અગર ન ખાવે તો મુઝાયેકા નહીં, અકીકા સાતવે રોજ કરે. અગર સાતવે રોજ ન કીયા, તો ચૌધવે રોજ, યા એકીસવે રોજ, કરે. ઇસિતરેલ હકુતે મેંકા ખ્યાલ કર લેવે. ઝોર લડકેકા સર મુંડાવે, ઝોર બાલ આંદીસે તોલકર ફકીરોંકો તકસીમ કરે, ઝોર બાલકો કીસી મકાનમેં દફન કરે.

બયાન મુતફરરેકાત નિયતોંકા, ઝોર ફાતેહા ઝોર દુઆઓંકા.

રમઝાનકે રોઝેકી નિયત.

નવય-તો અત અસુમો ગદન, મિન અદાએ શહરે રમઝાન, ફરદુલ્લાહે તઆલા.

રોઝા ખોલનેકી નિયત.

અલ્લા હુમ્મા લકા સુમતો, વ-એકા આ-મનતો, વ અલય-કા તવુક-કલતો, વ અલા રીજકેકા અફ તરતો, નવય-તો સવમલ ગદે મીન શહરે રમઝાન.

ઔરતસે સોહબત કરતે વક્ત યે પરહે.

નવય-તો અન અજ-મઆ, માઆલ મરાતીલ મનકુ-હતે,
દે-ત-અ-ખીલ મવલુદે, ધલા જે-હ-તીલ ધખા-દતે, જે અમરીલા
હીલ અઝીમ, ખિસમીલા હીર રહમા નીર રહીમ.

આંખોંમેં સુરમા લગાતે વક્ત યે દુઆ પરહે.

રખના અતમીમ લના, તુ-રના વગફેર લના, ધન-નકા અલા
કુસ્મે શેઈન કદીર.

આયનેમેં દેખતે વક્ત યે પરહે.

ફ-તઆ-ર કલાહો, અહ-સતુલ ખાલે-કીન.

મુરદેકી ગુસલકી નિયત.

નવય-તો અન અગ તસેલા હાજલ મૈયતલ હાદેરા, વાજે-ખલ
ગુસલે, ધમતે સાલલ લે અમરીલાહે તઆલા, લે હસિ તેખા-હતીસ
સલાતે, વ ર-ફ-હલ હદસ.

—❦❦❦—

કુરખાની કી નિયત.

નવયતો અન ઉદહી-મતા લીલાહે તઆલા, અલા દુઆ
હાન મીનકા, વ ધ-લખકા, ફ ત-ક-ખલ મીનની, ખિસમીલાહે
અલાહો અકબર.

અગર કોઈ દુસરા શબ્દ જુખાવ કરે, તો બાદ લક્ષ, “ક-ત-ક-બ્બલ મિન્ની,” કે “વ મિન માઅક-કેલી, બિસમિલાહ અલ્લા-હો અકબર.” કહે.

જનવરકે જુખાવ કરનેકી નિયત.

નવય-તો અન અજ-બહા, હાજલ—* હતતા યખરોતે મીનહો દમુમ, મમકુ-હુન, હજા-લન તૈયેનન, બિસમોલ્લા-દે અલ્લાહો અકબર.

ફાતેહા હઝરત રસુલુલ્લાહકે નામકી.

અલ્લ ફાતેહા, ઇન્ના જનામે હક-રતે મૈયદેના. વ સ-ન-દેના, વ નખી-એના, વ દખીએના, વ શફીએના મોહમ મદીર રસુલીલાહ, સલ લલાહો અલ્લા-હે, વ અન્ના આવીહી, વ અસહા-બીહી વ સલીમ. વ અરસારે અલ્લાહે રસુલીલાહ, વ અઝવાજે રસુલીલાહ, વ અસહાએ રસુલીલાહ, વ અનમારે રસુલીલાહ, વ અસહારે રસુલીલાહ વ મન આ-મના ખીલી, વ અલીખ્મા-હાહી, વ ખુલફા-હાહી, સલ

“જનવર જુખાવ કરનેકી નિયતમે જહાં હાજલ ખીખકર જગા છોડી દે, તહાં અગર ગાયે હોતો, ‘બ-ક-રે,’ ઓર અગર ઉટ દોતો, જ મ-સે, ઓર બેંસ હોને. ‘જમુસા’ અગર બીજી હો, તો ‘ગ-ત-મા,’ ઓર મુરગી હોતો. દનબ, ઓર હીરન હો તો ક-બ-ચ-તા, ઓર ખરદા હોવે, તો ‘તયરા’ પરહે, ઓર વહાં બાકીકી નિયત તમામ પરહે. આર જુખાવ કરે.

વડાહો. અક્ષમ-હે વ અક્ષમ, વલ મોહા-જરીના, વ ખમ-મનીન તંયે
 બીના વન તાહેરીન, વલ ખુલદા-હર રાશેદી-નલ મહદી-દાન. વ ઇલા
 અરવા-હીત તાબેદના. વ ત-ખ-ઇત તાબેદન, વલ ઉલમા-ઇલિ મુજ
 તહે-દીન. વલ સુલ-દાએ, વલ શોહદાએ, વજ જોહદાએ, વલ
 ફૂકરાએ, વલ ગુરખાએ, મીનલ અરખે વલ અજમ. મીન ઉમ્મતે
 મોહમ મહીન, સલ લલાહો અલય-હે, વ સલમ. ફાતેહા.

ફાતેહા હઝરત પીરકે નામકી.

અલ ફાતેહા, ઇલા રહે હદ-રતે ગવસીસ સમદાની, કુતમે રખ્યાની
 મદખુએ સુખદાની, સુલતાનીસ આરેશીન. સૈયદેના વ મયદાના, અશ
 સવખ મોહ-ઇદદીન, સૈયેદ અમદુલ કાદેર જલાની. ફદ-ન. સલાહો
 સીર રહુલ અઝીઝ, સવહન લીલાહ. અલ ફાતેહા.

કુલ અવલીયાકે નામકી ફાતેહા.

અલ ફાતેહા ઇલા અરવાહે કાન-વતીલવા સેલીન, વ જુબ-દલીલ આરે
 શીન. જમીએ અવલીયા અલાહ રહમા હુમુલાહો તઆલા, શયઉન
 લીલાહ. ફાતેહા.

તમામ હકદારોંકે નામકી ફાતેહા.

અલ ફાતેહા, ઇલા અરવાહે વાલેહીના, વ વાલેહી-કુમ, વલે ઉલ

દુઆ.

અહ્યા હુમ્મા! રખ્યના આતેના શીદ દુનયા હસ-નતંવ,
વ શીલ આપે-રતે, હસ-નતંવ, વકેના અળમન નાર. વકેના અળ
બલ કયરે, વકેના અળબલ હશરે. વકેના અળબલ કકરે, વકેના
અળ-મદ દેન. બેહુર મતે જદ-દીલ હ-સ-ને, વલ હુસેન, વકેના
અળ-મલ આપે-રતે, વહ-શોરના માઅલ અમરાર, બે રહ-મતેકા
યા અર હમર રાહે-મીન.

દુઆ.

અહ્યા હુમ્મા ઇન્ના નસ-અસોકા હુઆ-દતન. પ્રીલ ઇલમે,
વ અર કતન શીર રીજકે, વ તવ-અતન કબલલ મોત, વ શહા
દતન ઇન-દલ મોત, વ મગદે-રતન બાદત મોત, વ નજ-તન શીલ
કયરે, વ ખલાસન ઇનદલ હીસાબ, વ મગદે-રતમ મેનન નાર, યા
અઝીઝો યા મહદાર. ઇલાહન સર મદન શી યવમીલ ક્રિયામા. બે
રહ-મતેકા યા અર હમર રાહેમીન.

દુઆ.

યા ઇલાહી કયા કહું મેં હાલે જાર;
હું યુનાહોંસે નીલાયત શર્મ-ઝાર.

કામ નેકીકા નહીં મુઝસે લુવા;	
ગર્ક ઇસયાંમેં રહા સુખ્હો મસા.	૨
તોરે દર પર સીજદેમેં રખ્ખા હે સર;	
છોડ ઇસ દરકો ભલા જાઉં કીધર.	૩
કયું ન બખશીશકા રહું ડિમ્મીદવાર;	
મેં ગુનાહગાર ઓર તુ આમુઝગાર.	૪
તુને અપને ફઝલસે અય કીરદેગાર;	
મુજકા દુન્યામેં કીયા હે બા-વીકાર.	૫
દાસલીયેં ચેહ હે દુઆ શામે પગાહ;	
રખ હમેશા ફઝલકી મુજપર નીગાહ.	૬
જબકે રોજે વાપસીંકા હો ઝુલ્હર;	
સાથ ઇત્તાં-કે મેં જાઉં અય ગદ્દર.	૭
હત્રસે જળ બલક હો અદોહગીં;	
ગુજરકો બખશાવેં શરીકલ મુજ-નખીં.	૮

દુઆ.

મોમીનો અજન્ને ઇલતીજકે સાથ;	
અબ દુઆકે લીયે ઉશ્શો હાથ.	૧
અય ખુદા સદકા કીખીયાઇકા;	
સદકા હિસ તુરે મુસતફાઇકા.	૨
સીધે રસ્તે ચલાઇયો હમકો;	
પેચો ખમસે બચાઇયો હમકો.	૩

મરતે દમ ગયેથસે મદદ કીજો;	
સાથ ધમિાનકે ઉઠા લીજો.	૪
જળ દમેં વાપસીં હો યા અલાહ;	
લખપે હો લા ધલાહા ધલ લલાહ.	૫
કીના ઘો મોમીનાંકે સીનેસે;	
સીના હો-જનયે પાક કીનેસે.	૬
સખકો એક રાહે હક દીખા યા રખ;	
દુર હોં યે ધખતીલાફે બેગન સખ.	૭
દીન હો દીને અહમદી કુલકા;	
હો તરીકા મોહમદી કુલકા.	૮
અય ખુદા તુ સમીયો મુજબ;	
બે મુરાદોંકી કર મુરાદ નસીય.	૯
ન રહે કોઇ ખસ્તા દીલ ગમગીન;	
સખકી પુરી હો મુરાદ આમીન.	

દુઆ.

અ-હ-દા સામેઉલ મુના જાતી;	
સ-મ-દા કાફીઉલ મોહીમ-માતી.	૧
જેરો બાલા નમી તવાનમ ગુફત;	
ખાલેકુલ અરદે વસ સમાવાતી.	૨
હાજતે ખીશ અજ તુ ગી ખાદમ;	
ગતકે કાઝીએ જુમલે હાજતી.	૩

હેય પોશીદા અજ તો પાનડા નીચ્ન;
 આલે-મુસ સીરરે વલ ખુકીયાતી. ૪
 શુકરે ફઝલે તો કય તવાનમ શુકત;
 હાફેઝા ફી જમીએ હાન્નાતી. ૫

દુઆ.

ધક્કાહી તલખ હમ કરેં સખ ગરીબ;
 કે રોઝોંકી બરકતસે જન્મત નમીય ૧
 તુ દીખલાદે જન્મતમે દોદારકો;
 હોવે તાજગી સખ દીલો ગનકો. ૨
 જ બરકત તરાવીહ બખશ સખ ગુનાહ;
 રખ ઉમ્મત મોહમદકો તેરી પનાહ. ૩
 કરમ કર હમોંપર આય સાહેબ કરમ;
 કે રોઝોંકી બરકતસે કર દીલ નરમ. ૪
 દે તવફીક તુ હર મુસલમાનકો;
 કે ઇજ્જત દેવે માહે રખાનકો. ૫
 દેખો કયા હય બેહતર ગદાના તમામ;
 કીયા શરમેં નાઝીલ ખુદાને કલામ. ૬

(ઉપર જો નઝમમેં દુઆએં લીખખી હુઈ હેં; વોહ નમાઝકે બાદ જો પાઠ હો, પરહે. ઓર ઉસકે બાદ ચેહ પરહે.) વ સલ સલાહોં તઆલા અલા ખયરે ખલકીહી, વ તુરે અરશીહી મોહમ

મદોવ, વ આલીટી વ અમદા-ખીટી અજ-મદનિ, એ-રહ-મતેકા થા
અર હમર રાહેમીન.

ફઝાયેલ સુ-ર-એ યાસીન.

હદીસે શરીફમેં હે, કે હર ચીજકે લીગે દીલ હે. આર કુર-
આનકા દીલ યાસીન હે. જો કોઇ ખસકો પરહતા હે દસ ખાર કુર-
આન પરહનેકા સવાખ પાતાં હે. નીજ આયા હે, કે જો શુર દીનમેં
યાસીન પરહતા હે, ઉસકી તમામ હાજતે પૂરી કી ગતી હે, આર
જો શખ્સ રઝાયે ઇલાહીકી તતખપેં યાપીન પરહતા હે, ઉસકે
અગલે પીછલે ગુનાહ બખશે જાતે હે.

સુ-ર-એ યાસીન.

બિસમિલ્લા હિર રહમા નીર રહીમ.

યાસીન. વલ કુરઆ-નીલ હકીમ. ઇન-નશ ત-મિનલ મુર સહીન
અલા સિરાતીમ મુસ્તકીમ. તનઝી લવ અઝીઝીર રહીમ લે તુ-જેરા
કવમમ મા ઉન-જેરા આખા ઝોહુમ ફહુમ મફિહુન. નકદ હકત
કવલો અલા અક-સરે હીમ ફહુમ લા યુ-મેનુન. ઇન્ના બઅલના
ફી આના-કેહીમ અગ-લાલન ફહીયા ઇલલ અજ-કાને ફહુમ
મુક મહુન. વ જઅલના મિન બયને અયદી-હીમ, સદ-ઈવ
વમિન ખલ-ફીહીમ, સદ-દન ફ-આખ-શયના હુમ ફહુમ લા યુખ

સેરન. વ સવા-ઉન અલય-હીમ અ અન-ગર તહમ અમ લમ
 તુન-જેર હુમ લા યુ-મેતુન, ધન-નમા તુન-જેરો મનીત ત-અ-અજ
 જકરા વ ખશી-યર રહમાના બિલ મયએ ફ બશ્શરહો બે મગફે-રતીવ.
 વ અજરીન કરીમ. ઇન્ના નહનો નોહ-ઇલ મવતા વ નકતોબો આ
 કદ-દમુ વ આસા-રહુમ, વ કુલ્લા શયઇન અહ-સયના-હો ફી ઇમામીમ
 મુખીન. વદ-રેખ લહુમ મ-સ-લન અસહા-બલ કર ચતે, ઇજ
 બઆ હલ મુર સલુન. ઇજ અર સલના ઇલય-હેમુસ નયતે ફકજ
 જખુ હોમા ફ-અઝ-ઝઝના બે સાલેસીન ફકાલુ ઇન્ના ઇલય-કુમ
 મુર સલુન. કાલુ મા અન-તુમ ઇલ્લા બશ-રમ મિસલોના વમા અન
 ઝલર રહમાનો મીન શય-ઇન ઇન અન-તુમ ઇલ્લા તક-જેખુન. કાલુ
 રખ્ખોના યાઅ-લમો ઇન્ના ઇલય-કુમ લ મુરં સલુન. વમા અ-લય-ન
 ઇલ-લલ બલ્લા-ગુલ મુખીન. કાલુ ઇન્ના તતઇ-યરના બેકુમ લમજ
 લમ તન-તહુ લ નરજો મન-નકુમ વ-લ યમસ સન-નકુમ બિન્ના
 અજખુન અલીમ. કાલુ તાએરો-કુમ માઆકુમ અઇન જોકફેર તુમ
 બલ અનતુમ કવમુમ મુશરે કુન. વ બઆ મિન અક-સલ બહી
 નતે રજોલુય યમઆ કાલા યા કવમીત તબેઉલ મુર સલીન. અન
 તબેઉ મલ લા યસ અલો-કુમ અજ-રંવ વહુમ મોહ-તહુન. વમા
 હીઆ લા આ-મુહલ લજ ફ-ત-રતી વ ઇલય-હે તુર જહન.
 અ-અત તબેજો મીન ફ-નીહી આલે-હતન ઈ યોરીદ તીર
 રહમાનો બે ફુરરીલ લા તુગને અનની શહા-અતો હુમ. શય
 અંવ વલા યુન-કેખુન. ઇન્ની ઇજલ લફી હલાલીમ મુખીન
 ઇન્ની આ-મનતો બે રખ્ખેકુમ ફસ-મહન. ફીલદ બેલીલ
 જમતા. કાલા યા લયતા કવમી યાઅ-લમુન. બેમા ગ-ફ-રતી
 રખ્ખી વ જઅલની મીનલ મુક-ર મીન. વમા અન-ઝલના અલ્લા

કવમીહી મીન બાઅ-દીહી મિન જુનદીમ મિનમ સમાયે વમા
 કુલા મુન-ઝેલીન. ઇન કાનર ઇલા સય-હતવ, વાહે-દતન હ
 ઇનિ હુમ ખામેદુન યા હસ- ન અલલ ઇમાદે, મા યાતીહીમ
 મીર રતુલીન ઇલા કાનુ બાહી યસ-નેહ ઝેડુન. અલમ ચરવ
 કરઃ અહ-લકના કબ-લહુમ મિનલ કુરને અન-તહુમ ઇલય-હીમ
 હા યર જેહન, વઈન કુલ-લુલ લમ્મા જમીકલ લ-દયના મોહ
 હરન. વ આ-ય-તુલ લહો-મુલ અરદુલ મય-તનો, અહ-યયના-હા વ
 અખ-રજના મીનહા હખખન હ મીનહો વા-કોશુન, વ જઅલના
 શીહા જમાતીમ મિન નખીલીવ, વ આનાખીવ. વ ફજ-જરના
 શીહા મિનલ ઓયુન. લે-યાકોશુ મીન સ-મ-રીહી, વમા અમે-લતહો
 અયદી-હીમ, અ-ફ-લા મક્ક-કોરન. સુખહાનલ લજ ખ-લ-કલ અઝ
 વાજ કુલ-લહા મીમ્મા તુન-મેતુલ અરદો વમિન અન-ફેસે હીમ વ
 મિમ્મા લા યાઅ-લમુન. વ આ-ય-તુલ લ-હોમલ લયલો નસ-લખો
 મીન-હુન નહારા હ-ઈનિ-હુમ મુઝલે-મુન, વક્ક-કમસો તજરી લે
 મુસ-તકર રીલ લહા, જલેકા તકદી-રલ અઝીઝીલ અલીમ. વલ
 ક મ-રા કદ દરના-હો મનાઝેલા હતતા આદા કલ ઉરજુ નીલ કદીમ
 લશ શમસો યન-ખગી લહા અન તુદરે કલ ક-મ રા વલલ
 લયલો સામેકુન નહાર. વ કુલ્લુમ શી ફ-લ-કી યસ-ખહુન. વ આ
 ય-તુલ કાહુમ અજા હમલ-ના જુરરી ય-ત-હુમ શીલ ફુલકીલ
 મશ-હુન, વ ખ-લ-ક-ના લહુમ મિમ મિસલીહી મા યર કપુન, વઈન
 નશા તુગરેક-હુમ ફ-લા સરીખા લહુમ વ-લાહુમ યુન-કજુન.
 ઇલા રહ-મતમ મીત્રા વ મતા-અન ઇલા-હીન, વ ઇનિ કીલા
 લહોમુન તકુ મા ખયના અયદી-કુમ વમા ખલ-ફુમ લાઅલ લકુમ
 તુર હમુન. વ-મા તાતી-હીમ મીન આ-ય-તીમ મિન આયાતે

રૂપેહીમ ઇલા કાનુ અનહા મોઅરે દીન. વ ઇમ કીલા લહુમ
 અન-ફેકુ મિમ્મા ર-જ-કા કુમુલાહો કાલલ લજના ક-ફ-ર લિલ
 લજના આ-ગનુ અનુત-એમો મલ લવ યશા-ઉલાહો અત અ-મ
 હુ, ઇન અન-તુન ઇલા શી દજાલીમ મુખીન, વ યકુ-લુના
 મતા હાજલ વાઅહો ઇન કુનતુમ સાદેકીન. મા યનઝોરના ઇલા
 સય-હતવ વાહે-દતન તાપુજે-હુમ વ-હુમ યઅસ્સેમુન, ફલા યસ
 તતીકીના તવસે-યતવ વલા ઇલા અહ-લીહીમ યરજેકીન. વ નોફેખા
 શીસ્સુરે ફ-ઇમ હુમ મિનલ અજદાસે ઇલા રૂપેહીમ યન-સેલુન.
 કાલુ યા વય-લના મન વાઅસના મિમ મર કદેના, હાગ્મ ગા
 વાઅ-દર રહમાનો વ સ દ-કલ મુર સેલુન, ઇન કાનન ઇલા
 સય-હતવ વાહે-દતન ફ ઇન-હુમ જમીકલ લ-દયના મોહ-દરન.
 ફલ યવમા લા તુઝ-લમો નફસુન શય-અવ વલા તુજ ઝવના ઇલા
 મા કુનતુમ તાઅ-મલુન. ઇના અસહા-અલ જનતીલ યવમા શી
 શુજોલીન ફાકેહુન. હુમ વ અઝવા-જેહુમ શી ઝીલાલીન અલજ
 અરા-યેકે મુત તકેકીન. લહુમ શીહા ફાકે-હતવ વ-લ-હુમ યા
 યદ-દકીન. સલામુન કવલન મિર રૂપીર રહીમ. વમ તાજુલ
 યવમા ઐયોહલ મુજરે મુન, અલમ આહદ ઇલય-કુમ યા બની
 આ-દ-મા અલ લા તા-પુદુશ શયનાત, ઇન-નહુ લકુમ અદુવુમ
 મુખીન. વ અની પુદુની, હાગ્મ સિરાતુમ મુસ્તકીમ. વ-લ-કદ
 અહલા મીતકુમ જીલીલ-લન કરીરા. અ-ફ-લમ તકુનુ તાઅ-ફેલુન.
 હાજેહી જહન નમુલ લતી કુનતુમ તુ અદુન. ઇસિ-લવ હલ
 યવમા એમા કુનતુમ તક ફેરન. અલ યવમા નખતેમો અન્ના
 અફવા-હેહીમ વ-તોકલ્લે-મોના અયદી-હીમ વ તશ-હદે અર
 એમો હુમ એમા કાનુ યક-સેલુન. વ-લવ નશાઓ લ-ત-મસના

અલા આયો-નીહીમ ફસ ત-ખ-કુસ સિરાતા ફ અન્ના યુખ-સેરન,
 ત-લવ નશાઓ લ મસખ-ના હુમ અલા મકા-નતે હીમ ફમસ
 ત-ત-ક મુદી-યંવ વલા યરજે ઉત. વમન નોમઅ-મેરહો નોનક
 કેમહો શીલ ખલકે, અ-ફ-લા યાઅ-કેલુન, વમા અલ-લમના હુશ
 શેઆસ વમા યન-ખગી લહુ, ઇન હોવા ઇલા જીકરંવ વ કુરઆ
 તુમ મુખીન. લે યુન-જેરા મન કાના હેયંવ વ-ય હિક-કલ કવતો
 અખલ કફેરીન, અ-વ-લમ યરવ અન્ના ખલક-ના લહુમ મિમ્મા
 અમે-વત અયદી-ના અનઆ-મમ ફહુમ લહા માલેકુન. વજલ લલનાહા
 લહુમ ફ-મીનહા રકુ-ખોહુમ વ-મીનહા યાકોલુન. વ-લ-હુમ શીહા
 મ-શ-કેઓ વ મશારેઓ, અ-ફ-લા યશ-કોરન. વત ત-ખ-જુ મિનદુ
 નિજાહે આલે હતલ લાઅલ લહુમ યુન-સરન. લા યશ તતીક
 ના-નસ-રહુમ વહુમ લહુમ જુનદુમ મોહ-દરન, ફલા યહ-ઝુનકા
 કવ લોહુમ ઇન્ના નાઅ-લમો મા યોસીર રના વમા યોઅલે-નુન. અ
 વ લમ યરલ ઇનસાનો અન્ના ખલક-ના-હો મિન તુલ-ફતીન ફ
 ઇ-ન હોવા ખસીમુમ મુખીન, વ-દ-ર-યા લના મ-સ-લંવ વ
 નસીના ખલ-કહુ. કાલા મંય યોહ-ઇલ ઇઝામા વહીવા રમીમ, કુલ
 એલ-લ લજ અનશા-હા અવ્વલા મર રતીન, વહોવા ખેકુલ્લે
 ખ-ન અલીમ, નિલ લજ જાઆલા લહુમ મિનશ શ-જ-રીલ
 અખ-દરે તારન ફ-ઇ-મા અન-તુમ મિન-હો તુ-કેદુન, અ-વ લય
 સલ લજ ખ-લ-કસ સમાવાતે વલ અરદા ખે કાફેરીન અલા અંમ
 યખ-લોકા મિસ લહુમ, ખલા વહોવલ ખલાકુલ અલીમ, ઇન નમા
 અમ-રોહુ ઇમ અરદા શયઅન અંય યકુલા લહુ કુન ફ-ય-કુન.
 ફ યુખહા નલ લજ ખે મદેહી મ-લ-કુતો કુલ્લે શય-ઈવ વ ઇ-
 લય-હે પુર જઉન.

દ્રાચેલે સુ-ર-તુલ મુલક.

ઇસ સુરયે મુખારકકી બહોત ફઝીલત હદીસે શરીફમેં મરવી હે, રિવાયત હે, અબુ હુરેરા રહી, સે કે ફરમાયા, આં હઝરત સલ, ને કે, કુરઆનમેં એક સુરા હે, કે ઉસમેં તીસ આયતે હેં, કે શફાઅત કરતી હે મર્દકી. યાને જો ઉસકો પરહતા હે, યહાં તકકે બખ્શા ગતતા હે. “ વોહ સુરયે તખા-રકલ લજી બે યદે-હીલ મુલક ” હે, રિવાયત કીયા ઉસકો ગિશકાતમેં અબુ દાઉદ ઓર અહમદ નસાઇ, ઓર ઇબને માજને, ઓર ફરમાયા નખી સલ, ને કે જીસને પરહા સુરયે મુલક, પસ ગોયા જીંદા કીયા શામકો, યાને ઇબ્રાહત કા તમામ શબે મદરમેં, ઓર ઇબ્ને અબ્બાસસે મરવી હે, કે હર મોમીનકે દીલમે હો યે સુરા, યાને ઇસ સુરતકો ચાહીયે, કે હર મુસલમાન યાદ કરે, ઓર પરહે. ઓર રિવાયત હે, ઇબ્ને મસઉદસે કે મુરદેકો જખ કબ્રમે રખતે હેં, તો ફરીશતે અન્જલકે આતે હેં, યે સુરા વાસંતે હિમાયત ઓર મુમાને અતે અન્જલકે ખડી હોતી હે, અગર કદમકે તરફ આતે હેં, તો કેહતી હે, કે ઇસ તરફસે તુમકો રાહ ન દુંગી, ઇસલીયે કે યે શખ્સ મુજકો નમાઝમેં ખડે હોકર પરહા કરતા થા, ઓર અગર સરકે તરફમે આતે હેં. તો કેહતી હે, ઇસ તરફસેબી તુમકો રાહ ન દુંગી, કે ઇસને મુજકો જખાનસે પરહા હે. અગર સીધે બાંયેસે આંતે હેં, તો કેહતી હે, ઇન દોનોં જાનીખ-સેબી રાહ ન દુંગી, ઇસલીયે કે ઇસને મુજકો સીનેમેં રખ્યા હે.

સુ-ર-તુલ મુદક.

ખિસમિલ્લા હિર રહમા નિર હીમ.

તમા-રકલ લજી ખે-યદં હિલ મુલકો. વહોવા અલા
કુલ્લે શય-ઇન કફીર. નીલ નજી ખ-લ કલ મવતા વલ
હયાતા લે યખલો વકુમ અંગે-કુમ અહ-સનો અ-મ-લા.
વ-હોવલ અઝીઝલ ગઝરલ લજી ખ-લ-કા સખઆ સમા-વાતીન
તીખાકા. મા-તરા શી ખલકાર રહમન મિન તફા-વોતીન. ફરજે-ઇલ
ખ-સ-રા, હલ તરા મિન કુતુર. સુમર જેઇલ ખ-સ-રા કર ર-તયને
યન કલેખ ઇલય-કલ ખ-સ-રા ખાસ-અવ વહોવા હરીર. વ
લ-કદ ઝેયન-નસ સમાઅદ દુન્યા ખે મસા-ખીલા વ જા-અલ-નાહા
રજુમલ લીસ શયા-તીને વ-આન-ના લહુમ અગબસ સહર. વલીલ
લજીના ક-ફ-ર ખે રખેલીમ અ-ગમો જાલન-નમા વ-ખેસલ મસીર.
ઈમ ઉલકુ શીલા સમેઉ લદા શર્ફકવ વહોવા તકુર. તકાદો તમૈયઝો
મીનલ ગયઝ. કુલ્લગા ઉલકીયા શીલા ફવ-જુન સઆ લહુમ ખ-ઝ
નનોહા અલમ યાતી-કુમ નજીર, કાજુ ખલા કદ જાઆના નજીર,
ફકજ જખના વ-કુલના મા નઝ ઝ-લ-લાહો મિન શય-ઇન ઇન
અન-તુમ ઈલ્લા શી દલાલીન કપીર. વ-કાલુ લવ કુના નસ-મઓ
અવ નાકેલો માકુના શી અસલા-ખીસ સહર. ફાઆ ત-ર-કુ ખે
જન-ખીલીમ ફ સોહ-કલ લે અસલા-ખીસ સહર. ઇનલ લજીના
યખ-શવના રખ-મહુમ ખીલ ગયખે લહુમ મગફે-રજુવ વ
અજ-રન કપીર. વાઆ-સીરફ કવ-લકુમ અ-લીજ-હર ખીલી, ઇન

નહુ અલીમુન જે-જતીસ સુદર. અલા યાઅ-લમો મન ખ-લ-કા
 વ-હોવલ લતીપુલ ખખીર. હોવલ લજી જાઆલા લકો-મુલ અરદા
 જલુલન ફરશુ ફી મનાદે-એલા વ-કુલુ મિર રીઝ-કીલી, વ ઇલય
 હીત તુશુર. અ અમીન તુમ મન ફીસ સમાએ અંય અખ-સેફા
 જે-કોમુલ અરદા ફ-ખજ હીયા તમુર. અમ અમીન તુમ મન
 ફીસ સમાએ અંય યુર સેલા અલય-કુમ હાસે. ફ-સ-તા-લ
 મુના કયફા નજર. વ-લ-કદ ફજ-જખલ લજીના મિન કખલે
 હીમ ફ-કયફા કાના નકીર. અ-વ-લમ યરવ ઇલત તયરે ફવ
 કહુમ સાફફા-તોવ વ-યક-ખેલા, મા યુમ-સેફા હુના ઇલ લર
 રહમાનો, ઇન-નહુ જે-કુલે શય ઇન ખરીર. અમ્મન હાજલ
 લજી હોવા જુન-ફલ લકુમ યન સોરો-કુમ મિનહુ નિર-રહમાને,
 ઇનીલ કાફે-રના ઇલા ફી ગુરર, અમ્મન હાજલ લજી યરખેકો
 કુમ ઇન અમ-સકા રીઝ-કહુ, ખલ લજીજુ ફી ઉતી-વીવ વ
 નોપુર. અ-ફ-મંય યમશી મુકીખ-ખન અલા વજ-હેહી અહલા
 અમ્મય યમશી સવીયન અલા સિરાતીમ મુસ્તકીમ. કુલ હોવલ
 લજી અનશા અકુમ વ જાઆલા લકોમુસ સમઆ વલ અખસારા
 વલ અફયે-દતા. કલીલમ મા તશ-કોરન. કુલ હોવલ
 લજી જ-ર આ કુમ ફીલ અરદે વ ઇલય-હે તોહ-શરન.
 વ મકુલુના મતા હાજલ વાઅદો ઇન-કુમ-તુમ સાદેકીન, કુલ
 ઇન ત-મલ ઇલમો ઇન દફત્રાહે વ ઇન-નમા અના અના નજરમ
 મુખીન, ફલમ્મા ર અવહો. જુલ-ફતન સીઅત પુજુફલ લજીના
 ફ-ફ-ર વ ફીલા હાજલ લજી કુનુમ ખીહી તદ-દઉન. કુલ અ
 ર અખતુમ ઇન અહ લ-ક-ની યદત્રાહે વ મમ મદ-આ અવ રહે
 મના ફમંય યોજીલ કાફેરીના મિન અજાખીન અલીમ, કુલ હોવર

રહમાનો આમના ખીલી વ અ-તયહે તવક-કલના ફ-સ-તાઅ-લ
મુના મન હોવા શી દલાલીમ સુખીન. કુલ અ-ર અયતુમ ધન
અ-અહા માઉ-કુન ગવ-રન ફમંય યાતીકુમ જેમા-ધમ મઠન.

ફઝાયેલે સુ-ર યે રહમાન.

હદીસે શરીફમેં હે, કે હર ચીજકી એક જીનત હે, ઓર
કુરઆને મજીદકી જીનત સુરયે રહમાન હે, ધસ સુરતકો તસખીરે
આમકે વાસ્તે ધસ તરેહ પરહતે હેં, કે જળ્ય આફતાય વુજુ હો,
ઓર નમાઝ પરહની દુસ્ત હો-ગવે, ઉસ વક્ત ઉસકી તરફ મોંહ
કરકે યે સુરત પરહે, ઓર હર આયત “ફહે અધયે આલાયે”
પર ઉસકી તરફ ઉંગલીસે ધશારા કરે, ઓર આલીસ રોજ બનિયતે
જકાત પરહલે. શીર હર રોજ એકબારે પરહે. ઓર જળ્ય કસીકે
સામને જાયે, તો યે સુ-ત એકબાર પરહે. ઓર અગર ન હો-સકે
તો સીફ તીનબાર “ફહે અધયે આલાયે રખ્ખે-કામા તોકજ જોખાન”
પરહલે. ઓર મરજે એચક (સીતલા) કે લીયે એક ગંડા
ધસ તરેહ બનાતે હેં, કે જળ્ય એચક જાહીર હો, તો એક નીલા દોરા
લેકર સુરત પરહે. ઓર હર “ફહે અધયે આલાયે રરખ્ખે-કામા
તોકજ જોખાન” આયત પર એક ગીરેહ દેવે, ઓર ઉસપર પુકે
ઓર દોરા અચ્ચેકે ગલેમેં બાંધ દેવે.

સુ-ર-યે રહમાન.

અર રહમાન; અલ્લ-મલ કુર્યાન, ખ-લ-કલ ઇનસાન, અલ
લ મહુલ ખ્યાન, અશ શમસો વલ ક-મ-રો ખે-હુસ-ખ્યાન, વન નજમો
અશ શ-જ-રો યસ-જોદાન, વસ સમાઆ ર-ક-અહા, વ વ-દ-અલ
મીઝાન. અહા તત-ગવ શીલ મીઝાન. વચ્ચાકી-મુલ વજના ખિલ
કિસતો વલા તુખ-સેરલ મીઝાન. વસ અરદા વ-દ-અહા લીલ અનામ
શીહા ફાકે-હતુવ વન નખલો જાતુલ અંકે-મામ, વલ હખ્ખો જુલ
અફસે વર રય-હાન. ફખે અધયે આલાયે રખ્ખે-કોમા તોકજ-જેખાન
ખ-લ-કલ ઇનસાના મિન સલ-સાલીન કલ ફખખાર. વ ખ-લ-કલ
જાનના મીમ મારેજીમ મિન નાર. ફખે અધયે આલાયે રખ્ખે-કોમા
તોકજ-જેખાન, રખ્ખુલ મશરે-કયતે વ રખ્ખુલ મગરે-ખયન, ફખે
અધયે આલાયે રખ્ખે-કોમા તોકજ-જેખાન, મ-ર જલ ખહ-રયતે
યલ તકેઆન, ખયના-હોમા ખર જખુલ લા યખ-ગેઆન, ફખે અધ
યે આલાયે રખ્ખે-કોમા તોકજ જેખાન. યખ-રોજો મીન હોમલ
લુલુઓ વર મરજીન, ફખે અધયે આલાયે રખ્ખે-કોમા તોકજ-જે
ખાન. વ-લ-હુલ જવારીલ મુન-શઆતો શીલ ખહરે કલ આલામ,
ફખે અધયે આલાયે રખ્ખે-કોમા તોકજ-જેખાન. કુલ્લો મન અલય
હા ફાન, વ યખકા વજ-હો રખ્ખેકા જુલ જલાલે વલ ઇકિ-
રામ, ફખે અધયે આલાયે રખ્ખે-કોમા તોકજ-જેખાન. યસ અલોહ
મન શીસ સમા-વાતે વલ અરદે, કુલ્લો યવ-મીન હોવા શી શાન.
ફખે અધયે આલાયે રખ્ખે-કોમા તોકજ-જેખાન. સનક-રોગો લકુમ
અધયો-હસ સ-ક-હાન, ફખે અધયે આલાયે રખ્ખે-કોમા તોકજ

જેપાન. યા મા-શરલ જીનને વલ ધનિસે ધનીસ તતા-તુમ અન તન
 ડુગ્ગુ મીન અકતા-રીસ સમાવાતે વલ અરદે ફન ડુગ્ગુ, લા તન-ડુગ્ગુના
 ધક્કા બે-સુલતાન, ફમે અધયે આલાયે રખમે-કોમા તોકજ-જેપાન
 યુર સલો અ-લય-કોમા શોવાઝુમ મિન નારીવ. વ નોહા-સુન ફક્કા
 તન તસેરાન. ફમે અધયે આલાયે રખમે-કોમા તોકજ-જેપાન. ફ
 ધ-જન શક-કતીસ સમાઓ ફ-કાનત વર દતન કદ-દેહાન. ફમે
 અધયે આલાયે રખમે-કોમા તોકજ-જેપાન. ફ યવમા ધજીલ લા
 યુસ-અલો અન જન-ખીહી ધનસુવ વલા જન, ફમે અધયે આલાયે
 રખમે-કોમા તોકજ-જેપાન, યો-અ-ર-કુલ મુજરે-મુના બે સીમાહુમ
 ફ-યુ-ખજે ખીન નવાસી વલ અક-દામ, ફમે અધયે આલાયે રખમે
 કોમા તોકજ-જેપાન. હાજેહી જહન-નમુલ લતી યોકજ-જેપો
 બેહલ મુજરે-મુન, યતુ-કુના ખય-નહા વ ખયના હમીમીન આન.
 ફમે અધયે આલાયે રખમે-કોમા તોકજ જેપાન. વલે-મન ખાફા
 મકામા રખખીહી જન-નતાન. ફમે અધયે આલાયે રખમે-કોમા
 તોકજ-જેપાન. જવા-તા અફનાન, ફમે અધયે આલાયે રખમે-કોમા
 તોકજ-જેપાન. શી-હીમા અયનાને તજરીયાન. ફમે અધયે આલાયે
 રખમે-કોમા તોકજ-જેપાન. શી-હીમા મીન કુલ્લે ફાકે-હતીન ઝવ
 જન. ફમે અધયે આલાયે રખમે-કોમા તોકજ-જેપાન. મુત તકે-ધના
 અલા ફોરોશીન ખતાયે-નોહા મીન ઇસ તખ-રકીન, વ જનલ જન
 નતમ-ને દાન. ફમે અધયે આલાયે રખમે-કોમા તોકજ-જેપાન. શી
 હીનના કાસેરા-તુત તરફે લમ યત-મીસ હુનના ધન-સુન કખ-લહુમ
 વલા જન. ફમે અધયે આલાયે રખમે-કોમા તોકજ-જેપાન. કા-અમા
 હુન-નલ યાકુતો વલ મરજન. ફમે અધયે આલાયે રખમે-કોમા
 તોકજ-જેપાન, હલ જઝાહલ એહસાનો ધલિ-લલ એહસાન. ફમે

અછયે આછાયે રખમે-કોમા તોકજ-જેખાન, વ મિનદુ-નેહેમા જન
 નતાન, ફમે અછયે આછાયે રખમે-કોમા તોકજ-જેખાન, મુદ હામ
 મતાન, ફમે અછયે આછાયે રખમે-કોમા તોકજ-જેખાન. શી-હીમા
 અય-નાતે નદ દા-ખ તાન. ફમે અછયે આછાયે રખમે-કોમા
 તોકજ-જેખાન. શી હીમા ફાકે-હતુવ વ નખ-લુવ વ રમ્માન,
 ફમે અછયે આછાયે રખમે-કોમા તોકજ-જેખાન, શી હીમા ખયરા
 તુન હીસાન, ફમે અછયે આછાયે રખમે-કોમા તોકજ-જેખાન. હુરન
 મકસુ-રાતુન શીલ ખિયામ. ફમે અછયે આછાયે રખમે કોમા
 તોકજ-જેખાન. લમ યત-મીમ હુનના ધન-સુન કખ-લહુમ
 વલા જાન, ફમે અછયે આછાયે રખમે-કોમા તોકજ-જેખાન.
 મુન તકે-નિના અલા રફ રફીન ખુદ-રીવ વ અખ-કરી-ધન હીસાન.
 ફમે અછયે આછાયે રખમે કોમા તોકજ-જેખાન. તખા-ર કસમે
 રખમેકા જીલ જલાસે વલ ઈદરામ.

ફવાયેદે સુ-ર-યે મુઝમ્મીલ.

તમનાયે દીલી ઝાહીરી ઓર બાતીનીકે લીયે, ઇસ સુરતકો
 હર રોજ ૪૧ બાર પરહે, ઓર નહો-સકે, તો ગ્યારા બાર પરહ
 લીયા કરે. ઓર તરકીબ ઇસ સુરતકે પરહનેકી રફા હાજતકે લીયે
 યે હે, કે (૧૦૦) સો દફા દુરદ શરીફ, ઓર એક બાર સુ-ર-યે અલ-હમ્દ
 પરહ-કર એક બાર યે સુરત પરહે. ઇસ તરેહ ગ્યારા બાર પુરે
 કરે. ઓર ત્રીન રોજ પરહ-કર, જકાત દે. બાદ એક ચીક્ષા વાસ્તે
 હર મકસદકે પરહે. ઓર એક અમલ મુજર-રીબ સુરતકા યે હે, કે

જીસ ઔરતકે બચ્ચેકો મસાનકા ખલલ હોતા હો, તો ઉસકે કંઠકે બરાબર ૪૧ તારકા ધાગો ના—કત ખુદાઈ (કંવાસી) લડકાકે હાથકા કાંતા હુવા નીલા રંગવા—કર, અબ્બલ ઔર આખીર દુરદ શરીફ પરહ—કર, એક દફા યે સુરત પરહ—કર, એક ગીરેહ ઉસ ધાગેમેં દેવે, ઇસી તરેહસે ૪૧ ગીરેહેં દેકર ઉસ ઔરતકે આંયામે હમલમે વોહ ગંડા ગલેમેં ઔરતકે ડાલે. ઔર બચ્ચા પયદા હોનેકે બાદ બચ્ચેકે ગલેમેં ડાલે. તો ખુદાકી ઇનાયતસે મહકુલ રહેગા. ઔર જાયે નહોગા.

અગર કીસી શખ્સકો કોઈ મુઝ્કીલ પેશ આવે, કે કિસસે બર આના દુશવાર હો, તો રોજ પંજશબ્બા (જુમેરાત) કો ગુમલ કરે. ઔર કીસી શખ્સસે બાદ ગુસલકે હમ-કલામ નહો. ઔર મુસબ્બે પર બેઠકર, ૩૦ મરતબે સુ—રયે મુઝમ્મીલ પરહે, ફીર પાંચ મરતબા વાસતે દફા કરને ગલ—બયે નફસકે પરહે. તમામ ઉમર ઉસકો કબી ગલ—બયે નફસ નહોગા.

સુ—રયે મુઝમ્મીલ.

બિસમિલ્લા હીર રહમા નીર રહિમ.

યા ઔયો—હલ મુઝ—ઝમ્મીલો, કુમીલ લયલા ઇલા કલીલન, નીસ—ફહુ અવીન—કુસ મીનહો કલીલા. અવઝીદ અલય—હે વ—રત તેલીલ કુરઆના તરતીલા. ઇમા સ—નુલકી અલય—કા કવલન સકીલા, ઇમા નાશો—અતલ લયલે હીયા અશદદો વત—અંવ, વ અક—વમો કીલા.

ઇન્ના લકા શીન નહારે સખ-હન તવીલા, વળે કોરીસ-મા રખમેકા
 વ-ત ખત-તલ ઇલય-હે તખતીલા. રખમુલ મશ-રેકે વલ મગરેખે
 લા ઇલાહા ઇલનાહુ કુત તખેજ-હો મકીલા, વસ-ખેર અલા મા-યકુલુના
 વહ-જોરે હુમ હજ-રન જમીલા. વ-જરની વલ મોકજ-જેખીના ઉલીન
 નાઅ-મને વ મહ-હેલ હુમ કલીલા. ઇન્ના લદય-ના અનકા-લવ વ
 જહી-મંય, વ તઆ-મન જ ગુરસ-તીવ વ અજા-ખન અલીમા, વવમા
 તર જોખુલ અરદો વલ જ્યાલો વ કા-નતીલ જખાલો કરીખમ
 મહીલા. ઇન્ના અર સલના ઇલય-કુમ રમુલા. શાહેદન અલય કુમ
 કમા અર મલના ઇલા શીર અવના રમુલા. ફ-અસા શીર અવનુર
 રમુલા. ફઆ ખજના-હો અખજવ વખીલા. ફ-કયકા તત-તકુના
 ઇન કફર હુમ યવ-મંય યજ અલુલ વીલ-દાના શીખા. નીસ્સમાઓ
 મુન-દતેરન ખીહી, કાના વાઅ-દોહુ-મફ-ઉલા. ઇન્ના હાજેહી તજકે
 તુન ફમન શા-અત ત-ખ-ખ ઇલા રખખીહી સખીલા. ઇન્ના રખ-ખકા
 વાઅ-લમો અન-તકા તકુમો અદના મીન સોલો-સી-યલ લયલે વ
 નીસ-ફહુ વ સોલો-સ-હે વ તાએ-ફતુમ મીનલ-લજના માઅક,
 વલાહો યોકફ-દેરલ લયલા વન નહાર, અલેમા અલ લન
 તોહસ-હો ફતાળા અલય-કુમ ફક-રક મા તયસ્સરા મીનલ કુરઆન,
 અલેમા અન સ-ય-કુનો મીન-કુમ મરદા, વઆ-ખરના યદરે ખુના
 શીલ અરદે યખ-તગુના મીન ફદલીલાહ. વઆ-ખરના યોકા-તેલુના
 શી સખીલીલાહે, ફક-રક મા તયસ્સરા મીનહો વ આકી-મુસ સલાત
 વઆ-તુઝ ઝકાતા વ અકરે હુલાહા કરદન હ-સ-ના. વમા તોકદ-
 દેમુ લે અન ફોસેકુમ મીન ખય-રીન તજેહુ-હો ઇન-દલાહે હોવા ખય-
 રંય, વ-આ-ઝમા અજરા. વસતય શીરલાહ, ઇન-નલાહા ગફુર રહીમ.

ફાંચેલે કસીદયે ગૌસીયા.

યે કસીદા હઝરત પીર શાહ અબ્દુલ કાદીર જીલ્લાની રહ, કા હે. જે આપને હાલતે જળખાતમેં જળખાને ગૌહર ફીશાંસે ફરમાયા થા, ઇસકી બહોતસી ખાસીયતેં હેં. મુખ-સર યહાં લીખખી ગઇ હેં.

૧. જે કોઇ હર રોજ ઇસે ૧૧ મરતમે પરહે, વોહ મકબુલે ખારગાહે ઇલાહી હો.

૨. જે ઇસકા બીદ કરે, હાફિઝા કવી હો, જે સુને યા પરહે વોહ યાદ રહે.

૩. ઇસ્તેદાદે ઇલમીકી તરકકી હો.

૪. જીસ મકસદકે વાસ્તે ચાલીસ રોજ પરહે, ચીક્ષા ન ગુજરે કે ઇસકા મકસદ હાસીલ હો.

૫. ઇસકો અપને પાસ રખમે, યા હરરોજ ત્રીન દેરે પરહે. અગર પરહના ન જાનતા હો, તો સુને. ઓર એતેકાદ દુરસ્ત રખમે, ખુદા ચાહે, તો મહબુબે સુખહાનીકો ખાબમેં દેમે. ઓર ઉમરા ઓર બાદશાહકા મકબુલ હો.

૬. જીસ નિયત ઓર કસ્દસે પરહે, કામચાખ હો, લેકીન એતેકાદ શર્ત હે. શુર કરનેસે પેહલે કુજ શીરીની પર ફાતેહા હઝરતકી દેવે. ઓર પરહનેસે પેહલે યે દુરદ શરીફ પરહે. ઇસકે બાદ કસીદેકી તીલાવત કરે. વોહ.

દુરદ શરીફ યે હે.

બિસમિલ્લા હિર રહમા નિર રહીમ. આલ્લા-હુમ્મા સમે અલા

મોહમ-મદોવ, વ અલા આલે મોહમ-મદીન, માઅદે-નીલ જુદે વલ
ક-ર-મ. મનખે ધલ ધલમે વલ હીલમે વલ હી-ક-મે વ-પારેક વસક્ષીમ.

કસીદા ગૌસીયા.

સકાનીલ હુખ્ખો કાસા-તીલ વિસાલી.
ક કુલતો લે ખમ-રતી નહવી તઆલી.
સઅત વ મશત લે નહવી શી કુહસીન,
ક-હિમતો ખે સુક-રતી ખય-નલ મવાલી.
ક કુલતો લે સાયે-રીલ અકતાખે લુમ્મુ,
ખે-હાલી વદ-ખુલુ અન-તુમ રિગલી.
વ હમ્મુ વશ-રખુ અન-તુમ જુનુદી,
ક-સાકીલ કવમે ખિલ-વાશી મલાલી.
શરેખ-તુમ કુદ-લતી મિન ખાઅદે સુકરો,
વલા નિલ-તુમ ઉલુવી વત તિસાલી.
મકા-મોકા-મુલ ઉલા જમ-અવ વ-લાકીન,
મકામી કવ-કકુમ મા ઝાલા આલી.
અના શી હદ-રતીન તકરીખે વહદી,
યોસર રેફાની વ હસખી જુલ જલાલી.
અનલ ખાઝીયો અશ-હયો કુલ્લે શય-ખીન,
વમન જા શીર રીગ-લેઅતી મિસાલી.
કસાની ખિલ-અતન ખે-તિરાઝે અઝ-મીન,
વ તવજ-જની ખે-તીજ નીલ કમાલી.
વ અત લ-અ-ની અલા સીર રીન કદીમીન,
વ કલ લ-દ-ની વ આતાની સુવાલી.

વ વહાની વ અલલ અકતાએ જમ-અન,
 ફ હુકમી તાફે-જીવન શી કુલ્લે હાલી.
 વલવ અલ-કયતો સિરરી શી બિહારીન,
 લ સારલ કુલ્લો ગવ-રન શી જવાલી.
 વલવ અલ-કયતો સીરરી શી જીવાલીન,
 લ દુકત વખ-તફત બય-નર રિમાલી.
 વ લવ અલ-કયતો સીરરી ફવકા નારીન,
 લ ખ-મ-દત વન તફત મિન સીરરે હાલી.
 વ લવ અલ-કયતો સીરરી ફવકા મય-તીન,
 લ કામા બે કુદ-રતીલ મયલા તઆલી.
 વમા મિનહા શુહુરન અવ દુહુરન,
 તમુરરો વ તન-કદી ઇલા અનાલી.
 વ તુખ-બેરોની બેમા યાતી વ યજરી,
 વ તોઅ-લીમની ફ અક-સેર અન જીદાલી.
 મુરીદી હીમ વ તીજ વશ-તહ વ ગત્રી,
 વ ઇફ્રિ-અલો મા-નશાઓ ફલ ઇસમો આલી.
 મુરીદી લા તખફ અલાહો રખખી,
 અતાની રીફ-અતન નીલ-તુલ મનાલી.
 તુખુલી શીસ સમાયે વલ અરદે દુકકત,
 વ સાઉ-શુસ સઆ-દતે કદ બદાલી.
 ખીલા-દુલ્લા-હે મુલકી તહતા હુકમી,
 વ વક્તી કબલા કલખી કદ સફાલી.
 નઝર-તો ઇલા બિલા-દીલ્લાહે જમ-અન,
 ક-ખર દ-લ તીન અલા હુકમીત તેસાલી.

વ કુહલો વણી ઇત્ર લલુ કદ-મય વ ઇત્રી,
 અલા ક-દ-ગીન નખી બદરીત કનાલો.
 મુરીતી લા તખદ વાસ્તીન ક મત્તી,
 અઝુમુન કાંતજુન મન-દત્ર કિતાલી.
 દરસ-તુલ મલમો હતા મીરતો કુચન,
 વ નિલ-ગુલ સાઅદા મીન માલલ મવાતી.
 ફનન શી અવલીયા મલ્કાહે મિસલી,
 વ મન શીલ ઇલમે વન તસરીકે હાલી.
 અનલ તસનીયો વલ મખદાન્ય મકામી,
 વ અકદામી અલા કિનુકીર રીખલી.
 વ અખદુલ કાદેરીલ મશહુરો ઇસમી,
 વ જહદો સાહેબુલ અય-નીલ કમાલી.
 અનલ જીલી મોલે-ઈદ દીને ઇસમી,
 વ આલામી અલા રાસીલ જીયાલી.

અસનાદે અહદ નામા.

પયગંબર સલ, ને ફરમાયા હે. જો કાંઈ ઇસ અહદ નામેકો
 સારી ઉમરમે એક મરતબ પરહે, અજગના ખુદા આહે સાથ
 હમાનકે બાવે, ઓર ઉસકે બેદસ્તી હોતેકા મેં કામીન હું, ઓર
 જાખર રહી. કેહતે હે, કે હઝરતસં સુના હે, કે આદમાંકે બદનમે
 ત્રીન હજર ખીમારીયાં ખુદાવે તઆલાને પયદા કી હેં. એક હજર
 ખીમારીયોંકો હકીમ જાનતે હેં, ઓર દવા કરતે હે, ઓર દો હજર
 ખીમારીયોંકો કોઈ નહીં જાનતા, જો કોઈ ઇસ અહદ નામેકો
 અપને અજ રખે, ખુદાવે તઆલા ઉસકો ઉગ ત્રીન હજર ખીમારી-

યેસે નીગાહ રાખે, ઝોર અમુ-અમર રહી, કેલને હે, કે મેને
 હઝરત્તે સુના હે. કે જે કોઈ યમ અહદ નામેકો અપને પાસ રખે.
 તો સાપોમે, ઝોર યીહુદીઆસે અમનમે રહે, ઝોર જાદુ ઉસપર
 ધરધર નહોવે, ઝોર જના. યદ જોયોફી યદ હો-અયે, ઝોર
 અમર ઇમિદો નીખકર ઝોર પાનીસે ઘોકર. કાસો દદમદમે પીલાવે
 તો શિક્ષા પાવે, ઝોર હઝરત્તે જાતુને જજન કરમાતી હે, કે
 મેને હઝરત્તે સુના હે, કે જે કોઈ ધન અહદ નામેકો શરી લાવે,
 હાજન ઉમકો યર આવે, ઝોર ઇસિદો મુશ્ક ઝોર જાફરાનમે
 લીખે. ઝોર મેદકે પાનીમે ઘોકર ત્રીન દીન સુખોહકો કીસીકો
 પીલાવે, ઉસમે ફદમ ઝોર અકલ જ્યાદા હો, જે કુછ સુને યાદ
 રખે, ઝોર જે કે યાદ હો, વેહ કરામોશ નહો, ઝોર અમીરલ
 મોમેનીન કરમાતે હે, કે મેને હઝરત્તે સુના હે, કે જે કોઈ ઇસિદો
 પરહ. ઝોર મુરદોકો બખશે, કબર ઉસકો મશરેકસે મગરેળ તક
 ફરરાખ ઝોર પુર નુર હોવે, ઝોર અગર ઇસકો મુરદોકો કબરમે
 સીરહાનેકી તરફ તાકમે રખે, તો ઉસ મુરદોકો સાત પયગબરોકો
 સવાખ મીલે, ઝોર સવાલ મુનકીર નકીરકો ઉસપર આસાન હોવે.
 ઝોર હક તઆલા ઉસકે લાખ ગજ દાહનેસે, ઝોર ચાલીસ હજાર
 બાંધેસે, ઝોર ચાલીસ હજાર સરસે, ઝોર ચાલીસ હજાર પાઉસે
 અબ્બા દુર કરે, ઝોર કબર ઉસકી કુશાદા હોવે, કે આંખ કામ
 કર ન સકે. ઝોર ઇસ અહદ નામેકી હક તઆલાને એક સુરત
 બનાઇ હે, કે કબરમે પાસ રહે, ઝોર જબ મુરદા ક્યામતકો કબ્રસે
 ઉઠે, તો યે ફરિશ્તા બનકર સામને આવે, ઝોર હુદ્દા બેહિસ્તકો
 લાકર પેહનાદે, ઝોર ખુરાકપર સવાર કરે. હક તઆલા ફરમાવે,
 અય મોમીન, તેરે સાથ અહદ નામા હે. તો ખુશ હો. કે તુને

દુનિયામેં હરરોજ ઇસિકો પરહા હે, આજ ઇસ અહદકો મેં
 વફા કરતા હું, તાજ સરપર રખ. ઓર જામા બેહિસ્તકા પહેન.
 ઓર ખુસક પર સવાર હો, ઓર બે-હિસાબ ઓર બે-અનબ
 બેહિસ્તમેં જા. ઓર જુસકી તુ શઆદત કરે ઉસે બખશુ. જબ
 ઉસ શખ્સકો ઇસ તરૈહસે ખલકત ક્યામતકી દેખે, કે મોંહ ઉસકા
 ચૌધવી રાતકે ચાંદકા-સા હે, ઓર અયસા સામાન હે, ગુલ મચાવે
 કે ઢાનસા પયગંબર હે, યા કોઇ સીદીક ખુઝુર્ગવાર હે, કે અયસી
 ખુઝુર્ગીસે આતા હે, ફરિસ્તા નિગેહબાન બેહિસ્તકા કહેગા, કે યે
 પયગંબર નહીં હે. બંદા ખુદાકા ઓર ઉમ્મત મોહંમદ સલ, કા હે.
 દુનિયામેં અહદ નામા અપને સાથ રખતા થા. ઓર ઉસકા યે
 નુર ઓર બરકત હે, જબ ખલકત વહાંકી ફરીયાદ કરેગી, ઓર
 કહેગી. કે હતની મુદત દુનિયામેં હમ રહે, ઓર અફસોસ કે અહદ
 નામેસે ગાશીલ રહે, ઓર અબ પશમાન હોતે હે, વોહ અહદ નામયે
 મોઅઝઝમ યે હે

અહદ નામા.

—❦❦❦—

ખિસ્મિલ્લાહ હિર રહમા નિર રહીમ.

અલ્લા હુમ્મા ફાતેરીસ સમાવાતે વલ અરદે, આલેમુલ ગયબે
 વસ શહા-હતે હોવર રહમા નુર રહીમ. અલ્લા હુમ્મા ઇન્ની આ-હદો
 ઇ-સયકા શી હાજે હીલ હયાતીદ દુન્યા, બે અન્ની અશહદો અન લા
 ઇ-લાહા ઇસ્લા અનતા વહ-હુ, બા શરીકા લકા વ અશહદો અન્ના
 મોહમ મદન અબ-દેકા વ રસુલોકા, ફલા ત-કેલની હીલા નફસી,
 વ હન્નકો ઇન ત-કેલની હીલા નફસી, તોફર-રેખની હલશ શરરે,

વ તોઆ-એકની મીનલ ખચર, વ ઇન્ની લા અત-તકેસો ઇલ્લા
 ખે રહમતેકા ફગ-અલ લી ઇન-દકા અહ-દન તવફ-ફય તહુ, ઇલા
 યવમીલ કીયામા, ઇન-નકા લા તુખસેકુલ મીઆદ. વ સલ લલ્લાહો
 તઆલા અલા ખચરે ખત્તીકીહી મોહમ મદીવ, વ આલીહી વ અસહા
 ખીહી અજ-મદીન. ખે રહ-મતેકા યા અર હમર રાહેમીન.

અસનાદે દુઆયે સુરયાની.

ખુજુર્ગીને દીન, ઇરિશાદ ફરમાતે હે, કે યે દુઆ નજદીક
 પાક રખ્યુલ ઇન્જિતકે ખહોત મક્યુલ હે, ઝોર ઇસકો પરહનેકી
 ખહોત તરકીખે હે, લેકીન કોઇબી મુશકીલ અમરકે લીયે
 ચાલીસ રોજ તક આ-તુજુ બાદ અજ નમાઝે સુખોહકે યા બાદ
 અજ નમાઝે ઇશાકે ઇસકા વીઈ કરે, તો ઇનશા અલ્લાહો
 તઆલા ઉસકી મુરાદ પુરી હોગી, ઝોર ઇસ દુઆકા વીઈ રખનેસે
 કીસીકા મોહતબ્બ ન-હોગા, ઝોર ઉસકે રોજગારમેં ખરકત હોગી.
 ઝોર અલ્લાહ તઆલાકી ખુશનુદી હાસીલ કરનેકા જરીઆ હોગા,
 યેહ દુઆ પરહનેકે અબ્બલ ઝોર આખીર ફરદ શરીફ તીન, યા
 પાંચ, યા સાત સાત બાર પરહે. ખુદાવંદ કરીમ તમામ દીનદાર
 બાઇઓકો નેક કામ કરનેકી હીદાયત નસીબ કરે. આમીન, સુમ્મા
 આમીન, વોહ દુઆયે મોઅજ્જમ યે હે.

દુઆયે સુરયાની મયે તરજુમા.

અનલ મવજુદો ફત-લુખની તજેદની,
ફર્ન તત-લુખ સીવાઈ લમ તજેદની.

મેં હું મવજુદ સખ મુઝ પાસ આઝો,
મુઝે શાહ રગ સેબી નઝદીક પાઝો,
જો મેરે ગયેરકી રખ્ખો તલખ તુમ,
તો નહીં પાઝો મુઝે જીસ જાપે જાઝો.

અનલ મવજુદો લા તકસુદ સીવાઈ,
કસીરલ ખલકે ફત-લુખની તજેદની.

તુમહારા યા ઇબ્રાહી મેં હું મકસુદ,
ન જુઝો મુઝ ખીન કોઈ ઝોર મવજુદ.
મેં સરજન-હાર હું યે સખ ખલકકા,
જીસે ચાહું કરું એક પલમેં નાખુદ.

અનર રખ્ખુલ લજી યખસા અજાખી,
જમી-ઉલ ખલકે ફત-લુખની તજેદની.

મેં અય બંદે ઇસમ રખતા હું કહહાર,
હરે મેરે ગઝબસે કુલ યે સંસાર.

ચલો દીન રાત મુઝ શાહકે હુકમ પર,
જો આહતે હો ખલાસી મેરે દરબાર.

અનક્ષ મલેકુલ મોહય-મેનો જલ્લા કદરી,
અઝીમુલ મુલકે ફત-લુખની તજેદની.

તુમહારા મેં હમેશા હું કદર દાં,
અગર બસતીમેં હો યા દર ખીયાબાં.
બડી હે બહોત મેરી બાદશાહી,
પકડ ખેંચું મેં શાહોંકા ગીરેબાં.

અનલ માઅયુદો લા તાઅયુદ સીવાઇ,
અનલ જખ્ખારો ફત-લુખની તજેદની.

સચ્ચા માઅયુદ મુઝ ખુઝો અય ઉખ્ખાદ,
ન હરગીઝ ગવૈર મેરેકી કરો યાદ.
મેં ગાલીબ હું મેરા સબપર હુકમ હે,
રખું ગમગીં કીસે રખું કીસે શાદ.

અના લીલ અબદે અરહમો મીન અખીહે,
વ મીન અબ-વય હે ફત-લુખની તજેદની.

કરં ઇતિના રહમ તુમ ઉપર આપ,
ન અયસા કર સકે લાઈ વ માં-બાપ.

ખામર લુ રીજકકી આકર શબ્દો રોજ,
કરં બીમાર પુન્સી જખ ચલકે તાપ.

તજેદની વાહુદન સ-મ દન અઝીમન,
કમીરલ બીરરે ફત-લુખની તજેદની.

મેં જનોં જાન હું આપણી અકેલા,
ન રખતા હું કોઈ ખાદીમ ન ચેલા
કરં એલખાન મેં દર દર ફરદ પર,
ન દેખું કોન પેલલા કોન પીછલા.

તજેદની મુમ-તગાસન લી મુગીસન,
અનલ કલદારો ફત-લુખની તજેદની.

આપ બદે આઓ સખ મુઝ પાસ ફર્યાદ,
અગર તુમખર કરે કોઈ બુલ્મો બેદાદ,
કરં મજલુમકી મેં દસ્ત-ગીરી.
ઉઠાદું દોલતે ઝાલીમકો બરખાદ.

વ અર-કમો ગીન ધંખાદી મન અસાની,
બે-જહલીમ મીનહો ફત-લુખની તજેદની.

કરં આસી ઉપર મેં રહમ શીલહાલ,
ન હું વાએદા ઉસે પરસું વ યા કાલ.

મેરી રહમતકે હું માઝમુર દરીયા,
કહું નૌમીદ ના હોવે યે જુલ-હાલ.

તજેદની શી સવાદીલ લયસે અબદી,
કરીબમ મીનકા ફત-લુખની તજેદની.

અય બદે તુમ ઉંડો પીછલી પહેર રાત,
કરો ઉસ વક્તમેં મુઝસે મનાગત,
તુમદી પાએગે મુજકો બહોત નજદીક,
સુનુંગા મેં તુમહારી પ્યારી વોહ બાત.

તજેદની રહેમત બર-રર રહિશન,
બે-કુલલીન ખલકે ફત-લુખની તજેદની,

અય બદે નામ હે મેરા સં રહમાં,
સુખહો ઓર શામ સબ મેરે હું મેહમાં.
બની આદમ પરીદે જાનવર કો,
મોવાશીક હાલકે પહોચાઉં સમાં.

તજેદની વાસેઅલ લીલ ખલકે ગયરી,
અનલ મજકુરો ફત-લુખની તજેદની.

ફરમ મેરા ખલાયેક પર હે ખીસયાર,
ગરીબોં આજીઝોંકા મેં સચ્ચા ધાર.

કરો મેશ શકર હરહમ હમેશ,
જો સોતે હો યા અમરે હો જો હુશીયાર.

તજેદની સી સુબુદેકા હીના તદ્દક,
૪ હીના તકુમો ફત-હુયની તજેદની.

તુમહી સીજદે મને જતાં પછાડો,
ખડે હોકર હજારાં આહ મારો.
ફુઆ ઉસ વકતમેં હોવેગી મકબુલ;
તુમ અપને કામ હો જગમેં સંવારો.

ઇબ્રાહ લહ-હાનો નાદાની કઝીમન,
અકુલ લખ્ખયક ફત-હુયની તજેદની.

અમર ગમગીં પુકારે તુઝપે અદોહ,
૩ અય મવલા કીયા હે ગમને અબોહ.
કહું લખ્ખેક હાં હાઝીર ખડા હું,
ઉડાહું દરહો ગમકે વોહ ખડે કોહ.

ઇબ્રાહ મુદ તરરો કાલા લા તરાની,
નઝરનો ઇલય-હે ફત-હુયની તજેદની.

જો આવે ગમ-ઝદા મુઝ પાસ નામાહ,
૬ મારે બે-કરાસે વોહ એક આહ.

કરું ઉસપર નીગાહ છુટકો કરમકી,
છુટકો બદે બમસે ખોલ દે રાહ.

અ-તારેફો મંચ યોગી-સુલ ખલકા ગયરી,
સરીઉલ અખજો ફત-લુખની તજોદની.

ખલકકી કોન પુરે મુઝ ખીના આસ,
રહે દીન રાત યું મૌજુદ તુઝ પાસ.
જહમમ આગસે દેવે ખલાસી,
સુધાવે બેહીસ્તકે દુલોંકી ખુશ બાસ.

અ-તારેફો મુન-કેજન ગયરી સરીઅન,
મીનસ હ-લ-કાતે ફત-લુખની તજોદની.

અય બદો કોન હે તુમકો જો ચાહાવે,
સીવા મેરે હલાકીસે છુડાવે.
ન પાઓ, ગયેર મેરે કોઇ દો જહાંમે,
કે મુશકીલકે વક્ત અંદર કામ આવે.

અ-તારેફો મય મકુલ લીસ-શયમે ગયરી,
મકુલ દે મ-કુનો ફત-લુખની તજોદની.

હે અયસા કોન ખલકમેં કરન-હાર,
કરે એકે હર્ફસે આજમકો ઇજહાર.

મેં કાઢીર છું બડી કુદરત હે મેરી,
નહોં મેરે મીસલ ઝીનહાર ઝીનહાર.

આ-તારેકા સાતેરલ લીલ અયબે ગયરી,
અનસ સત તારો ફત-લુખની તજેદની.

બડા સત્તાર છું મેં આલે-મુલ ગયખ,
ધુપાતા છું જનો મરદાંકે કુલ અયખ.
અગર ચાલતે હો ખુશી યા ઇયાદી,
તો કીસકે અગમ મન ખોલો ખીલા રયખ.

ફઇન તાખા તુખતો અજય-હે અખદી,
અનત તખ્યામે ફત લુખની તજેદની.

કરો તુમ યાદ હરદમ રોજે મીસાક,
રહો ઇસ અવદદ પર તુમ કેમ કિશશાક,
મેરી રહગત જો હે સાખિક ગઝખ પર,
કરો ઇસ તોર તુમ તદરીને અખલાક.

વ મમ મીસલી ફ અયના યકુનો મીસલી,
વ લયસા યકુનો ફત-લુખની તજેદની.

કહો કે કેન જગમેં મુઝ જયસા શાહ,
ફહો દેખી હે અયસી આલી દરગાહ,

હુવા નહોં મુઝ મિસલ કોઈ ન હોગા,
હેં લાખોં નામ મેરે હું એક અક્ષાફ.

હલુમ્મા ધલૈયા લા તકસુદ સીવાઈ,
અનલ મકસુદો ફત-લુખની તુજેદની.

અગર ચાહતે હો અય બદો શરફ તુમ,
તો ચલે આઓ શીતાબી મુઝ તરફ તુમ.
કરો શુકરા-નયે નેઅમત દીલોંસે,
ન બેલો ગયેર સેતી એક હરફ તુમ.

અતજકોરો કાય-કાતન ના-દયના સીરરન,
અલમ અસમાકા ફત-લુખની તજેદની.

દુઆ માંગો અય બદો તુમ સુખહો શામ,
ધુપે ઝાલીર મુઝે ફરમાઓ સખ કામ,
ખાન-યેન હેં મેરે માઅમુર બરપુર,
સબી મતલબકો પહોંચાઈ સરંખમ.

ફલા યુનજકા યા અબદી સીવાઈ,
મીનન નીરાને ફત-લુખની તજેદની.

અય બદો સો રહે કયું ઉઠો જગ,
હે આમે દોજખોંકી સખત તર આગ,

છસે ચાહું હસે બખશું ખલાસ્કી,
ન મેરે મયેર કે લામે વહાં લાગ.

૪ લયસા યમલે-કુલ શીર દવસા ગચરી,
અનર રજજાકે ફત-લુખની તજેદની.

નહીં કોઇ ગની કોઇ કલંદર,
જો તુમકો મેહલ દેવે બેહીશ્ન અંદર,
મે હું રજજાકે મુતલક ચા ઇખાદી.
ફઝલસે હું કુસુરો ફુરો કૌસર.

અહલ શીલ ખલકે મંચ-યોઅતી જજલન,
સીવાઇ લયસા ફત-લુખની તજેદની.

ખલકમેં કોન અયસા હે કે બે રંજ,
જીરીબોં પર લુટાવે ચે જરો ગંજ.
ચે મેરી જુદો બખશીશકી સીફત હે.
લુટાનેમેં કરેં ના સાત ના પંજ.

અ તારેફો સાને-રલ લીજ જનબે મયરી,
અનલ ગફફારો ફત-લુખની તજેદની.

આયા હે જગતમેં કોઇ મુઝસા ગફફાર,
મુલામોંકે મુનાહ બખશે જો લક બાર.

મેં બખશીશ યાર હુ જીનો બશરકા,
વલે મુશરીક ન-બખશુ ગા મે ઝીનદાર.

સ અગરો લીલ દખાદે વ લા કખાલા,
ગદાતલ હશરે કત-બુખના તજદની.

બખશ ડાલુ કરાઈં મે યુનાદા,
હશરકે દીન મખોડા હુ પનાદા,
ન કોઈ જર સકે ઇમ બખ પર દમ,
ન કોઈ વહાં કર સકે કિસ વક્ત નાદા.

વ અક-રમે મંચ ચારાંદા બેલા દિસાખીન,
અનલ વદ-દાખો કત-બુખની તજદની.

જુસે ચાહું ઉસે હું બહોત તાઝીમ,
ખખને બે અદદ બખશું જરો સીમ.
મે હુ વહલાય મેરા લુખ હે આમ,
બે કેહના હુ હરફ અગ રાહે તફીમ.

હુ અગ જોગની વ-લમ તરકત નો મીસલી,
બ લસનો તરાહો કત-બુખની તજદની.

અબ બાંદે કર તુ મુઝસે આશનાઈ,
હસીસે પારેગા ઇજગલ બડાઈ,

ਨਹੀਂ ਮੇਰੇ ਭੀਸਲ ਹੋਨਾਂ ਜਥੇਮੇ,
ਕਥੀਥਾ ਨਹੀਂ ਖੁਝੇ ਨਾ ਘਾਪ ਮਾਠ.

ਕ ਅਕ-ਰੇਮੋ ਮੰਧ ਧਰੁਯੋ ਧਰੈਯਾ ਧੌਦਨ,
ਲੀਯਲ ਖਕਰਾਮੋ ਕੁਤ-ਲੁਘਨੀ ਤਯੋਦਨੀ.

ਅਧ ਘਟੇ ਧੌਦ ਮੇਰਾ ਰਘੁ ਤੁ ਧੀਲਮਾਂ,
ਕੁੰ ਸਯ ਸਯਨੀਯਾਂ ਤੇਰੀ ਮੇਂ ਆਸਾਂ,
ਕਰਮ ਮੇਰਾ ਛੇ ਸਾਰੇ ਅਛਕ ਪਰ ਆਮ,
ਅਧਸ ਰਘੁਤਾ ਛੇ ਕਯੁੰ ਆਤੀਰ ਪਰੇਸ਼ਾਂ.

ਲੀਯਲ ਆਲਾਯੋ ਵਨ ਨੇਅਮਾਯੋ ਧਨਦੀ,
ਲੀਯਲ ਅਧਰਾਤੋ ਕੁਤ-ਲੁਘਨੀ ਤਯੋਦਨੀ.

• ਅਧਸਨਾ ਨੇਅ-ਮਤਾਂਕਾ ਛੇ ਮੇਰਾ ਕਾਮ,
ਮੇਂ ਸਾਰੇ ਅਛਕੋ ਦੋਤਾਂ ਛੁੰ ਧਨਆਮ.
ਮੇਰੀ ਅਧਰਾਤ ਛੇ ਜਰੀ ਛਮੇਸ਼ਾ,
ਮੇਰੇ ਮੋਢਤਾਯ ਛੇ ਅਸ ਆਸ ਔਰ ਆਮ.

ਲੀਯਲ ਦੁਨਾ ਵ-ਮਾ ਸੀਛਾ ਜਮੀਅਨ,
ਲੀਯਲ ਮ-ਮ-ਕੁਤੋ ਕੁਤ-ਲੁਘਨੀ ਤਯੋਦਨੀ.

ਮੇਂ ਛੁੰ ਅਛਾਛ ਔਰ ਸਯ ਮੇਰੇ ਛੇ ਘਟੇ,
ਅਛੇ ਮੁਖ ਛਾਛਕੇ ਛਰ ਮੁਖ ਛੁੰਦੇ,

મેરે દરબાર બીન તુમ કહો ન બબો,
નહો તુમ ચાર આંખો સાથ અધી.

અ તારેકો મલ લહુ ધસિ-મુન ક ધસિમી,
અનર રહમાનો ફત-લુગની તજેહની.

મેરા હે નામ સખ નામોસે બેહતર,
જુએ લાયેક હેં સખ અવસાહ બેહતર,
મેં હું રહમાન સખકો બખસતા હું,
ગદાકો નાન ઓર શાંહોંકો અફસર.

અ નસ્ત્રાહ હુલ લજ લા શયયા મીસલી,
અનર દેયાનો ફત-લુગની તજેહની.

મેં અજ્ઞાહ બે મિસ્લ હું મીસ્લસે પાક,
મીલાહું મુદ-દહકો ખાક હર ખાક,
મેં હું હાકીમ ચક્કાહ હુકમ સખપર,
મેરે મહકુમ હે ચે અરઝો અફલાક.

અનલ મલે-ફલ મુલુકો વ મુલ્લો મુલકીન,
લીયલ મીરાસો ફત-લુગની તજેહની.

ચે સખ સુજતાં મેરે નાયેબાં હેં,
અગર હેં હાઝીરાં યા માયેબાં હેં;

મેરી દરગાહકે જરૂમ કસ હેં,
અગરચે અપને ઘરકે સાહેબાં હેં.

અના અફ નદ દુહરા વ કળલા કળલીન,
વ બાબ-દલ બાબદે ફત-લુગની તજેદની.

ફનાકી જામ ખલક ઉપર ચલે બાવ,
તબી ઉડ જાયેં સખ જંગલ નદી નાવ,
રહે બાકી હમારી બાદશાહી,
અરે ઇન ગાશીયોંકો કોઈ સમઝાવ.

અનલ વહલામેા યા અબદી સરીઅન,
વ શીયલ અહદે ફત-લુગની તજેદની,

શીતાબી તાલીઓંકો હું મેં મતલુબ,
વધાયે અલદ મેરા ફેઅલ હે ખુબ.
મેરે અવસાફ જો તુમકો સુનાવે,
ચેહી સોહો કલમમેં સખ હેં મકતુબ.

અનલ ફરદુલ મુદબ-બેરો ફવકા અરશી,
બેલત તકલીફે ફત-લુગની તજેદની.

કાયા હું ખલકી મેં આપ તકદીર.
હેં મેરે હુકમસે તકદીમે તાખીર.

અરશસે ફરશ લગ મેરા હુકમ હે,
કરે એક આનમે ધનિદો તમમ-યુર.

અનર રખ્ખુલ લજ્જ લા જુલમા ધનિદી,
વ લસતો ઉચુરો ફત-લુખની તજ્જેદની.

મેં રખ્ખુલ આલમી હું જુલમસે દુર,
કરે મેં જાલીમોંકો ખારો રનજુર,
સદા મઝલુમકી સુનતા હું ફર્યાદ,
ગરીબી આજી હે મુજકો મનજુર.

ખ-લકતો મોહમ-મદન તુરન કદીમન,
લહુલ બુશરા ફત-લુખની તજ્જેદની.

મોહમદ મુસતફા હેં જાતકે તુર,
નહીં એક આન વોહ મુઝ કુર્બસે દુર,
કીયાં ઉતકે સખખ યે સખ જહુરા,
મેં હું નાઝીર વોહી મેરે હેં મંજુર.

વ યશ-ફરોશીલ ખલાયેકે યવમા હશરીન,
ઓશફ-ફરોશી હે ફત-લુખની તજ્જેદની.

મોહમદ મુસતફા રોજે ક્યામત,
કરેગે જુમલા આલમકી શફાઅત,
વોહી મહબુબ મેરા બે શુબા વ શક.
ફરમા ઉસકો રાઝી બે નીહાયત.

તલકીન પરહનેકા બ્યાન.

સૈયતનો દફન કરનેકે બાદ કિબલેકી તરફ મોંહ કરકે, ઉસકી કબર પર, સીરહાનેસે પાચેંતી તક, લોટેસે ત્રીન વક્ત પાની ડાલે, ઓર યે દુઆ પરહતા જાવે.

“ મકલ્લાહો, સરાહો, વ બર-ર દલ્લાહો મદ-જાઆહો, વ જાઅ-જલ જાનતા મસવાહો. ”

છમકે બાદ કબરકે સીરહાને બેઠકે કબરની તરફ મોંહ કરકે, ઓર કિબલેકી તરફ બાજુ કરકે યે તલકીન પરહે.

તલકીન.

ખિસ મીક્કા હિર રહમા નીર રહીમ.

લા-હવાહા મલ-તલાહો મોહમ-મદર રસુલુલ્લાહ, લા-હવાહા
મલ-લતાહો વલ-દહુ, ત્રા શરીફા લહુ, લહુત મુલકો, વ-જ-હુલ
હમદો, થોહમ વ થોગીરો વહોવા હૈયુન, દાયેમુન, કાયેમુન, કાદેરન,
કાદેરન, આદેલુન, લા યનામો વલા યમુનો, વલા યફુતો, વલા યહુલો,
વલા યજુલો, અ-અ-દન અ-અ-દા, જુલ જલામે વલ ઇક્રામ,
મે-ચદેહીલ ખયર. વહોવા અલા કુલ્લે શય-ઈન કદીર. કા-લલાહો
તઆલા કુલ્લો નફરીન જાપે-કતુલ મૌત. વ ઇતમા તોવફ-ફવના
હજુ-રકુમ યૌમલ કિયામા. હમન ઝોહ-ઝેહા અનીન-નાર, વ ઉદ-
મેલલ જમા. ફકદ ફાજા વમલ હયાતુદ દુન્યા ઈલા મતાઉલ

ગુરુ, મા ઇન-દુમ યન-દુદો વમા ઇન-દલાહે ગાક, કુલ્લો ચચઇન
હાલેકુન ઇલા વજ-હા, લહુલ હુકમો વ ઇલય-હે તુર જઉન. કુલ્લો
મન અલય-હા ફાન, વ યખકા વજહો રખમેકા જુલ ગલાલે વલ
ઇકરામ. ઇનકા મૈયેતુન વ ઇન-નહુમ મૈયેતુન, સુમ્મા ઇન-નકુન
યોમલ ક્રિયા-મતે ઇનદા રખમે-કુમ તખ તસેમુન.

(અગર મૈયત મરદ હોવે, તો અવસા કહે,)

યા અખદલાહ, દખને અ-મ-તીલાહ, ઉજ-કોરલ અહ-દલ
લજ ખરજ-તા,

(અગર મૈયત ઓરત હોવે, તો અવસા કહે.)

યા અ-મ-તલાહ, ખીનતે હજ્વા.

ઉજ-કોરીલ અહ-દલ લજ ખરજ-તે.

મીન દારીદ દુન્યા, ઇલા દારીલ આખેરાહ. વહોવા શહા-દતો
અન લા-ઇલાહા ઇલ-લલાહો વ અન્ના મોદમ-મદર રસુલુલાહ, વ
અન્નલ જન્નતા હકકુન, વ અન નન નારા હકકુન, વ અન્નલ
મવતા હકકુન, વ અન્નલ કખરા હકકુન, વ અન્નલ મુન-કરા વન
નકીરા હકકુન, વ અન્નલ સુવાલા હકકુન, વ અન-નલ જવાબાહકકુન, વ
અન્નલ હીસાબા હકકુન, વ અન્નલ મીઝાના હકકુન, વ અન્નલ બાઅસા હકકુન,
વ અન્નલ હવદા હકકુન. વ અન્નલ કિસાસા હકકુન, વ અન્નલ
શહા-અતા હકકુન, વ અન્નલ સિરાતા હકકુન, વ અન્નલ હશરા
હકકુન, વ અન્ના રો-ય-તલાહે તઆલા શીલ જન્નતે, લિલ મોમે
નીના હકકુન, વ અન્નલ સા-અતા આતે-યતુલ લા-રયબા શીલા, વ
અન-નલાહા યખ-અસો મન શીલ કુખુર, વ અન્નકા રદીતા બિલાહે
રખ્યન વાહેદન, વ બિલ ઇસલામે દીનન, વખે મોહ-મદીન સલ
લલાહો અલય-હે વસલમ, રસુલન નખીયા હાજ અવસો મંઝેલીન

મીમ મનાઝેલીલ આખે-રા. વ આખેરા મનાઝેલીમ મીમ મનાઝેલીદ
 દુન્યા અલ ફાનીયા. કમા કા-લલાહો તઆલા શી મોહ-કમે કિતા-ખીહીલ
 અઝીઝીલ હકીમ. મીનહા ખલક-ના-કુમ, વ શીદા નોમ-દોકુમ, વ
 મીનહા નુખરે-જેકુમ તા-રતન હખરા. અલ આના યાતી-કલ મ-લ-કા
 નીલ કરીમા-નીલ મોઅક-કલા-નીલ મોહા-સેખાન. ફલા યુઝે આકા,
 x

વલા યુર હેઆકા, વલા યર-આકા, વલા યહુ-લાકા, ફર્ધન નહોમા
 x x x

ખલ-કુમ મીન ખલ-કીલાહો તઆલા. ફ-ઈગ્ન સઆ-લકા, મર રખ્ખોકા,
 x x

વ મન નખીયોકા, વ-મા ઈમામોકા, વ-મા દીનોકા, વ-મા કીખ-લતોકા,
 x x x

વ-મા ઈખિવા-નોકા, (અગર ઔરત હોવે, તો જહાં યે નીશાની વાલે
 x x

હરફ કા, લીખ્ખે હેં વહાં કે, પરહે.) ફકો-લીલાહો રખ્ખી, વ મોહ-
 મદુન નખી, લલ કુરઆનો ઈમામી, વલ કાઅ-ખતો કિખ-લતી, વલ
 ઈસલામો દીની, વલ મોઅ-મેનુના વલ મુરલે-મુન. કુલ-લહુમ ઈખ-
 વાની અલા જલેકા ખોલેક-તા, વ-અલા જલેકા હોઈ-ઈતા, વ-અલા
 x x

જલેકા મુત-તા, વ-અલા જલેકા તુખ-અસો, ઇનશા અલાહો તઆલા,
 x

વ અનતા, મીનલ આમેનીન. (અગર ઔરત હો, તો જહાં યે નીશાની
 x x

વાલે હરફ તા, લીખ્ખે હેં. વહાં તે, પરહે) સમ-મ-ત-કલાહો તઆલા
 ખીલ કવલીસ સાખેત. અલા હુમ્મા સખ્ખેત-હો ખીલ કવલીસ સાખેત.

ગોસાબ-ખેતુલા હુલ લજના આ-મનુ ગિલ ક્વલીસ સામેત, શીલ
હયાતીદ દુન્યા વ-શીલ આખેરા, યા ઐયો-તોહન નફસુલ મુ-ત-મખમા
તુર જેઠ ધલા રખમેકે રાદી-અતમ મરદીયા. ફદ-ખુલી શી ધખાદી, વદ-
ખુલી જનતિ, અલા હુમ-મગફેર, લે અહ-લીલ કુખુરે, મીનલ
મોઅમે-નીના વલ મોઅ-મેનાત, વલ મુસ્લેમોના વલ મુસ્લે-માત,
વજ અલીલા હુમા શી કુખુ-રે હેમુદ-દીયા, વન-તુર, વલ ફેસ-હતા
વસ-સુરર. વલ બહ-જતા વલ હુખુર, વલ મગફે-રતા અલા અલલીલ
કુખુર, ધન-નકા, મલેકુન, રખુન ગઢુર રહીમ. દાઅવા-હુમ શીરા
સુખલા-નકા, અલા હુમા વ તહૈયતો-હુમ શીહા સલામ, વ આખેરા
દાઅવા-હુમ અનીલ હુમ્દો લીલાહે રખીલ આ-લ-મીન.

હઝરત પીર મૌલાના સૈયદ અબ્દુલ કાદીર જલ્લાની રહ, કે ૧૧ નામકી ફઝીલત.

હઝરત ગૌસુસ સકલેન કદ. કે ગ્યારા નામે મુબારકકો કોઈ કામકી
નિયતસે એકસો ગ્યારા મરતબે, ઇશાકી નમાઝકે બાદ પરહે. ઓર રહે
પાકફી તરફ મુત વજળ હોવે, તો હાજત બર આવે. અબ્વલ વ
આખીર દુરુદ શરીફ ગ્યારા મરતબે પરહે. વોહ નામે મુબારક યે હે.

સયદ મોહયોદ-દીન અમીરુલ્લા, શેખ મોહયોદ-દીન હુસુલ્લા,
 આવલીયા મોહયોદ-દીન અમાનુલ્લા. મવલાના મોહયોદ-દીન નુરુલ્લા,
 ગઝોસ મોહયોદ-દીન કુતબુલ્લા, સુલતાન મોહયોદ-દીન સમુદુલ્લા,
 ખાગ્ન મોહયોદ-દીન ફરમાનુલ્લા. મખદુમ મોહયોદ-દીન ખુરદાનુલ્લા.
 દુરવેશ મોહયોદ-દીન અમાનુલ્લા. મીસકીન મોહયોદ-દીન કદ-દ-સુલ્લા.
 ફકીર મોહયોદ-દીન શાહે-દુલ્લા, અગેસ-ની, અગેસ-ની, અગેસ-ની,
 વમ-દુદની, વ અદરેક-ની, શી ક્લાયે કુલ્લે હા-જતી, વફ-તહ લી,
 અલલ મખલુકીન, યા કુતબો રખમાની. યા ગઝોસો સમદાની, યા
 મહબુબ મુખહાની. સુલતાન. મીરાં મોહયોદ-દીન અબુ મોહમ્મદ
 શાહ અબદુલ કાદીર જુલાની, કદ-દ સલ્લાહો સીર રહુલ
 અઝીઝ, વ સલ લલ્લાહો અલા ખયરે ખલ-કીહી મોહમ મદ્દોવ,
 વ આલીહી, વ સહખીહી અજ-મખન, ખે-રહ મતેકા યા અર
 હમર રાહેમીન.

ઈસલામી બારા મહીને નામ ઓર

ઉનકે ફઝાયેલ.

૧ મોહર્રમ, ૨ સહર, ૩ રખીલ અવ્વલ, ૪ રખીલ આ-
 ખીર. ૫ જમાદીલ અવ્વલ, ૬ જમાદીલ આખીર, ૭ રજબ.
 ૮ શાઅબાન, ૯ રમઝાન, ૧૦ શવ્વાલ, ૧૧ જુલકદ, ૧૨ જુલજ.
 ૧ મોહર્રમુલ હુરામ-યાને અરબયે ઝમાને બહેલીયત-મેંબી

જુદાલ વ કીતાલકો હરામ જનતે થે, ઓર ખજતીદાયે સને હીજરી
ઇસ મહીનેસે હે. કયું કે હઝરત મોહમ્મદ સલ, ને હીજરતકા ધરાદા
ઇસ મહીનેસે ફરમાયા થા.

ઇસ મહીનેકી દસવી તારીખ ખહોત ખુજુર્જ હે, કયું કે ઉસી
તારીખકા હઝરત ઈમામ હુસેન રહી, શહીદ હુયે, તારીખ ૯ ઓર
૧૦ વીકે રોઝે રખના સવાબે અઝીમ હે, ઓર ઉન રોઝોંકા ઇફતાર
રોઝદારોંકા કરાનાબી અજરે અઝીમ હે, યાને દસ હજર ફરીશ્તોંકી
ઇબ્નાદતકા, ઓર દસ હજર હાજીયોંકા, ઓર દસ હજર શહીદોંકા,
સવાબ હાસીલ હોતા હે.

યે મહીનેકા ચાંદ દેખકર સુરયે રહમાન પરહે.

સ-ફ-ફલ મુઝફ-ફર-યે નામ ઇસ લીયે રખ્યા ગયા, કે
ખાઝે અરબ આપની જાયે સકુનત ખાલી કરકે ચલે જતે થે, ઓર
મોસીમે ખીજાંબી થી,

તા. ૨૭ કે આદ શમે દો-શંખાકો ચાં હઝરત સલ, ને હઝરત
સીદદીક રહી, કે હમરાહ મહીનેકો હીજરત ફરમાઇ, ઓર ત્રીન રોજ
તક, ગારે સુરમે રેહકર, ચહાર શંખાકી શામકો મહીનેકો રવાના હુયે,
ઇસલીયે આખીરી ચહાર શંખા (ખુધ) કો મુસલમાન ખુશી કરતે હેં.

યે મહીનેકા ચાંદ દેખકર સુરયે યાસીન પરહે.

૩ રખીઉલ અન્વલ—યે નામ મુકરર કરનેકે વક્ત, શુરૂ
ફસલ રખીકા થા, ઇસલીયે યે નામ રખ્યા ગયા.

ઇસ મહીનેકી બારહવી તારીખ દો-શંખાકે રોજ વીલાદત હઝ-
રત મોહમ્મદ સલ, કી હુઈ. ઓર ઉસી તારીખ વફાતબી હુઈ.

યે મહીનેકા ચાંદ દેખકર સુરયે મુજાદેલા પરહે.

૪ રખ.ઉલ આખીર-ઇસ માલકા નામ મુકરર કરતે વક્ત ફસલે રખીકા આખીર થા, ઇસલાંચે યે નામ રખ્યા ગયા.

યે મહીના હઝરત પીરાન પાર સાહેબકા કેહલાતા હે. ઓર તા. ૧૦ વીંકી શમકા ગ્યારહવીં. ઓર તા. ૧૭ વીંકી સત્તરવીં, કી-ગતી હે.

૫ મહીનેકા ચાંદ દેખકર, સુરતુલ મુલક (તખારક) પરહે.

૫ જમાદીઉલ અવ્વલ-ઇસ મહીનેકી ઇયતીદામેં સરદીકા મોસીમ થા, ઇસલીયે યે નામ રખ્યા ગયા.

ઇસ મહીનેમે કોઇબી અમલીયાત પરહના નીહાયત ફાયેદા બખ્શતા હે. ઇસ મહીનેકા ચાંદ દેખકર, શમે અવ્વલમેં બીસ રક-આત નમાઝે નશીલ પરહે. હર રકઆતમેં બાદ, અલ હમ્દકે, સુરયે કુલહો વધાહ, ગ્યારા મરતબે પરહે, બકા સવાબ હે.

૬ જમાદી-ઉલ આખીર-ઇસ મહીનેકી આખા મેં મોસીમે બરફ થા, ઇસલીયે યે નામ રખ્યા ગયા.

ઇસ મહીનેકા ચાંદ દેખકર, અસહાબે કીરામ, બારા રકઆત નમાઝ પરહતે થે. ઓર આખીરકે દસ રોઝે રખતે થે.

ઇસ મહીનેકા ચાંદ દેખકર, સુરય મુદરસર પરહે.

૭ રજ-થુલ સુરજજબ-યે મહીના મોઅઝઝમ હોનેકે બાએસ અહલે અરબ ઇસકો શહરસ્લા કેહતે થે, ઓર તાઝીમ કરતે થે, ઇસલીયે યે નામ રખ્યા ગયા.

આં હઝરત સલ, ને ફરમાયા. કે જન્નતમેં એક નેહર હે, ઉસકો રજબ કેહતે હે. ઉસકા પાની દુધસે બ્યાદા સુફેદ હે. ઓર સોહસે બ્યાદા મીઠા હે. પસ જો કોઇ ઇસ 'મહીનેમે' ગોઝે રખ્યા, તો અસ્લાહ તઆલા ઉસકો ઉસ નેહરકા પાની પીલાયેગ.

ઇસ મહીનેકા ચાંદ દેખકર, હઝરત સલ, હાથ ઉઠાકર ચે
દુઆ પરહતે ચે. “અલ્લા હુમ્મા બારેક લના ફી શહરા રખા, વ
શાખાન વ રમદાન.”

ઇસ મહીનેકી તા. ૨૭ કો આં હઝરત સલ. કો, મેઅરાન
હુમ, ઇસ રાતકી ઇખાદત, રોઝા નમાઝ મકબુલ હે.

ઇસ મહીનેકા ચાંદ દેખકર, સુરચે હા, મીઝ, એન, સીન.
કાફ, પરહે.

૮ શાઅબ્બાનુલ મોઅઝઝમ-પુઝુર્ગી ઇસ માહકી નીલાયત
હે. ખુદવદે આલમ બંદોં પર રીજક વગેરા, ઓર તમામી ઉમુરાતે
આલમ જુદા જુદા મુકરર હોતે હે. ઇસલીચે ચે નામ રખ્યા ગયા.

ઇસ મહીનેકી તા. ૧૪ વીંકી શબ્દો શબ્દ બરાત હે. ઓર
સોનેવાલા ઇસ નેઅમતસે મહરમ રેહતા હે. તા. ૧૪ ઓર તા. ૧૫
કો રોઝા રખના બેહતર હે.

ઇસ મહીનેકા ચાંદ દેખકર, સુરચે સાર પદહે.

૯ રમઝાનુલ મુબારક—ચે મહીના માખુજ હે રમઝસે.
જસક! માએની જલનેકી હોતી હે. ચે નામ મુકરર કરતે વક્ત
ઝમાના ગરમીકા થા, ઇસ મહીનેકી બરકતસે બંદેગાને ખુદાકે
શુનાહ જલ જાતે હે, ઓર રોજ કુશાદા હોતી હે. ઇસકો માહે
સીયામ બી કેહતે હે.

ઇસ મહીનેકી સરદારી સબ મહીનોંપર હે, ઇસ મહીનેકે રોઝે
ફરઝ હે; ૨૭ વીં શબ્દો શબ્દ કદર હોતી હે. ઉસ રાતકી ઇખાદત
બહોત અજરે અઝીમ રખતી હે. કુરઆને શરીફ ઇસી માહમેં
નાઝીલ હુવા.

૧૦ શબ્દાકુલ મુકરમ—શબ્દાલકે માખને ઉઠાને ઝોર મોકુફ કરને કે હે. કયુકે અરખકે બાશીદે ઇસ મહીનેમેં સયરો શીકાર કરતે થે, ઝોર મકાનસે બાહર જાયા કરતે થે, ઇસલીયે થે નામ, યાને ખુશીકા મહીના હુવા. તા. ૧ લી કો ઇદ મુબારક હે.

ઈસ મહીનેકી દુસરી તારીખસે છે રોઝે રખના અફઝલ હે. હર રોઝેકા સવાખ હજર રોઝોં કે સવાખ બરાબર હે, ઝોર ફર માયા રસુલ સલ, ને કે, છે રોઝે રખનેવાલા ઇસ સાલમેં જો કોઈ મરજાવે, તો શહીદકા રૂખા પાવે,

ઈસ મહીનેકા ચાંદ દેખકર, સુરયે ફતેહ પરહે.

૧૧ જી-ક-દ-તુલ હુરામ—યાને બેઠનેવાલા. અહલે અરખ ઇસ મહીનેમેં જુદાલ ઝોર કીતાલસે બાઝ રેહતે થે. ઝોર ઘરોમેં આરામ લેતે થે.

ઇસ મહીનેમેં હર જુમઆકો ચાર રકઆત નમાઝે નશીલ પરહે. હર રકઆતમેં બાદ અલહામ કે ૨૧, બાર સુરયે. કુત્તહો બદલાહ પરહે, તો સવાખ હજ, ઝોર ઉમરાકા હોતા હે. ઝોર દો-શબ્દેકા રોઝા રખનાબી અફઝલ હે.

ઈસ મહીનેકા ચાંદ ખકર, સુરયે તુન પરહે.

જી-હ-જ-તુલ હુરામ—એક બાર હજ કરના. ઝોર સાલ, ઉસપર કામીલ હોતા હે. જોયા થે માહ સાહેબે સાલ હે.

અરફેકા રોઝા યાને તા. ૯ હજકે રોજકા રોઝા રખનેસે એક બરસકે સુન્નાહ બખશે જાતે હે, તા. ૧૦ વોકો યાને ઇદકે રોઝ, સદકા મીસકીનોંકો દેના, સવાખે હજ ઝોર ઉમરાકે બરાબર હે.

ઈસ મહીનેકા ચાંદ દેખકર સુરતુલ હજર પરહે.

अथान गुनाहे सगीरा, व कभीरा.

मुसलमानो. अथ जोशे दीलसे सुनना याहीये, के जयसे
 अरक न भगवानके अंगलाने इरज हें, गुनाहोंसे दुर रेखनाभी इरज
 हे. गुनाहों याजे कभीरा याने अडे. उनके करनेसे अजगज होमा,
 अजर तोया नकरे. और याजे सगीरा हें, उसके करनेसेभी
 अजगज होमा, पर थोडा. अथ गुनाहे कभीराका अथान करता हुं.
 शीर्ष पुद्गलसे करना; यतीमोंका भाल आना, कीसी औरतके जुटी
 तोहमत मीनाका करनी; हो अद कारीरोंके जंगसे लागना, शराब
 पीना, जुद्ध नादक करना. अपने तर्ज गय-रोंसे अच्छा जनना,
 पुद्गलसे पीछे न करना, भसायेकी जेड, भेटी पर नजरे पड़ करना,
 पुद्गलका रदमाये ना-कभीह होना. कीमीसे वाज्जेता करके वक्ष न
 करना. कीसीका अमानतमे भीयानत करना. पुद्गल इरज तरक
 करना, “कुरआने शरीफ” परहेके लुल जनना, शहादत छकडी
 छुपाना, शहादत जुटी देना, जुट भोलना, पुसुसपर कसम जुटी
 आना. उससे कीसीका भाल या जन, या दुरमत जाती रहे.
 कसम पुद्गलके नामके सीवा और कीसीकी आना, और सीजद
 कीसीको सीवा पुद्गलके करना, जुमआकी नमाज तरक करना, हमेशा
 जमाअत तरक करना, मुसलमानोंको कारीर केहना, कीमीका जीला
 सुनना, जेरी करना, खद लेने हते कम तोलना, मालीमोंकी
 पुत्रामद करना. अथान आना. कजीया नाहक इयसल करना, मोल
 सुद्गलके पीछे जगरहस्तीसे कम देना, लडकोंसे पुरा काम (लवानत) करना,
 छपेजकी छालतमे अयती जेड, या पांहीसे सोहयत करना, अना
 जमी गीरानीसे पुत्री होना, कीसी गयेर औरतसे पस भीखवत

મેં બેઠના, જનવરોંસે જીભાચ્છ કરના, જીવા યા સદા, સખેલના, કાશીરોંકી
 રસમેં પસંદ કરના, તુજીમીકી બાતોંકો સચ્ચા જનના, દાઅવા અપની
 ધબ્બાદત યા તકવાકા કરના; મુરદેપર પીટના, પુકારકે રોના, ખાનેકો
 પુરા કેહના, નાચ દેખના, બાજોંસે સુનના, ધબ્બાદત લોગોંકે દીખલા
 નેકો કરના. કીસીકે બરમેં બે ધજ્જત ચલે જના, કીસીકી મસખરી
 કરકે બેહુરમત કરના, ગુનાહ ધનકે સીવાં ઓર બહોત હેં, ગરજ
 સખ ગુનાહોંસે દુર રહે. ઓર તૌબા કરતા રહે. હદીસે શરીફમેં
 આયા હે, કે મુસલ-માન વોહ શખ્સ હે, કે જસકી જખાનસે ઓર
 હાથસે કીસીકો ધજ્જ નહો. ધનિસાનકો લાજીમ હે, ઓર લાયેક યું હે
 કે, અપને તઈ લીહાજ કરકે સખસે પુરા આપકો જાને; ઓર કીસીકો
 પુરા નજાને. ઓર કીસીકા અયેબ તલાશ ન કરે. પસ બગેર તલા
 શકે અગર અયેબ કીસીકા માલુમ હો-જાયે, તો નરમીસે ઉસે નસીહત
 કરે, લેકીન ફઝીલત ન કરે. ઓર રસવા ન કરે, હક-તઆલા સખકો
 નેક અમલકી તવરીક દે.

આમીન.

ગઝલ.

(ખનાવનાર-મૌલવી સૈયદ તુરફીન રીફાઈરહ સાહેબ)

તેરા જલવા હે નજરોંમેં સમાયા,
 જંબર દેખા નઝર તુહી તુ આયા.
 મીટાયા હસ્તીયે મોવ-દુમ અપની,
 ફના હોકર બકાસા લુલ્હ પાયા.
 તસદ્દુક તુઝપે જાન અય મેરે રહબર,
 મુઝે મતલુબસે તુને મીલાયા.
 સરા-સીમા યા હર સુ જસ્તગુ-મેં,

બ-ઉજલત કલ્પને મુઝદા સુનાયા.
 નખીકો જસને દેખા રખકો દેખા,
 તજલાયે અહદ અહમદમેં પાયા.
 વોહી હે કસરે તનમેં જલવા-આરા,
 નશાં અગયારકા મુતલક મીઠાયા.
 છુપે થે લાખ પરદેમેં જો સાહેબ,
 નીમાહે શૌકને લેકીન દીખાયા.
 તલન-તુફસે મેરે પીરે મુગાંને,
 પ્યાલા સીરરે વહદતકા પીલાયા.
 વુકુરે ઇસ્કે અહમદને સરાસર,
 મુઝે મસ્તાના વ શયદા બનાયા.
 મુનઝર તુર હે અચ તુર હર સુ,
 ઉસીકા તુર હે સખમેં સમાયા.

મુનાઝત.

હાથ ઉઠાયે હેં હમ ઇલાહીનકે લીયે,
 હો કુમુલ અચ ખુદા મુસ્તહાકે લીયે. ૧
 બહરે હસનેન હાસીલ હો ઉમ્મીદે દિલ,
 મુશ્કીલ આસાં હો મુશ્કીલ કુશાકે લીયે. ૨
 કોઇ ગમગીન ન આલમમેં બાકી રહે,
 ખયર હો સખકી ખયરલ-વરાકે લીયે. ૩
 હમપે રહમતકી રખ તુ હમેશા નઝર,
 અચ ખુદા ચશમે શાહે હુદા કે લીયે.

એક સહારા ફક્ત તેરી બખશીશકા હે,
 કુછ નહીં સાથ રોઝે જઝાકે લીયે. ૫
 બક્ષ દે સખ ગુનાહેં તુ 'સૈયદ' કેળી,
 તેરે મહબુબ ખયર-વરાકે લીયે. ૬

રૂબાઈ.

યા સાહેબુલ જમાલે વ યા સૈયેદુલ બશર,
 મીન વજહે કલ મુનીરો લકદ નવ વરલ કમર.
 લા યુમ કેનીસ નનાઓ કમા કાના હક કહુ,
 બાદ અજ ખુદા ખુઝુર્ગ તુઈ કીરસા મુખ્તેસર.

અલહમ્દો લીલ્લાહ, કે ચેહ રીસાલા 'હદીયતુલ મુસ્લેમીન યામેં
 ખુર્રીયાતે દીન.' તમામ હુવા. ખુદાવંદ કરીમ કુબુલ કરે, મકબુલે
 રસુલ કરે, જે કોઈ ઇસિકો પરહે, વોહ ઇસ આસી પુર મઆસીકે
 હકમેં દુઆયે ખયર કરે, યા ઇલાહી તુફલસે તેરે હખીબકે, ઓર
 હસકી આલ ઓર અસહાબકે, તમામ મુસલમાનોંકા નેક તવશીક
 અત્તા કર, જે હુરમતે સૈયદુલ મુરસલીન, વ ખાતેમુન નખીઇન. સલ
 વલ્લાહો અલયહે વ સલ્તમ, આમીન, આમીન. યા રખ્ખુલ આલમીન.

તમામ શુક.

એમ. એસ. અલી કાદરી.

બનાવનાર તથા છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર.

મીર સૈયદઅલી કાફરી બીલીમોરીઆ.

પ્રસિદ્ધ કરવાનું દેખાણું—દેગડી સ્ટ્રીટ—બીલીમોરા.

મુરત ચઉઠાના પુલ ઉપર પાણીની ટાંકી પાસે આવેલા “શંકર”

પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં નારાયણરાવ લક્ષ્મણરાવ નીકમે છાપ્યું.

ખુશ ખખર !!

ખુશ ખખર !!

અમારી પાસે નીચે લખેલી કિતાબો તથા એ સિવાય બીજી પણ મલશે. એક કાર્ડ લખવાથી વી. પી. થી મોકલવામાં આવશે.

મુરશીદ કામીલ—એમાં ખુદાથી મલવાનાં બાતીની બાને છુપા બેદો તથા તેનાં ક્યાયેદો છે. કીમત ૦-૮-૦.

હયાતે જાવેદાની—તવારીખે હકરત પીરાને પીર દસ્તગીર બાને સૈયદ અબ્દુલકાદર જલ્લાની રહ, ની કરામાતો અને જીંદગીનો એકવાલ છે. કીમત ૦-૨-૦.

રમુઝે દીલપસંદ—આ બંને કિતાબોમાં હરદુ અને ગુજરાત ગુલઝારે ઝરાફત જખાનમાં નસીહતર પી દુઅકબી, અને રમુજ બાબતોથી ભરપુર છે, કીમત દરએકની ૨-૫-૦.

કરીશમયે કુદરત—એમાં નસીખ અજમાયશ માટે ફાલનામાં ખાબની તાબીરો, ઇલમે ક્યાફા, વીગેરે છે. કીમત ૦-૫-૦.

બઝમે કબ્વાલી
મેહરે દરખશાં
આરામે દીલ
સોહાની હરીયાલી
દીલખુશ ગોહર
બુલબુલે બંગાલી
નગમચે રહાની

આ સાત જાતની ગાયતની કિતાબોમાં દરએકમાં જુદી જુદી કબ્વાલી અને ઇશકી ગઝલો, આ નાટકના હરદુ તથા ગુજરાતી સુદી કહેલાં ગાયનો, દાદરા, કુમરી, કહેરવા, વીગેરે કિસ્તાદી ગાયનો વીગેરે દરએકમાં જુદા જુદા છે.

કીમત દરએકની રૂ. ૦-૪-૦.

કિતાબો મલવનું દેકાણું—

સૈયદ ખનુમીયાં બીન સૈયદ અમીરમીયાં કાહરીની કં

મુ. બીલીમોરા. જલ્લો—સુરત.

